

443

શ્રી વીર ગહુંલી સંગ્રહ.

સંગ્રાહક :

લીમ્બડી સમુદાયના આચાર્ય પરમ પ્રભાવિક
પૂજ્ય શ્રી નથુજી સ્વામીના શિષ્ય
મુનિ વીર

પ્રકાશક :

રામાણીયા (કચ્છ) નિવાસી
મોણસીભાઈ ઉકેડાભાઈના સ્મરણાર્થે તેમના
ધર્મપત્ની બાઈ આસુડીબાઈ.

—*—

આવૃત્તિ બીજી

સને ૧૯૩૯

પ્રત ૫૦૦

વીર સંવત ૨૪૬૫]

[વિક્રમ સંવત ૧૯૯૬

કિંમત સદુપયોગ.

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાઈટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૨૧૭૭/૧ કિમત

ગ્રંથનામ ૫૧૨ ગાદીના કાગડોર

વર્ગિક ૬-૧૨૧

શ્રી વીર ગહુંલી સંગ્રહ.

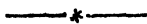
સંગ્રાહક :

લીમ્બડી સમુદાયના આચાર્ય પરમ પ્રભાવિક
પૂજ્ય શ્રી નથુજી સ્વામીના શિષ્ય
મુનિ વીર

પ્રકાશક :

રામાણીયા (કચ્છ) નિવાસી
મોણુસીભાઈ ઉકેડાભાઈના સ્મરણાર્થે તેમના
ધર્મપત્ની બાઈ આસુડીબાઈ

આવૃત્તિ બીજી

સને ૧૯૭૯

પ્રત ૫૦૦

વીર સંવત ૨૪૬૫]

[વિક્રમ સંવત ૧૯૯૬

કિંમત સદુપયોગ.

વિષયાનુક્રમાંણિકા.

સ્તુતિ નમસ્કાર ગહુંલી પ્રકરણ ॥ ૧ ॥

વિષય.

૫૫૨.

૧	જયવંતા પ્રભુ વીર	...	૧
૨	ખેલી ચોવીશે જિનેશ્વર ગાસું ભાવથી રે	...	૨
૩	સીમંધર યુગમંધર સ્વામી	...	૩
૪	અચારે ગણધર વીરના	...	૪
૫	પ્રાણી ભરતની ખેનડી	...	૫
૬	પરમેષ્ઠી પદમાં આદિ ભાણું	...	૬
૭	અષ્ટ કર્મને ક્ષય કરી	...	૭
૮	હારે નમું ત્રીજે પદે આચાર્ય મુની	...	૮
૯	ચોથે પદે ઉવળાચ	...	૯
૧૦	આગમ જ્ઞાને ઓપતા	...	૧૦
૧૧	સહિયર જપિયે રે પરમેષ્ઠી હિત૦	...	૧૧
૧૨	પહેલા નમું અરિહંત દેવને રે લોલ	...	૧૨
૧૩	જીરે ભામની ભણે મોરા કંથજી	...	૧૪
૧૪	સજની ગચ્છપતિ ગાજે ગુણમણિ	...	૧૫
૧૫	ખેની ચારે મંગલ આજ કે	...	૧૭
૧૬	સાહેલી રે મંગલિક વાણી વરસે અંતર ચોકમાં.	...	૧૮

મુનિ ગુણ પ્રકરણ ॥ ૨ ॥

૧	ચોવીશે જિનવર વાંદીને	...	૧૯
૨	સદ્ગુરુ નમીયે રે ખેલી	...	૨૦

વિષય.

પૃષ્ઠ.

૩ એવા સંત ચરણે શિર સદા નમાવું	...	૨૧
૪ સદ્ગુણના ભંડાર ગુરુજી	...	૨૨
૫ મહા મતિવંતા એ ગુરુ મહારા	...	૨૨
૬ જીરે મહારે ફળ્યા મનોરથ આજ	...	૨૩
૭ વંદું વંદું સમક્તિ દાતા સદ્ગુરુ	...	૨૪
૮ સાચા સંતો તરે	...	૨૫
૯ ગુરુ ત્યાગી મજે	...	૨૬
૧૦ ગુરુ બોધે મન સ્થિર કરી	...	૨૭
૧૧ સદા રમે સંયમ વિષે	...	૨૮
૧૨ આદિ નમું અરિહંતને	...	૨૯
૧૩ હારે મારે ગુરુ ગુણ દરિયો ભરિયો	...	૩૦
૧૪ ગહુંલી ગાઓ ગુરુની સદા હો લાલ	...	૩૧
૧૫ હારે સખી આવો ગુરુ	૩૩
૧૬ ખહેની સૈયરો સાથે તું ચાલ રે	...	૩૩
૧૭ માતા સરસ્વતીને હું વિનવું રે	...	૩૫
૧૮ સખી સાંભળ વાત તું મહારી	...	૩૬
૧૯ હારે આવા ગુરુરાજ પાસ નિત્ય૦	...	૩૭
૨૦ સહિયર જઈયે રે મુનિનાં	...	૩૭
૨૧ ભવિયણ ગાવો રે આવીશમાં	...	૩૮

વ્યાખ્યાને ગાવાની ગહુંલી પ્રકરણ ॥ ૩ ॥

૧ કર પુસ્તક મુખે મુહપતિ ગુરુ	...	૪૧
૨ જીરે ચાલો સજની ગુરુ બોધમાં	...	૪૨

વિષય.	પૃષ્ઠ.
૩ સૈયરો મોરી આજનો દિન આનંદ	૪૪
૪ મુનિવર અરજ સાંભળો સંઘની	૪૫
૫ આજે આનંદ મ્હારે આજ દીવાળી	૪૬
૬ અને હારે વીરજી દિયે છે દેશના રે	૪૭
૭ અરિહા આત્મા રે અંપા વન કે ઉદ્યાન	૪૮
૮ સુમતિ સખી હરખી ગુરૂ મુખ નિરખી	૪૯
૯ હારે મારે કામ ધર્મના સાડા પચવીશ દેશ જો	૫૦
૧૦ જ્ઞાની ગુરૂરાજ બોધ સુણાવે રે	૫૧
૧૧ ત્યાગી મુનિરાજ ઉપદેશ આપે	૫૨
૧૨ આજ ભલો ઉપદેશ છે જહેની	૫૪
૧૩ ભવિ તમે સુણજો રે ગુરૂ મુખ	૫૬
૧૪ જહેની ગુણવંતા મુનિરાજ કે	૫૮
૧૫ વીર પ્રભુની દેશના	૬૦
૧૬ જહેની અપૂર્વ દહાડો આજ કે	૬૧
૧૭ ગુરૂજીને નમિયે રે જહેની	૬૨
૧૮ પાવા પુરિ જિનરાજ પાવન કરવા રે	૬૨
૧૯ શુભ જ્ઞાન રસીલી રૂડી દેશના રે લોલ	૬૩

મુનિ પદાસ્તાં ગાવાની ગાહુંલી પ્રકરણ ॥ ૪ ॥

૧ ચાલો જહેનો આજ ગુરૂ સાહમે	૬૫
૨ જ્ઞાની ગુરૂને જાઉં વારણે રે લોલ	૬૬
૩ આત્મા છે ભવ્ય જીવ તારવા	૬૭
૪ સોહમ સ્વામી પરંપરા	૬૭

વિષય.

પૃષ્ઠ.

૫	હું તો જોઇ રહીતી વહાલા ગુરૂનીં	...	૬૯
૬	ચાલો બહેનો આજ દર્શન કરવા રે	...	૭૦
૭	આજ સદ્ગુણના ભંડાર ગુરૂજી	...	૭૧
૮	આજે સમકિત રૂપિયો સરજી છિગિયો	...	૭૨
૯	ગામ નગર મહિ મંડલે ગુરૂ	...	૭૩
૧૦	મત મતાંતર બહુ ભમી મોરીં	...	૭૪
૧૧	સજની આવી આનંદે ગુરૂં	...	૭૬
૧૨	ગીતાર્થ ગુરૂ આવિયા રે	...	૭૯
૧૩	જીરે કામની કહે સુણો કંથજી	...	૮૦
૧૪	ચાલો સૈયર આનંદથી ગુરૂં	...	૮૧
૧૫	ચાલો સાધુજીને વાંઢવા રે	...	૮૧
૧૬	ગુરૂ ગુણવંત સમોસયા	...	૮૩
૧૭	હારે મારે ગુરૂજી પધાર્યા	...	૮૪
૧૮	પધારે માનવંતા મહારાજ	...	૮૫
૧૯	દિન સફલ થી પળ આજ	...	૮૬
૨૦	બહેની સદ્ગુરૂ આત્મા આ ગામમાં રે	...	૮૭
૨૧	ચાલો બહેનો સ્વામા જાજો ગુરૂને ભાવ ધરી	...	૮૮
૨૨	ભલું થયું રે મારે સુગુરૂ પધાર્યા	...	૮૯
૨૩	ગુરૂજી પધારે પુર માફરે	...	૯૦
૨૪	આજે હરખ વધામણા	...	૯૦
૨૫	મુનિ અમ ગામ પધારી હો રાજ	...	૯૧
૨૬	આનંદનો નહિ પાર	...	૯૨

વિષય.	પૃષ્ઠ.
૨૭ પધારો ગુણિયજ્ઞ શ્રી ગુરૂરાજ ...	૯૩
૨૮ આનંદ છે આનંદ છે આનંદ છે રે ...	૯૩
૨૯ અંહી ગુરૂરાજ રહો રે ચોમાસું ...	૯૪

ગુરૂ વિહાર વખતે માવાની મહુલી ॥ ૫ ॥

૧ ગુરૂજી આપ વિહારથી અમને ...	૯૬
૨ જીરે મારે ગુરૂજી કરતાં વિહાર ...	૯૭
૩ ગુરૂજી મહારા અમને પાવન કરવા આવજો ...	૯૮
૪ બહેની વિહાર ગુરૂનો શ્રવણે સુણી ...	૯૮
૫ અરજ સુણો મહારાજ ...	૧૦૦
૬ આદિયે આપ વિહાર કરીને ...	૧૦૦
૭ કેડ બાંધીને સજ થયા જીરે ...	૧૦૨
૮ ગુરૂજી મારા પ્રીતેથી વેલા પધારજો રે ...	૧૦૩
૯ ગુણિયજ્ઞ ગુરૂજી વહાલા પુનઃ પધારજો રે ...	૧૦૪
૧૦ અરજ સુણો મુનિ રાયજી ...	૧૦૫
૧૧ ફરી ફરી દર્શન દેજો આપ ...	૧૦૬
૧૨ ઉત્તમ બોધ તુમે આપિયો જી રે ...	૧૦૭
૧૩ સખી હર્ષ ગયો દિલ માંહિથી ...	૧૦૭
૧૪ પ્રીતેથી વહેલા પધારજો રે ...	૧૦૮
૧૫ મુનિનો વિયોગ બહેની મનગળ ...	૧૧૦
૧૬ ગુરૂરાજને કરે સંધ વિનતી ...	૧૧૦
૧૭ સુણી ગરવા ગુરૂરાજજી ...	૧૧૨
૧૮ સરસ્વતી સ્વામીને વિનવું ...	૧૧૩

વિષય.

પૃષ્ઠ.

૧૯ આજ રહો મન મોહના	...	૧૧૪
૨૦ શ્રી શંખેશ્વર પાય નમું છ રે	...	૧૧૬

દીક્ષા પ્રકરણ ॥ ૬ ॥

૧ હારે સખી રવિએ રવિ સમ ત્યાગી થઈ ઉજમાળ રે		૧૧૯
૨ સંયમી શૂરા દીક્ષિત પંથ દીપાવળે રે	...	૧૨૧
૩ દશા સુણુજે દીક્ષા લેનારની	...	૧૨૨
૪ છરે દીક્ષા લેવાને વૈરાગિયા	...	૧૨૩
૫ સંયમ લેવા સંચર્યા રે	...	૧૨૫
૬ સુખકર સંયમ પાળજે રે	...	૧૨૭

પર્યુષણ પ્રકરણ ॥ ૭ ॥

૧ પર્વ પર્યુષણ શોભિતું	...	૧૨૯
૨ આ પર્વ પર્યુષણ શાશ્વત રે	—	૧૩૦
૩ કરી કલ્પ અવણુ ભવ બ્રમણુ ટાળો	—	૧૩૧
૪ પર્વ પર્યુષણ રે આરાધો ઉમંગથી રે છ	—	૧૩૨
૫ હારે મારે પર્વ પર્યુષણ સર્વ પર્વ સિરદાર જો		૧૩૩
૬ રૂડો પર્વ પર્યુષણ આવિયો	—	૧૩૪
૭ પર્વ પર્યુષણ આવિયો રે લાલ	—	૧૩૫

શીલ વ્રત પ્રકરણ ॥ ૮ ॥

૧ એ વ્રત જગમાં દીવો મેરે પ્યારે	—	૧૩૭
૨ આનંદ મંગલ આજનું ટાણું	—	૧૩૮
૩ બાળ બ્રહ્મચારી પ્રભુ નેમજી	—	૧૪૦

વિષય.

પૃષ્ઠ.

૪	શીલ રતન જતને જ્ઞેની રાખીયે રે	—	૧૪૨
૫	સૈયર સુખકર આરે સંસાર	—	૧૪૩

જૈનશાળા પ્રકરણ ॥ ૯ ॥

૧	ચાલો સહિયરે હર્ષ ધરીમે	—	૧૪૪
૨	આવજો આવજો આવજો રે	—	૧૪૫
૩	આનંદ હિભરાય છે	—	૧૪૬
૪	સન્નન ગૃહસ્થ સૌ પધારિયા તમે	—	૧૪૭

દીવાલી પ્રકરણ ॥ ૧૦ ॥

૧	ભવિ ભાવના ભાવી ને ભવ ભય દરે રે	—	૧૪૯
૨	ભાવ ધરીમે ધર્મ કરે નિત્ય	—	૧૫૧

પરચૂરણ પ્રકરણ ॥ ૧૧ ॥

૧	પાલાણું સાવ રે સોનાનું સુંદર શોભનું રે	—	૧૫૩
૨	જીરે જિતવર શાસને શોભતો	—	૧૫૫
૩	વાર વાર રે તીર્થ આર	—	૧૫૭
૪	જંગમ તીર્થ સુસેવિયે સુખદાતા	—	૧૫૮
૫	ખેની આર તીર્થ કહ્યા વીરજી	—	૧૬૦
૬	પ્રવચનવી પ્રભાવના નિત્ય કરીયે	—	૧૬૧
૭	ભાવ વડો છે સંસારમાં સૈયર મોરી	—	૧૬૨
૮	નિસુણો સકળ સુહાગણુ નારી	—	૧૬૪
૯	સખી પડવે પરમ ગુરૂ દેવ રે	—	૧૬૬
૧૦	સખી આદિયે આદિત્યકારી રે	—	૧૬૭

શ્રી વીર ગહુલી સંગ્રહ.

સ્તુતિ નમસ્કાર ગહુલી પ્રકરણ ૧૧૧.

શ્રી મહાવીર પ્રભુની સ્તુતીની ગહુલી ૧લી.

(રાગ માહ-ગુણવંતી ગુજરાત—એ ૮૫)

જયવંતા પ્રભુ વીર, હમારા જયવંતા પ્રભુ વીર;
શાસન નાયક ધીર, હમારા જયવંતા પ્રભુ વીર; એ ટેક.
શાસ્ત્ર સરોવર સરસ આપનું, તત્ત્વ રસે ભરપૂર;
તેમાં ન્હાતાં તરતાં નિત્યે, શુદ્ધ થાય અમ ઉર; હમાં ૧
સાત્ત્વિક ભાવે જેહ પ્રકાશ્યું, વાસ્તવિક તત્ત્વ સ્વરૂપ;
આસ્તિકતામાં રમિયે તેથી, આનંદ થાય અનૂપ; હમાં ૨
આપ પ્રકાશિત જ્ઞાન બગિચે, ખીલ્યાં છે બહુ ફૂલ;
સુગંધિ વાયુની સરસ દહેરથી, અમે છીએ મશગૂલ; હમાં ૩
આપ વિશાલ વિચાર ભૂમિયે, ઉછર્યા કદપ અંકૂર;
રસ ભર તેના ફૂલ આખીને, રહેશું આપ હંજૂર; હમાં ૪
નામ આપનું નિશદિન ખ્યાડું, રમી રહું અમ ઉર;
તેની ખાતર પ્રાણ અર્પવા, અમે છીએ મંજૂર; હમાં ૫
માર્ગ બતાવા અમ ઉપર જે, કર્યો મહા ઉપકાર;
અર્પણ કરિયે સર્વ તથાપિ, થાય ન પ્રત્યુપકાર; હમાં ૬

અરણ્ય આપના શરણ હમારે, મરણ્ય જન્મ ભય દૂર;
હોલી આતક રત્નચંદ્ર જન્મ, તમ દર્શન આતૂર. મહાં ૭

૨૪ તીર્થ કરના ગુણુઆમ કરવા સ્તુતિની ગહુંલી રજી.

(મારે આંદલિઓ જગે ને હરણા આયમ્મા રે—એ રાગ)

બેની ચોવીસે બિનેશ્વર ગાથું ભાવથી રે,

બેના નમનથી આનંદ સદાય રે,

બહાલા રે વિશું આરાધીશું રે. એ ટેક.

પહેલા ઋષભ ને બીજા અજિતનાથજી રે,

ત્રીજા સંભવ ને ધ્યાવું હિલ માંચ રે. બહાં ૧

ચોથા અભિનંદન પાંચમા સુમતિનાથજી રે,

છઠ્ઠા પદમપ્રભ બિનરાય રે. બહાં ૨

બેની સાતમા સુપાર્શ્વ ચંદ્રપ્રભ આઠમા રે,

નવમા સુવિધિનાથજી થજો સદાય રે. બહાં ૩

દશમા શીતલ શ્રેયાંસજી અચ્યારમા રે,

બારમા વાસુપૂજ્યજીના વંદું પાય રે. બહાં ૪

બેની તેરમા વિમલ અનંત ચક્રિમા રે,

વાંદું પંદરમા ધર્મનાથ સદાય રે. બહાં ૫

બેની શાંતિ સોલમા કુંજુનાથ સત્તરમા રે,

અઠારમા અરનાથ મહા રાય રે. બહાં ૬

મહી જોગણીસ મુનિસુવત વીસમા રે,

નમિ એકવીશમા સુખદાય રે. ૦હાં ૭
 બેની નેમજી બાવીસ પારશ ત્રેવીશમા રે,
 વીર ચોવીસમા શિવ પદ દાય રે. ૦હાં ૮
 બેની વીર મુનિ નચે જિન ચોવીસને રે,
 બેની દયા થતાં દુઃખ દૂર થાય રે. ૦હાં ૯

વીસ વિહરમાન તીર્થંકરની સ્તુતિ વિષે ગાહુંલી ૩ જ
 (આવોને નંદલાલ રમવા આવોને રે—એ રાગ)

^૧ સીમંધર ^૨ યુગમંધર ^૩ સ્વામી, ^૪ બાહુ ^૫ મુખાહુજી અંતરબામી;

^૫ મુખાત સદ્ગુણ ધામી.

ભવિ ધ્યાવોને રે, વિહરમાન જિન વીસ. ભ૦ એ ટેક.

^૬ સ્વયંપ્રભ ^૭ ઋષભાનન દેવા, ^૮ અનંતવીર્ય તાણી દરૂં સેવા;

^૯ મુરપ્રભ સૂર્યના જેવા. ભ૦

^{૧૦} વિશાલપ્રભ દશમા જિનવર, ^{૧૧} વજ્રધર ^{૧૨} ચંદ્રાનન ચનહર;

^{૧૩} ચંદ્રબાહુજી છે મુખકર. ભ૦

^{૧૪} ભુજંગદેવ ^{૧૫} પંદરમા ^{૧૬} ઇન્દ્ર ^{૧૭} નેમપ્રભ વીરસેનજી હિતકર;

મહાભદ્રજી કેવલ ધર. ભા ૪

૧૯ ૨૦
દેવયશ અજિતસેનજી ખ્યારા, સર્વ જીવોને શાન્તિ કરનારા;
વીર મુનિ મન હરનારા. ભા ૫

વીરના અગ્યાર ગણધરોની સ્તુતિ વિષે ગહુંલી ૪ થી

(૩૧૧૦ તે આજી રાકડો—એ રાગ)

અગ્યારે ગણધર વીરના, મોરી સજની જી રે;
નમિયે નિત્ય ઉર્ડા પ્રભાત, શિવપદ પામવા. મોરી૦
દ્વાદશાંગીના ધરા, મો૦ છે જિન જેવા સાક્ષાત. શિ૦ મો૦ ૧

૧
ઈંદ્રભૂતિ પહેલા નમું, મો૦ ગૌતમ ગોત્રે સુંદર નામ;

૨ ૩
શિ૦ મો૦ અશ્વિભૂતિ વાયુભૂતિ, મો૦

૪
અક્ષત ગણીને કરું પ્રણામ. શિ૦ મો૦ ૨

૫
સુધર્મ ગણધર પાંચમા, મો૦ જેતું શાસન ચાલે આજ;

૬ ૭
શિ૦ મો૦ મંડિત મૌર્યપુત્રજી, મો૦

૮
અકંપિત છે શિરતાજ. શિ૦ મો૦ ૩

૯ ૧૦ ૧૧
 અચલબ્રાતા મેતાર્યજી, મોં પ્રભાસ છેલા છે ગણીશ;
 શિં મોં અગ્યારે ગણધરના ગણ્યા મોં
 શિખો ચૌદશે ચુમાલીશ શિં મોં ૪
 ત્રિપદી આપી વીરજી, મોં રચિયા તાત્ત્વિક બારે અંગ;
 શિં મોં ઘણા જીવોને તારિયા, મોં
 વંદે વીર મુનિ ઉમંગ. શિં મોં ૫

સોલ સતી વિષે ગહુંલી ૫ મી.

(શિયલની શોભા હું શી કહું—એ રાગ)

૧ ૨
 પ્રાક્ષી ભરતની બેનડી, સુંદરી બાંહુબલની બેન;
 ૩
 રાજિમતિ ગુણે આગલી, બેતાં અમિ ઝરે નેણ.
 સોલે સતી ગાસું ભાવથી ૧

૪
 ચંદનબાળા ચંદન સમા, વીર નિયમ પૂરનાર;
 બાળ કુમારી ચારે સતી, નમતાં જ્ય જ્યકાર. સોં ૨

૫ ૬
 રામની જનની છે કૌશલ્યા, સીતા રામ વર નાર;
 ૭ ૮
 પાંડવ માતા કુંતા સતી, દ્રૌપદી આનંદ દેનાર. સોં ૩
 ચારે સાસુ વહું બેડલા, સર્વ શાન્તે વખણાય;

૬ ૧૦ ૧૧ ૧૨
 શીવા પ્રભા ને પદ્માવતી, મૃગાવતી સુખદાય. સો ૪
 ચેડા ભૂપતી પુત્રિઓ, ભગિની ચારે ભણ્યામ;
 ૧૩ ૧૪
 દ્વાર ઉઘાડ્યા રે સુભદ્રા, સુલસા સરિખી ન ક્યાંય. સો ૫
 ૧૫ ૧૬
 ચૂલા પ્રગટી રે મહાસતી, હમચંતી નળ નાર;
 કષ્ટ સહી શીલ સાચવી, પહોંચી સ્વર્ગ મોઝાર. સો ૬
 સોલે સતી રે શાએ કહી, પાળ્યું શિયલ આચાર;
 વીર મુનિ સતી સમરણે, પામે ભવ જલ પાર. સો ૭

અરિહંતની સ્તુતી. ગહુલી ૬ કી.

(રાગ—ધોલ.)

પરમેષ્ઠી પદમાં આદિ ભણું, જયવંતા શ્રી જિનરાય;
 વિચરે મહિમાંય, નમું અરિહંતને. ॥ ૧ ॥
 ધનધાતિ કર્મ ક્ષય કરી, પામ્યા કેવલ અતિશય જ્ઞાન;
 ધરી શુકલ ધ્યાન, નમું ॥ ૨ ॥
 સાધુ સાધ્વી શ્રાવક શ્રાવિકા, તીર્થ સ્થાપ્યા પ્રભુજીએ ચાર;
 કીધો ધર્મ પ્રચાર, નમું ॥ ૩ ॥
 ચોસઠ ઇંદ્ર ચરણ સેવે સદા, વાણીમાં શુણુ છે પાંત્રીસ;
 અતિશય ચોત્રીસ, નમું ॥ ૪ ॥

લક્ષણ હબાર આઠથી ચોલતા, દૂર કીધા દૂષણ અદાર;
 પ્રવર ગુણ બાર, નમું ૦ ॥ ૫ ॥
 લોકાલોક સ્વરૂપ પ્રકાશતા, દર્શાવતા નય નિષેપ;
 કાઠી વિષેપ, નમું ૦ ॥ ૬ ॥
 અનંત ગુણી પ્રભુજી આગળે, માગે વીર મુનિ જોડી હાથ;
 રાખો આપ સાથ, નમું ૦ ॥ ૭ ॥

સિદ્ધની સ્તુતી. ગહુંલી ૭ મી.

(ભલા ભાવ ચડિયાતા એ દેશી)

અષ્ટ કર્મને ક્ષય કરી, શાશ્વત સુખ પામ્યા;
 જન્મ જરા ને મરણનાં, દુઃખ પ્રભુજી સહુ વામ્યા. ॥ ૧ ॥
 લોકાગ્રે જઈને વસ્યા, જોતાં જગતનાં ભાવ;
 રાજ ચૌદે કરામલ પરે, ભાળ્યા કર્મ વિભાવ. ॥ ૨ ॥
 ગૌતમ પુછે શ્રી વીરને, સુખ સિદ્ધનાં ભાંખો;
 કહે જિન અંશ ન કહી શકું, તો કેમ કહેવાય આખો. ॥ ૩ ॥
 જાણું સર્વે ન વહી શકું, ભિલ્લ દષ્ટાંતે જેમ;
 ચક્રીધરના સુખને, વનમાં વહે કેમ. ॥ ૪ ॥
 નથી વસ્તુ જગ એહવી, જેહ દષ્ટાંતે આવે;
 એક પ્રદેશે અનંત સુખ, અનુભવે સિદ્ધ સ્વભાવે. ॥ ૫ ॥
 મૂળ ગુણ આઠે આપતા, લક્ષ્યા વળી એકત્રીશ;
 જ્યોતિમાં જ્યોતિ લગી રહી, નિરાકાર જગદીશ ॥ ૬ ॥

બીજે પદે નમી સિદ્ધને, માથું સુખની ખાણી;
વીર મુનિ કહે આપને, નિજ સેવક બાણી. ॥ ૭ ॥

આચાર્યની સ્તુતી. ગાહુંલી ૮ મી.

[હારે મારે હામ ધર્મના સાડા પચવિશ દેશને—એ દેશી.]

હારે નમું ત્રિજે પદે આચાર્ય મુનિરાજને,
ગચ્છપતિ ગિર્યા ગુરુગુણ આગલાં લોલ;
હારે સૂરિરાજે ગાજે સાયર જેમ ગંભીર જે,
શશિ મણિ ગોક્ષીર સમ છે રદ્ય નિર્મલાં લોલ ॥ ૧ ॥

હારે શ્રુત દરિયા લરિયા દ્વાદશાંગી પૂર્ણને,
મત વાદી મિથ્યાત્વી નિન્હવ રહે વેગળારે લોલ;
હારે ૪૮ દર્શન ને ૪૮ શાસ્ત્ર માંહિ પ્રવીણ જે,
લખિધધર સૂરિ જિતે વાદી લલ લલાં લોલ ॥ ૨ ॥

હારે કુલ જાતિ બલ ને રૂપ વિજ્ઞાને શ્રેષ્ઠ જે,
યશ નામી વિનયાદિ ગુણ અંગીકર્યા રે લોલ;
હારે દશ યતિ ધર્મને લાવે લાવના બાર જે,
મોહ મચ્છર મદ મમત સહુ પરિહર્યા રે લોલ ॥ ૩ ॥

હારે સૂરિ ધર્મધુરંધર ધારી ગુણ છત્રીશ જે,
નિષ્પક્ષી ચિહ્ન તીર્થ પાલે પ્રિતથી રે લોલ;
હારે સૂરિ નિશિત્ય આદિ કહે કીધા છેદ જે,
કરે શિક્ષા શુદ્ધ જિનાગમ રિતથી રે લોલ ॥ ૪ ॥

હારે સૂરિ લાંબી સંપદા સાઠ ને વળી ચારને,
 અચ્છ નાયક સુખદાયક તીર્થ ચારને રે લોલ;
 હારે ભવ ત્રીજે પામે મુક્તિ કે ભવ તેજને,
 વિચરે ચરણ કરણ ગુણ અંતર ધારને રે લોલ ॥ ૫ ॥

હારે સૂરિ પ્રભાવિક છે જરમાતમની તુલ્ય ને,
 સેવન કરતા શિવસુખ આપે ઉમંગથી રે લોલ;
 હારે ગુણ ગાયા ગણિના જુનાગઢ ચોમાસ જો,
 વીર મુનિ કહે રાખો સદા સંગ રંગથી રે લોલ ॥ ૬ ॥

ઉપાધ્યાય સ્તુતિની ગહુંદ્રી ૯ મી.

(ધરી બેઠ તણો ત્રિશાસ શાસનો નાણો રે—એ દેશી.)

ચોથે પદે ઉચ્છ્રાયા, ગુણના કરિયા રે;
 ટાલી સર્વ કર્મ પ્રપંચ, સંતોષે ભરિયા રે. ॥ ૧ ॥

અંગ ઉપાંગ મૂલ છેલ, કંઠે કરિયા રે;
 આત્મિક તત્ત્વ વિચાર, ઉરમાં કરિયા રે. ॥ ૨ ॥

અધિકારીને નિત્ય, સૂત્ર ભણાવે રે;
 અગમ નિગમના લેલ, સરસ સમજાવે રે. ॥ ૩ ॥

ક્રોધનો કરતાં રોધ, મમતને હરતાં રે;
 તજતાં પંચ પ્રમાદ, સજ્જાવને કરતાં રે. ॥ ૪ ॥

નય નિલેપ પ્રમાણ, ગણિતમાં પૂરા રે;
 દ્રવ્ય તત્ત્વતણા ગૂઢ જ્ઞાન, યોધવા શૂરા રે. ॥ ૫ ॥

દ્રવ્ય ક્ષેત્રાદિક ચાર, તણા જે જ્ઞાતા રે;
સંઘમાં ટાલી વિક્ષેપ, પમાડે જ્ઞાતા રે. ॥ ૬ ॥

ગુણ અગણિત ઉવજ્જાય, પ્રવર પદધારી રે;
વંદે વીર મુનિ હમેશ, વાર હબરી રે. ॥ ૭ ॥

સાધુજી સ્તુતિની ગાહુંલી ૧૦ મી.

(મોતીવાલા બમરજી, અથવા વ્રતધારી રે સાધુજી—એ દેશી)

આગમ જ્ઞાને ઓપતા, શ્રુતધારી રે સુગુરુજી,
ટાલતાં મોહના પાસ રે, વિશુદ્ધ ગુણધારી રે સુગુરુજી;
મહિ મંડલમાં વિચરતાં, શ્રુત ધારી રે સાધુજી,
કરતાં ધર્મ પ્રકાશરે, વિશુદ્ધ ગુણધારી રે સુગુરુજી. ॥૧॥
અનેકાંતતા અવલંબીને, શ્રું, બોધ કરે હિતકાર રે. વિં
પક્ષપાત રાખ્યા વિના, શ્રું શિખવે જ્ઞાન આચારરે. વિં ॥૨॥
ઉચ્ચ વિહારે વિચરતાં, શ્રું લુખ ભાવે કરે આહારરે. વિં
નિઃસંગતાં રહે કષાયથી, શ્રું ધ્યાન ધર્મ ધરનારરે. વિં ॥૩॥
મદ મચ્છર મન ના ધરે, શ્રું સાગર જેમ ગંભીર રે. વિં
સઘન નિર્ઘન સમગણે, શ્રું તોડતાં કર્મ જંજીરરે. વિં ॥૪॥
કય વિકય કરે નહિ, શ્રું ન કરે કોઈ પર ક્રોધ રે. વિં
જિન આણાએ આલતાં, શ્રું કરતાં આતમ શોધ રે. વિં ॥૫॥
પતિતને પાવન કરે, શ્રું ત્રુઠ્યા આપે શિવ ધામ રે. વિં
ગુલાબ વીર ગુરૂ વાંદતાં, શ્રું લહિએ શાંતિ આરામરે. વિં ॥૬॥

પંચ પરમેષ્ઠી વિષે ગાહુંલી ૧૧ મી.

(સહિયર સુષ્ટીયેરે ભગવતી સૂત્રની વાણી—એ રાગ)

સહિયર જપિયેરે પરમેષ્ઠી હિતકારી, એ સમ જગમાં રે,
અવર ન મંગલ ભારી. સહિયરં એ ટેક.

દ્વાદશ ગુણે શોભિતા જિનવર, જયવંતા જયકારી,
વિકુરમાન વિચરે વિદેહે, વંદુ વારં વારી. સં ૧૧૥

અષ્ટ કર્મ ક્ષયે અષ્ટ ગુણ પ્રગટયા, લોકાગ્રે જઈ રહિયા,
ઔદ રાજ જગજીવે તમાસા, અનંત સુખસિદ્ધ લહિયા. સં ૧૧૭

ત્રીજે પદ આચારજ પ્રજુમું, છત્રીશ ગુણથી શોભે,
સારણ વારણ ગચ્છની કરતાં, પાપંડી મદ થોભે. સં ૧૧૮

ભણે ભણાવે ભાવે મુનિને, ગુણ પચીશ શોભાવે,
જ્ઞાન દર્શન ચરણ આરાધે, નમું વાયક ને ભાવે. સં ૧૧૯

સત્યાવીશ ગુણના ધરનારા, વિષય કષાય ને ટાળે,
લોકમાંહિ તે સદ્ગુણી સાધુ, શિવપુરમાં જઈ મ્હાલે સં ૧૨૦

પરમેષ્ઠી ભગવંતી ધૂરે, ભાંખ્યો વીરે વિચારી,
ધ્યાતાં રોગ શોગ નિવારે, મંત્ર મહા અધ હારી. સં ૧૨૧

વાટે ઘાટે બેઠા સુતાં, સુખ કર પાપ સંહારી,
વીર મુનિ કહે ભવોભવ મુજને, રેજો હૃદય મોજરી. સં ૧૨૨

પાંચ પરમેષ્ઠી વગેરેને નમવા વિષે ગહુંલી ૧૨ મી.

(ક્ષમા ગુરુને ભજિં વાણે રે લોલ—એ રાગ.)

ખેલા નમું અરિહંત દેવને રે લોલ,

બીજા નમું સિદ્ધ ભગવંત જો,

બહાલા ગુરુને કરું વંદના રે લોલ. એ ટેક.

ત્રીજા નમું સૂરીશ ને રે લોલ,

ચોથા નમું ઉવજાયા સંત જો. બહાં ॥ ૧ ॥

પાંચમા નમું સર્વ સાધુ ને રે લોલ,

અઠિ દ્વીપે વિચરંત જો; બહાં

કેવલી દોય કોડી નમું રે લોલ,

જેના ગુણો છે અનંત જો. બહાં ॥ ૨ ॥

નમું સ્થવિર તપસ્વી વળી રે લોલ,

કરે ગુણોથી ધર્મ વિકાસ જો; બહાં

પંડિત વ્યાખ્યાની ને વક્તા મુનિ રે લોલ,

જેહ કરે માર્ગ પ્રકાશ જો. બહાં ॥ ૩ ॥

ચર્યાવાદી તો ચર્યા વડે રે લોલ,

પાખંડીઓના ગાળે માન જો; બહાં

મતિ શ્રુત જ્ઞાની જ્ઞાનજ થકી રે લોલ,

લાવે અજ્ઞાની ને ભાન જો. બહાં ॥ ૪ ॥

અલૌકિક નાણી અવધિ મુનિ રે લોલ,

સમજાવે જીવોના પરિણામ જો; બહાં

૧ મનઃપર્યવ્તી લાવ મનના કહી રે લોલ,
 લાવે કંઈક નરો ઠામ જો. ૦હાં ॥ ૫ ॥
 લખિ ધારી મુનિ લખિ થકી રે લોલ,
 કરે દુઃખીના દુઃખ દૂર જો; ૦હાં
 પ્રભાવ પાડી દ્રેષી ઉપરે રે લોલ,
 રાખે પોતાની હજૂર જો. ૦હાં ॥ ૬ ॥
 વચન સિદ્ધિ રહે જોના વેણમાં રે લોલ,
 એવા પ્રભાવિક અણુગાર જો; ૦હાં
 ધર્મભાર્ગવે મલાવતા રે લોલ,
 દીપાવતાં પંચાચાર જો; ૦હાં ॥ ૭ ॥
 કવિ કાવ્યો કરી કવિતા વડે રે લોલ,
 કરે ધર્મ તણો ફેલાવ જો. ૦હાં
 તપી તપ આતપે ધરણી મહિ રે લોલ,
 પાડે પૂરણ ધર્મ પ્રભાવ જો. ૦હાં ॥ ૮ ॥
 મુનિ વિહાર કરી મહી મંડલે રે લોલ,
 સહી પરિસહ અનેક જો; ૦હાં
 બોધ દર્શ લવિજન તારતા રે લોલ,
 સમજાવી વિનય વિવેક જો. ૦હાં ॥ ૯ ॥
 શાંત સ્વભાવી ગુરુ ગુણે આગલા રે લોલ,
 ચિત્ત ચોખે ચરણ પાલંત જો; ૦હાં
 વીર મુનિ વિચરી વીરતા પણે રે લોલ,
 મોક્ષ સુખમાં મુનિ માલંત જો. ૦હાં ॥૧૦॥

આચાર્યના ગુણ વિષે ગહુલી ૧૩ મી.

(વાજીના ભરણ દ્રાખ મીઠી રે આંપાતેરની—એ રાગ.)

જરે ભામિની લણે મોરા કંથજી,

જરે ગચ્છપતિ લઈ શિષ્યો સાથ રે,

નણદીના વીરા સૂરીશ્વર આવ્યા છે ચાલો વાંદવા; એ ટેક.

જરે સાધુ સાધવી શ્રાવક શ્રાવિકા,

તેની ચાવી છે જેના હાથ રે. નણું ॥ ૧ ॥

જરે શાંત દાંત ને મહાંત છે,

જરે પાળે પ્રવચન આઠ રે; નણું

જરે છકાય જીવનું રક્ષણ કરે,

જરે નિત્ય શિખવે સૂત્ર પાઠ રે. નણું ॥ ૨ ॥

જરે નવ વાડે પ્રહ્લ્યાચારી છે,

જરે દશ યતિ ધર્મ ધરનાર રે; નણું

જરે આંતરિક ગુણે ઓપતા,

જરે નિર્દોષ ગ્રહે છે આહાર રે. નણું ॥ ૩ ॥

જરે બાવન અનાચિરણ ટાળતાં,

જરે ચરણ કરણ ગુણ ધાર રે; નણું

જરે પાપ અઢાર ફરે કરી,

જરે તપ ગુણો ધરે બાર રે. નણું ॥ ૪ ॥

જરે અચારે અંગ ઉપાંગનાં,

જરે છેદ મૂલના ભણનાર રે; નણું

જીરે શિષ્યોને શિખવે શાંતિથી,
 જીરે બોધ કરવામાં તૈયાર રે. નણુ ॥ ૫ ॥
 જીરે વાદી મદ લાંબન ભલા;
 જીરે અમમના કરતા ઉદ્ધાર રે; નણુ
 જીરે સંશય છેદતા સર્વના,
 જીરે ન ધરે કદિ અહંકાર રે. નણુ ॥ ૬ ॥
 જીરે ચાર તીર્થ ભાર નિર્વહે,
 જીરે આપે સદા સદ્બોધ રે; નણુ
 જીરે મહિ મંડલ માંહિ વિચરતા,
 જીરે ટાલતાં કલેશ વિરોધ રે. નણુ ॥ ૭ ॥
 જીરે ગુણ છત્રીશે કરી શોભતાં,
 જીરે ચોસઠ ઉપમાં જંની સાર રે; નણુ
 જીરે વીર મુનિ પ્રહ ઉગતાં,
 જીરે કરે નમન કોટી વાર રે. નણુ ॥ ૮ ॥

આચાર્યજીના ગુણ વિષે ગહુંલી ૧૪ મી.

(પ્રભુજી વીર જિજ્ઞાસુને વંદિયે—એ રાગ.)

સજની ગમ્છપતિ ગાળે ગુણ મણિ,
 શાસનના શિરદાર હો સૈયર મોરી;
 સજની વીરની પાટે શોભતા,
 કરતા પર ઉપકાર હો સૈયર મોરી;
 સજની આચાર્યને વંદિયે. એ ટેક. ॥ ૧ ॥

સજની વસુધા પીઠ પાવન કરે,
 કરતા દેશ વિદેશ હો; સૈં
 સજની લવ્ય જીવે પ્રતિબોધતા,
 તારતા પાપી વિશેષ હો. સૈં સજં ॥ ૨ ॥
 સજની નિર્લોભી ને નિર્લાલચી,
 નહી પ્રમાદનો અંશ હો; સૈં
 સજની તપ જપ ધ્યાને લીના રહી,
 કરતાં કર્મનો ધ્વંશ હો. સૈં સજં ॥ ૩ ॥
 સજની સૂત્ર શૈલિએ શિક્ષા દિયે,
 ટાળે મિથ્યાતીના ભ્રમ હો; સૈં
 સજની સ્યાદ્રાદે લવ્ય જીવને,
 સમજાવે લઈ શ્રમ હો. સૈં સજં ॥ ૪ ॥
 સજની ક્રિયા સવિ અણુગારની,
 વિધિ પૂર્વક કરે સર્વ હો; સૈં
 સજની નરેંદ્ર સુરેંદ્ર આવી નમે,
 આણે નહિ મન ગર્વ હો. સૈં સં ॥ ૫ ॥
 સજની સૂત્રે કથિત ચિહ્ન તીર્થની,
 લેતા સાર સંભાળ હો; સૈં
 સજની બાલ રોગી વૃદ્ધ સાધુની,
 સેવા સારે ઉજમાળ હો. સૈં સજં ॥ ૬ ॥
 સજની ધર્મ ધુરા નિર્ભય વહે,
 નિવૃત્તિ નહિ ઘડી માત્ર હો; સૈં

સજની આપે આગમની વાંચના,
 મળે જો કોઈ સુપાત્ર હો. સૌં સજં ॥ ૭ ॥
 સજની તેજ લવે કે ત્રીજે લવે,
 પામે શિવ નિવાસ હો; સૌં
 સજની વીર મુનિ સૂરિને સ્તવ્યા,
 ગામ ગુંદાલે ચોમાસ હો. સૌં સજં ॥ ૮ ॥

ચાર મંગલ વિષેની ગાહુંલી ૧૫ મી.

(ઢ્રૌપદી તારા પતિના વેણુ કે ક્ષિણ ક્ષિણ સાંભળે રે લોલ—એ રાગ.)

ખડેની ચારે મંગલ આજ કે મળીને ગાહુંશું રે લોલ,
 ખડેની આદિ મંગલ અરિહંત કે નિત્ય પ્રત્યે ધ્યાઈશું રે લોલ;
 ખડેની ધાતિ કર્મ કરી અંત કે કેવલ પામિયા રે લોલ,
 ખડેની અતિશય ચોત્રીશ જાસ કે ઇંદ્રે શિર નામિયા રે લોલ. ૧
 ખડેની બીજું મંગલ સિદ્ધ કે કર્મ આઠે હણી રે લોલ,
 ખડેની અજરામર પદ પાય કે બનિયા જગ ધણી રે લોલ;
 ખડેની નિરંજન નિરાકાર કે અનંત સુખમાં રમે રે લોલ,
 ખડેની કર્મ હઠાવણુ કાજ કે વંદન સમે સમે રે લોલ. ૨
 ખડેની ત્રીજું મંગલ સંત કે પંચ મહાવ્રત ધરે રે લોલ,
 ખડેની પંચ સમિતિ ત્રણ ગુપ્તિ કે છકાયની રક્ષા કરે રે લોલ;
 ખડેની વિચરી દેશ વિદેશ કે લબ્ય જીવ તારતા રે લોલ,
 ખડેની આપે સદા સદ્ગોધ કે તત્ત્વો વિચારતા રે લોલ. ૩

ખેની ચોથું મંગલ ધર્મ કે દુઃખથી એ ધરે રે લોલ,
 ખેની સુરના આપી સુખ કે શિવ સહેજે વરે રે લોલ;
 ખેની લવોલવ મંગલ ચાર કે હોળે મુજ લણી રે લોલ,
 ખેની વીર મુનિ વીર વાણી કે ગાતા ખને ગુણી રે લોલ. ૪

ચાર મંગળ વિષેની ગહુલી ૧૬ મી.

(સુષુ ચતુર સુમણ, પરનારીથી પ્રીત કબુ નવ કિજીયે—એ રાગ.)

સાહેલી રે મંગળિક વાણી વરસે અંતર ચોકમાં,
 થટ ભરવા દે વહેલી થા તું પરવશ થઈ મને રોકમાં, એ ટેક.
 આ મંગળીક પહેલું અરિહંતતણું, ગુણ ખાર જિનેશ્વરના ખાણું;
 નિત્ય પ્રતે હરખે ઉરમા આણું, સાહેલી રે૦ ૧
 આ મંગળીક બીજું સુખકારી, ગુણ આઠ લાણું સિદ્ધ હિતકારી;
 જેણે જન્મ મર્ણુ ફેરા ટાળી, સાહેલી રે૦ ૨
 આ મંગળીક ત્રીજું ગુણકારી, જે મળીયા મુનિવર વ્રતધારી;
 તે તરીને તારે ભવ પારી, સાહેલી રે૦ ૩
 ગુણ તેના છત્તીસ પચવીશે, વળી ગાઉં ગુણ મુનિ સત્તરોસે;
 એમ કહ્યું જિનેશ્વર જગદીશે, સાહેલી રે૦ ૪
 આ મંગળીક ચોથું જે કરીએ, નૈન ધર્મ સદા ઉરમાં ધરીએ;
 જેમ બેલા બેલા શિવ વરીએ. સાહેલી રે૦ ૫
 આ મંગળીક ઉત્તમ ચારે છે, ખરું સગપણ તેથી મારે છે;
 તે વિના સર્વ વ્યવહારે છે. સાહેલી રે૦ ૬

મુનિ ગુણ પ્રકરણ ॥ ૨ ॥

સદ્ગુરુ ગુણ વિષે ગાડુંલી ૧લી.

(શ્રી જ્ઞાનદંત્ર સાંભળો—એ રાગ.)

ચોવીશે જિનવર વાંદીને, ગુણ ગાથું ગુરુરાયા રે;
બાળપણે વ્રત આદર્યા, છોડી સંસારની માયા રે.

જ્ઞાની ગુરુજીને વંદિયે. ૧ એ ટેક.

મહાવ્રતધારી મુનિવર ભલા, છ કાયના પ્રતિપાળ રે.
પાંચ સમિતિ ત્રણ ગુપ્તિ ને, કરે તેહની સંભાળ રે. જ્ઞાં ૨
દુષ્મ આરે જિહો પાંચમેં, આરાધે સંયમ વ્રત શીલો રે.
મોક્ષ માર્ગ સાધણુ ભણી, જિત્યા રાગ દ્વેષ દોષ ભીલો રે. જ્ઞાં ૩
સૂત્ર અભ્યાસ કરે સદા, નજર લાગી જ્યારી મોખો રે;
નિજ આતમ તારણુ ભણી, પાળે સંયમ બહુ ચોખો રે. જ્ઞાં ૪
તપ ટેક હૃદયે ધરી, શીલ સનાહ સનૂરો રે;
માર્દવ ગુણે માતા ઘણા, વૈરાગ્યમેં ભરપૂરો રે. જ્ઞાં ૫
સ્વામીજી જ્યાં જ્યાં સંચરે, કરે ઉપકાર અથાગો રે;
દર્શન દેખ્યા દિલડું ઠરે, દાખતા મોક્ષનો માર્ગો રે. જ્ઞાં ૬
કર્મ ભર્મ હણવા ભણી, ગુરુ સમ અવર ન દીઠા રે;
દે ઉપદેશ દયા તણો, મુજ મન લાગે મીઠા રે. જ્ઞાં ૭
પૂર્વ પુણ્ય અફૂરથી, મિલે ગુરુ ગુણવંતા રે;
સાચે મને સેવા કિયે, પામિજે ભવ અંતા રે. જ્ઞાં ૮

સંવત્ કોગણીસે પચ્ચીશમે, પત્રી ખામ મોઝારો રે;
સ્તુતિ કરી ગુરુ ગુણ તણી, નાનઅંદર જય જયકારો રે. સ્ત્રાં ૯

સદ્ગુરના ગુણ વિષે ગાહુંદી ૨ છ.

(સદ્ગુર ચરણે રે નમિએ—એ દેશી.)

સદ્ગુર નમિએરે બેની, જગમાં કોઈ ન તુલ્યે બેની;
સુણ જિનવાણી રે શાણી, શાંતિ સુધારસની એ ખાણી. સં ૧૧૧
શુદ્ધ પ્રરુપક રે સાચા, સાંપ્રત સંયમ ગુણમાં રાચ્યા;
શ્રી જિન આણા રે માને, રહે ગુણ સ્થાનકમાં શુભ ધ્યાને. સં ૧૧૨
વિષમ પંચમે રે આરે, મળવા મુરકીલ આ સંસારે;
પૂરણ પુણ્યે રે મળિયા, તો લવિજનનાં વાંચિલ કળિયા. સં ૧૧૩
આળસ રાખી રે નાવે, તે પાછળ પુણ્ણ પસ્તાવે;
સુરતર પામી રે સહેજે, સૈયર સમક્ષિત કળને લેજે. સં ૧૧૪
ક્ષાંત્યાદિકે દશ રે લાઈ, સાચી જેહને ધર્મ સગાઈ;
અવર ઉપાધિ રે ટાળી, અંદ્ર સૌમ્યતા નિત્ય નિહાળી. સં ૧૧૫
તે ગુણ નિષ્પન્ન રે નામે, ધર્મસિંહ સૂરિ આતમ કામે;
લાવ ધરીને રે લેટો, મિથ્યા જેહ અનાદિ તે મેટો. સં ૧૧૬
રત્ન ત્રયીથી રે છાજે, જ્ઞાન દીપ સમ્યક્ શશિ ગાજે;
નિજ ગુણ માંહિ રે રમતા, રૂપ સહિત અતિ છે લાવણ્યતા. સં ૧૧૭
ગુરુ ગુણ ગાહુંદી રે ગાવે. બહુ સૌભાગ્યવંતી સુખ પાવે;
નવનિધ નિજ ઘર રે થાવે, ગિરધર ગુરુ પદે શિશ નમાવે. સં ૧૧૮

મુનિ ગુણ વિષે ગાડુંલી ૩ છ.

(રામ—દીડી)

એવા સંત ચરણે શિર સદા નમાવું,
 ગુણ ગ્રામ મહા પુરૂષતણા ગાવું;
 એવા સંત મતિવંત પાસે જાવું. એવાં ॥૧॥

સર્વ પ્રાણી ને તે પ્રાણ સમ જાણે,
 અભિમાન કહી અંતરે ન આણે;
 રહે રંગમાં પ્રભુ કહ્યા પ્રમાણે. એવાં ॥૨॥

વિષય માત્ર ને વિવેકથી વિહારી,
 કપટ ક્રોધ ત્રોલ અંતરે નિવારી;
 મમત માત્ર જેણે નાખ્યા છે મારી. એવાં ॥૩॥

પરમાર્થ ત્યાં પવિત્ર પ્રાણ આપે,
 ભવ કષ્ટ કરૂણા ધરી ને કાપે;
 મોક્ષ માર્ગ ખરી ખાંતથી કહી આપે. એવાં ॥૪॥

પંચ મહાવ્રત પૂર્ણ રીતે પાળે,
 જગત જાળમાં ન જીવ ધાલે;
 મોહ માયા તણા મૂળીયા પ્રજાળે. એવાં ॥૫॥

જેના મુખ વિષે મધુરતા ભરેલી,
 પ્રકૃતિ પ્રમોદ ભાવથી ઠરેલી;
 ખોટી અવરતણી આશ જિતરેલી. એવાં ॥૬॥

ગુરૂ સ્તુતી વિષે ગહુલ્લી ૪ થી.

(જીયું સફલ કર પાર, જગતમાં જીયું સફલ કર પાર—એ દેવી)

સદ્ગુણના ભંડાર, ગુરૂજી સદ્ગુણના ભંડાર;
ખેંચાડે ભવપાર, ગુરૂજી સદ્ગુણના ભંડાર. એ ટેક.

નામ આપનું નિશ્ચિન સમરૂં, દિલ આનંદ દાતાર;
ગુણ ગ્રાહી ગુરુ પરદુઃખ ભંજન, સંકટ વિકટ સહેનાર. યં ૧૧૧

સંજ્જન રાગી દુર્જન ત્યાગી, સદ્ગુણિ દાતાર;
કુમતિ કુલટા દૂર કરીને, સુમતિ સાથ રહેનાર. યં ૧૧૨

શાસ્ત્ર રહસ્યો જ્ઞાની દર્શિત, ગુરુ ગમથી ધરનાર;
શાંતિ સમાધિ ચિત્ત કરવાના, માર્ગ દેખાવણુદાર. યં ૧૧૩

મુખમુદ્રા ગુરુ આપની નિરખી, થાય આનંદ ભરપૂર;
દર્શનાતુર આ સેવક કેરૂં, દુઃખ ગયું સહુ દૂર. યં ૧૧૪

સદ્ગુરુ વિષે ગહુલ્લી ૫ મી.

[રાગ ખીલાવર, આશા, ખિલાસ, કનરો, પીલુ એટલા રાગમાં ગવાય છે]
મહા મતિવંતા એ ગુરૂ મહારા, ખલક તણાં કરીયાં સુખ ખારા;
મહા મતિં એ ટેક.

પંચ મહા વ્રતને ધરનારા, ભવિક તણાં ભવદુઃખ હરનારા; મં ૧
પ્રીકર તજી મહિમાં ફરનારા, તારી બહુ જનને તરનારા; મં ૨
સર્વ ઉપર કરૂણા કરનારા, બાળ મરણથી નહીં મરનારા; મં ૩

પરમ પૂનિત પવિત્ર સુધ્યારા, નિંદા મોહ મદનથી ન્યારા; મં ૪
સંતતણે સેવક કંડે સારા, તારક તે ગણી લે ગુરુ તારા; મં ૫

મુનિ ગુણ વિષે ગહુંલી ૬ ઠી.

(જરે મારેની દેશી.)

જરે મારે કળ્યા મનોરથ આજ, જ્ઞાન દિવાકર ભેટીયા; જ ૧
જરે મારે ઉત્તમ ક્રિયા પાત્ર, વાંદીને દુઃખ મેટીયા; જ ૨
જરે મારે પાળે પંચાચાર, પાંચ મહાવ્રત શુભ વિધે; જ ૩
જરે મારે છ કાયના પ્રતિપાલ, કરે આતમ શુદ્ધિ ત્રિવિધે; જ ૪
જરે મારે સાત નયના જાણુ, આઠ પ્રવચન પાલતા; જ ૫
જરે મારે આઠ મદ કરે દૂર, અશુદ્ધાચરણને ટાળતા; જ ૬
જરે મારે નવ બ્રહ્મ વાડી જેહ, શુદ્ધ મને અંગી કરે; જ ૭
જરે મારે દશધા યતિ ધર્મ, તે માંહિ રમણુ કરે; જ ૮
જરે મારે એવા ગુરુનો સંગ, સદા કરો ભવિ પ્રાણીયા; જ ૯
જરે મારે સાગર સમ ગંભીર, સકલ સંઘ મન ભાવીયા; જ ૧૦
જરે મારે અદ્ય મતિ અનુસાર, ગુરુ ગુણ સ્તવના મેં કરી; જ ૧૧
જરે મારે જ્ઞાન ચરણ લયલીન, સેવક નમે અંજલી ધરી; જ ૧૨

સદ્ગુરુ વિષે ગહુલી ૭ મી.

(ઓધવજી સદેશે કેળે મારા સ્થામને—એ દેશી)

વંદુ વંદુ સમકિત હાતા સદ્ગુરુ,
પંચ મહાવત ધારક શ્રીઅણુગાર ને;
ઉપશમ-ગંગાજલમાં નિશદ્દિન ઝીલતાં,
મનમાં વર્તે આનંદ અંગ અપાર ને. વં ૦ ૧૧૥

અનેક ગુણના દરીયા ભરીયા જ્ઞાનથી,
પડે ન પરની ખટપટમાં તલ ભાર ને;
સદ્ગુરુદેશે સાચું તત્ત્વ જણાવીને,
સંયમ અર્પી કરતાં જન ઉદ્ધાર ને. વં ૦ ૧૨૥

અંતર્મુખ કરી રહે આત્મને લાવતા,
યોગ્ય જીવને હેતાં યોગ્ય જ ઓધ ને;
અસંખ્ય પ્રદેશે સ્થિરતા ધ્યાને લાવતા,
સંયમ સેવી કરતાં આશ્રવ રોધ ને. વં ૦ ૧૩૥

ત્રસ સ્થાવરના પ્રતિપાલ કરજીભયી,
ભાવ દયાની મૂર્તિ સાધુ ખાસ ને;
જાતા બ્રાતા ત્રાતા માતા સદ્ગુરુ,
સદ્ગુરુના બનીયે સાચા દાસ ને. વં ૦ ૧૪૥

તણુ ભુવનમાં સેવ સદા શ્રી સદ્ગુરુ,
દ્રવ્ય લાવથી સંયમના ધરનાર ને;

ભવ જલધિમાં ઉત્તમ નૌકા સહ્યુર,
 સહ્યુર નૌકાથી ઉતરે ભવ પાર જો. વં ૦ ॥૫૫॥
 ગુરુ ભક્તિથી ગુરુ વાણી ઉરમાં ધરે,
 ગુરુ ભક્તિથી ઉત્તમ ફલ નિરધાર જો;
 સહ્યુર દ્રોહી દેષી જનને ત્યાગ જો,
 તો પરબ્રહ્મની પ્રાપ્તિ શીઘ્ર થનાર જો. વં ૦ ॥૬૧॥
 કળિ કાળમાં ગુરુની ભક્તિ દોહેલી,
 ગુરુ ભક્ત પણુ વિરલા જન દેખાય જો;
 દષ્ટિ રાગમાં ભૂલી દુનિયા ખાવરી,
 કસ્તૂરી મૃગ પેઠે બહુ ભટકાય જો. વં ૦ ॥૭૧॥
 સહ્યુર દાસ બન્યા પણુ જ્ઞાન ન સંપન્ને;
 સમજી સાચો સાર ગ્રહો નર નાર જો;
 બુદ્ધિસાગર સહ્યુર શ્રદ્ધા ભક્તિથી,
 ઉત્તરે પ્રાણી ! ભવસાગરનો પાર જો. વં ૦ ॥૮૧॥

સાચા સંતની પિછાન વિષે ગાહુંલી ૮ મી.

(કામી શું ના કરે—એ દેશી)

સાચા સંતો તરે, ભવધિ નીર રે—સાચાં ॥એ ટેકા॥
 સર્વ પ્રત્યે સમ વૃત્તિ રાખે, મારું તારું કદીય ન ભાંખે;
 જગતનું હિત કરે. સાચાં ॥ ૧ ॥

ધની તણી રહેમાં ન તણાએ, ગરીબ પાસે ગરીબ જણાએ;
 સત્ય કેતા ના કરે. સાચાં ॥ ૨ ॥
 જેવો પરને બોધજ આલે, તેવું હમેશા આપજ પાળે;
 નિંદા કદિ ના કરે. સાચાં ॥ ૩ ॥
 સંતોષ અલ્પ ઉપધિથી માણે, રાગ દ્રેષ ઉરે નવ આણે;
 શાસ્ત્રમાં પ્રેમ ધરે. સાચાં ॥ ૪ ॥
 શીલ શુદ્ધ નવ વાડે પાળે, દુષણ સઘલા દૂરે ટાળે;
 પાપથી રહેતા કરે. સાચાં ॥ ૫ ॥
 જેના હૃદય હમેશાં સરલા, એવા સંતો દિશે વિરલા;
 વીર વંદન કરે. સાચાં ॥ ૬ ॥

ગુરૂની ઓળખાણુ વિષે ગાહુલી ૯ મી.

(રાગ ઉપર પ્રમાણુ)

ગુરૂ ત્યાગી મળે, મોહ તો ટળે રે. ગુરૂં એ ટેક.
 રહે ઉદાસ વૃત્તિએ વનમાં, કામ ક્રોધ નહિં જેના મનમાં;
 જપે જાપ પળે પળે. ગું ॥ ૧ ॥
 ગમ્મ, પંથ, વાડા, સંઘાડા, ન કરે જુઠા તેના ભાડા;
 સત્ય પથે વળે, ગું ॥ ૨ ॥
 મુક્તિ પૂરિને માર્ગે જતાવે, વિકથા માંહિ ચિત્ત ન લાવે;
 ષટ્ રિપુ ને દળે. ગું ॥ ૩ ॥

ચત્તા પૂર્વક પદને ધરતાં, વહે નિર્વધ વાક્ય હિત કરતાં;
 આત્મ ધન રળે. ગું ॥ ૪ ॥
 બેઠા સૂતા એકજ વૃત્તિ, વિશ્વ બધાથી લઈ નિવૃત્તિ;
 વીર પદે લળે, ગું ॥ ૫ ॥

શુદ્ધ ગુરૂની પિછાન વિષે ગહુંલી ૧૦ મી.

(કર્મ અજ્ઞાન ગતિ બાંધો વિવિધ મતિ—એ દેશી.)

ગુરૂ બોધે મન સ્થિર કરી, સજ્જની મોરી.
 વિષયથી ચિત્ત ઉત્તાર હો; માત તાત સમજાવીને. સં
 લીધો સંયમ ભાર હો; જગત ઉદાસી ગુરૂ,
 જ્ઞાન અભ્યાસી ગુરૂ; ધ્યાન વિલાસી ગુરૂ, વાંદતા. સં
 ભવો ભવનાં દુઃખ ભય હો. ॥ ૧ ॥
 નિર્લોભી નિર્લાલચી, સં નિર્મોહી નિર્ઐશ હો,
 ઇન્દ્રિય વિષય નિદ્રા તણ, સં ચાલે શુદ્ધે પંથ હો. જં ૨
 વસ્ત્ર પાત્રે મમતા નહિ, સં નહિ મમતા નિજ તન હો;
 રાગી વિરાગી સમગણે, સં વાડે પાડે નહિ મન હો. જં ૩
 આપ તરે પર તારતા, સં ફરતાં દેશ વિદેશ હો;
 મમ રહે જ્ઞાન ધ્યાનમાં, સં પ્રેમબંધન નહિ લેશ હો. જં ૪
 સામુદાયી કરે ગોચરી, સં દોષરહિત લિયે આહાર હો;
 નિર્વ્યંજન સ્થાને રહે, સં કરી નવ કદપી વિહાર હો. જં ૫

એહવા ગુરુ લાગ્યે મળે, સં કાપે કર્મના પાસ હો;
વીર મુનિ ગુરૂ સેવતાં, સં આપે શિવ આવાસ હો. જ૦ ૬

મુનિના ગુણ વિષે ગાહુંલી ૧૧ મી.

(બૂલ્યો મન ભમરા તું ક્યાં ભમ્યો—એ દેશી)

સદા રમે સંયમ વિષે, પાળે પંચાચાર;
જગમાં તેહને જાણીયે, સંત સાચા નિરધાર. સં ૧
બાહ્ય અભ્યંતર તપ તપે, નિજ શક્તિ અનુસાર;
જ્ઞાન લાકા આંજીને, અજ્ઞાન તિમિર હરનાર. સં ૨
સ્વપર હિત હૈયે ધરે, તારે તે નર નાર;
ડગલે પગલે હીસતા, પાપ થકી ડરનાર. સં ૩
રક્ષણ કરે પટ કાચનું, દયા ગુણ લંડાર;
મન વચન કાયા તણી, ગુપ્તિના ધરનાર. સં ૪
કરે ક્રોધ નિજ ક્રોધ પર, ઉપશમ રસ પીનાર;
અભિમાનથી અળગા રહી, વિનય ગુણ વરનાર. સં ૫
મમતા કેવલ ધર્મની, અવર ન લોભ લગાર;
વૃત્તિ સમ તુલ્ય રાખીને, રાગ દ્વેષ તજનાર. ૬
અહોનિશ ઉદમ આદરે, તજી વિષય વિકાર;
શિવ સુંદરી વરવા તણો, જોહને મોહ અપાર. સં ૭
સમાગમ દુર્લાભ સંતનો, થાતાં લાભ અપાર;
ધર્મ વધે સંત સેવતા, સફલ થાય અવતાર. સં ૮

સાધુજના સત્યાવીશ ગુણની ગહુંલી ૧૨ મી.

આદિ નમું અરિહંતને, સંયમ ધારી રે સાધુજ;
 ગાઈશું મુનિગુણ સાર રે, વિશુદ્ધ ગુણધારીરે સાધુજ.
 કનક કામની પરહરી, સંઠ લીધો છે સંયમ ભારરે. વિં ૧
 ત્રસ સ્થાવર સર્વે જીવને, સંઠ દીધું અલય દાનરે; વિં
 જૂઠું ન જોડે મુખથકી, સંઠ ત્યાગ્યો ચોરી નિદાનરે. વિં ૨
 શોભ પાળે નવ વાડથી, સંઠ મૂર્છા નહિ લવલેશરે; વિં
 રાત્રિ ભોજન નવિ કરે, સંઠ રાખે સંતોષ હમેશરે. વિં ૩
 ષટ કાયાના જીવને, સંઠ રાખે આતમ સમાનરે; વિં
 પાંચ ઇંદ્રિયના વિષયને, સંઠ નિગ્રહ કરે ધરી ધ્યાનરે. વિં ૪
 ભવ વર્ણક કષાયજે, સંઠ તેથી રહે સદા દૂરરે; વિં
 કાય યોગ જોડે ધર્મમાં, સંઠ ચરણ કરણે ભરપૂરરે. વિં ૫
 જ્ઞાન પૂર્ણ ઉરમાં ધરે, સંઠ સમકિતે નિર્મલ મનરે; વિં
 જ્ઞાન દર્શનમાં જીવતા, સંઠ ગોપવે સંયમ રતનરે; વિં ૬
 ધર્મ આરાધે શુભ મને, સંઠ મેરૂ પરે થઇ ધીરરે; વિં
 પ્રતિજ્ઞેખન કરે યતનથી, સંઠ વિશુદ્ધ ભાવે રહી થીરરે; વિં ૭
 મન વચ કાયા યોગની, સંઠ રહે શુભ પ્રવૃત્તિયે રક્તરે; વિં
 ક્રોધ તણ ક્ષમામાં રમે, સંઠ રહે વિષયથી વિરક્તરે; વિં ૮
 ખમે પરિસહ ખંતથી, સંઠ સહે શાંતિથી રોગરે; વિં
 જીવનની આશા નહીં, સંઠ મરણનો ધરે નહીં શોગરે; વિં ૯
 એ સતાવિશ ગુણે શોભતા, સંઠ તારણ તરણ જહાજરે; વિં

ઈદ્રથી અધિકો ભોગવે; સં૦ આતમ સુખ મુનિરાજરે; વિ૦ ૧૦
 ઓગણીશે સતાવને, સં૦ જુનાગઢ ચોમાસરે; વિ૦
 વીર મુનિ ગુરૂ વાંદતા, સં૦ પામિયે શાંતિ નિવાસરે; વિ૦ ૧૧

મુનિવર્યાના ગુણુ વિષે ગહંલી ૧૩ મી.

(હારે મારે આશો માસે શરદ પુનમની રાતજે-એ દેશી.)

હારે મારે ગુરૂ ગુણુ દરીયો લરીયો ન છલકાય જો,
 જ્ઞાન તરંગી દહેરો નિશદ્દિન ઉછળે રે લોલ;

હારે મારે જ્ઞાનાદિ રચણે ગંભીર મુનિરાજ જો,
 પરીષદ નદીઓના પુરથી તે નવિ ચળેરે લોલ; ॥ ૧ ॥

હારે મારે પંચ મહાવ્રત પંચામૃત ક્ષીર નીર જો,
 પાવન કરતા નિજ પદ કર્મ મળ પરિહરે રે લોલ;

હારે મારે ભવિજન પંખી આવી જોસે તીર જો,
 શાંત સુધારસ પાન કરી ભવ ભય હરે રે લોલ. ॥ ૨ ॥

હારે મારે આઠ પ્રવચન માતા પ્રવહણુ નિર્ધાર જો,
 ચરણુ કરણુના ગહન સ્તંભથી શોભતું રે લોલ;

હારે મારે છકાય જીવ રક્ષણુ કરી તારે પાર જો,
 પુણ્ય પવન સંયોગથી નવ શોભતું રે લોલ. ॥ ૩ ॥

હારે મારે ગુરૂ ગુણુસાગર મન ગાગર ન સમાય જો,
 સહજ માત્ર ગુણુ ભક્તિ ભાવથી ઉદ્ધર્યો રે લોલ;

હારે મારે શાંત દાંત ને ગીતાર્થ મુનિરાય જો,
સત્યાવીશ ગુણ ગણથી જોહ પૂરણ લયો રે લોલ. ॥ ૪ ॥

હારે મારે એહવા મુનિને નમતા નવ નિધિ થાય જો,
લવ ફેરીની શેરીમાં જીવ નવિ લભે રે લોલ;

હારે મારે ગુરૂ પદ પંકજ મન મધુકર લપટાય જો,
એવા ગુરૂને સાંકળચંદ્ર સદા નમે રે લોલ. ॥ ૫ ॥

ચરણ સિત્તેરી અને કરણ સિત્તેરીની ગહુંલી ૧૪ મી.

(હું તુજ આગળ શી કહું કનૈયા—એ દેશી)

ગહુંલી ગાઓ ગુરૂની સદા હો લાલ,
જે ગિરૂઆ ગુણવંતરે, હું વારી લાલ,
ચરણ કરણની સિત્તેરી હો લાલ,
ધારક તે મુણો સંત રે; હું વારી લાલ. ગા ॥૧॥

પંચ મહાવ્રત પાળતા હો લાલ,
દશ યતિ ધર્મ ઉદાર રે; હું વારી લાલ.
સંયમ સત્તર પ્રકારનો હો લાલ,
સેવે એ અણગાર રે; હું વારી લાલ. ગા ॥૨॥

વૈયાવચ્ચ દસહા કહી હો લાલ,
બ્રહ્મ વિધિ નવ સાર રે; હું વારી લાલ.

જ્ઞાનાદિક ત્રણ જોહને હો લાલ,
દ્વાદશ તપના ધાર રે; હું વાં ગા ॥૩॥

કોષાદિક ચારે તને હો લાલ,
 ચરણ સિત્તરી એક રે, હું વારી લાલ.
 પિંડાદિક ચારે કહ્યા હો લાલ,
 લેવે સુખજતો તેહરે, હું વારી લાલ. ગ૦ ૥૪૥
 પંચ સમિતિ સદા ધરે હો લાલ,
 લાવે લાવના બાર રે, હું વારી લાલ.
 દશ દોય પડિમા જે વહે હો લાલ,
 મુનિવર તે સુખ કાર રે, હું વાં ગ૦ ૥૫૥
 ઇન્દ્રિય પંચ ને રોધતા હો લાલ,
 પડિલેહણ પણવિશ રે, હું વારી લાલ.
 ક્રિયા જે શુદ્ધિ કરે હો લાલ,
 ત્રણ ગુપ્તિ નિશદ્વિશ રે, હું વાં ગ૦ ૥૬૥
 અભિગ્રહ ચારને આદરે હો લાલ,
 વાચંચમ તે શુદ્ધ રે, હું વારી લાલ.
 કરણ સિત્તરી સેવતા હો લાલ,
 નર ભવ લહાવો લીધ રે, હું વારી લાલ. ગ૦ ૥૭૥
 એકવા ગુરુની આગળે હો લાલ,
 ગાવે ગહુલી નાર રે, હું વારી લાલ.
 જસ વિજય ગુરુ સેવતા હો લાલ,
 પામે ભવજલ પાર રે, હું વારી લાલ. ગ૦ ૥૮૥

ગુરુ સ્તુતિ વિષે ગહુંલી ૧૫ મી.

(દાણ માગે કાનુડો દાણ માગે—એ દેશી)

હારે સખી આવો ગુરુ ગુણ ગાવો,
ફરી સમય ન આવે આવો. ગુરુ ૧

ગુરુ ગુણ સાચર નીર ભરીયાં,
હારે પાપ તાપ અંતરનાં હરિયાં. ગુરુ ૨

સદ્ગુરુનું સમાગમ કરીયે,
હારે જેથી ભવ સાચરને તરીયે. ગુરુ ૩

ગુરુ શિખ હૈયામાં ધરવી,
હારે સેવા ભક્તિ ઉમંગથી કરવી. ગુરુ ૪

ગુરુ કૃપાથી જ્ઞાન પમાશે,
હારે સઘળા કારજ સિદ્ધ થાશે. ગુરુ ૫

પરદેશી વિગેરે નર નારી,
હારે તારી કર્યા એકાવતારી. ગુરુ ૬

એવા ગુરુજી મુજ મન વસીયા,
હારે જે મુક્તિ રમણીના રસીયા. ગુરુ ૭

સદ્ગુરુના ગુણ વિષે ગહુંલી ૧૬ મી.

(બેની ચાંદીયો ઉગેને હરણા આશમી રે—એ રાગ.)

બેની સૈયરો સાથે તું ચાલ રે, વૈરાગી ગુરુ વાંદશું રે. એ ટેક.

મારા ગુરૂજી તો જ્ઞાન લંકાર છે રે,
 જેના દર્શને દુરિત દૂર થાય રે; વૈં
 જેની વાણીમાં મધુરતા રસ ભરી રે,
 જેના નયનમાં અમી વરસાય રે. વૈં ॥ ૧ ॥
 જેના મુખ પર શીત શશિ સમીરે,
 જેના લાલે અગકે છે તપ તેજરે; વૈં
 જેના ચરણ કમલે કિરિયા વસી રે,
 જેને જોતાં આવે દેવાદિને હેજ રે. વૈં ॥ ૨ ॥
 જેના કરમાં કર્મ ક્ષયતા ભરી રે,
 જેના શિરમાં શાંતિ છલકાય રે; વૈં
 જેના ઉર માંહિ અનુભવ ભર્યો રે,
 જેની જીભમાં જયણા જણાય રે. વૈં ॥ ૩ ॥
 જેના અંગેાઅંગે દયા ઉભરાય છે રે,
 જેના રોમે રોમે સત્ય ઝલકાય રે; વૈં
 જેના વેણથી પ્રાણી શાંતિ લહે રે,
 જેને જોતાં રોગ શોગ દુઃખ જાય રે. વૈં ॥ ૪ ॥
 જેના આણુ આણુમાં સાધુતા વરી રે,
 જેના હૃદય ઋણુ ને પ્રેમાલ રે; વૈં
 એવા મુનિને વીર નમે પ્રેમથી રે,
 એની કૃપા થતાં થઈએ નિહાલ રે. વૈં ॥ ૫ ॥

મુનિ ગુણ વિષે ગહુંલી ૧૭ મી.

મારે સોના સરિખો સૂરજ ઉગિયો—એ રાગ.)

માતા સરસ્વતીને હું વિનવું રે,

લાગુ ગણધરને નિત્ય પાય;

મારે ધર્મ રૂપિયો સૂરજ ઉગીયો રે. એ ટેક.

જ્ઞાન નેત્ર આપો દેખતી કરી રે,

તે તારક ગાઘશ ગુરુરાય. મારે ॥ ૧ ॥

હું તો લવાટવીમાં ભૂલી પડી રે,

મળ્યા સફુરૂ સાર્થવાહ; મારે ॥

લાવી માર્ગે સંખળ આપીને રે,

પહોંચાડે શિવપુર માંહ. મારે ॥ ૨ ॥

સંસાર સાગર જલથી લયો રે,

મારી નાવ તિહાં ગોથા ખાય; મારે ॥

મુને ઉપકારી નિર્યામિક મળ્યા રે,

મારી બેડલી કાઠે પહોંચાય. મારે ॥૩॥

દેહ રથ ચક્રોલે ચડ્યો રે,

વિષય વાસનામાં લટકાય; મારે ॥

ગુરુ જ્ઞાન માર્ગમાં આણીને રે,

રાખ્યો નિજનંદની માંચ. મારે ॥ ૪ ॥

મારૂં મન અશ્વ ઉદ્ધત બની રે,

મને કરાવે પાપ અપાર; મારે ॥

ગુરૂ જ્ઞાન ચાખુક લગાવીને રે,
 બાંધ્યો અશ્વ આતમને દ્વાર. મારે૦ ૥૫૥
 ગુરૂ દીપક ચિંતામણિ સમારે,
 મારા ગુરૂ દેવના છે દેવ; મારે૦
 વીર મુનિ કહે સુ ગુરૂ સેવતા રે,
 મળે શિવસુખ અહમેવ. મારે૦ ૥ ૬ ૥

ગુરૂ સ્તુતિની ગાહુંલી ૧૮ મી.

(રાગ—બનખરાનો.)

સખી સાંભળ તું મારી વાત, મુને ગુરૂ મળ્યા ગુણધારી. એ ટેક.
 ગુણ સત્યાવીશે દીપે, પરીષદ બાવીશે જીપે;
 નવ વાડથી બ્રહ્મચારી. મુને૦ ૧
 વીશ અસમાધીને ટાળે, એકવીશ સખલા વાળે;
 દશ ચતિ ધર્મના ધારી. મુને૦ ૨
 સત્તર વિધ સંયમ પાળે, બાર તપે આતમ અજવાળે;
 તેર કાકિયા ફર નિવારી. મુને૦ ૩
 ભાગ્યવંતને એ ગુરૂ મળશે, તેના પાપો સઘળા ટળશે;
 સેવો સફગુરૂ શુદ્ધાચારી. મુને૦ ૪
 ગુણવંત ગુરૂના ગુણ ગાતા, થાય સર્વ જીવોને સાતા;
 ‘વીર’ સેવો ગુરૂ હિતકારી. મુને૦ ૫

ગુણી ગુરૂ પાસે જવા વિષે ગહુંલી ૧૯ મી.

(હવે મને હરિ નામથી નેહ લાગ્યો—એ રાગ.)

હારે આવા ગુરૂરાજ પાસ નિત્ય જઈયે,
જાતાં અમૂલ્ય લાભ લઈએ રે; હારે આવાં એ ટેક.

જ્ઞાન વૈરાગ્યથી સંસાર ત્યાગ્યોરે, મેલા મમત મોહ માયા;
આશા તૃષ્ણાથી રહી ફરે, આરાધે જિન રાયા રે. હારે ૧
માત તાત સુત ભગિની ને જ્ઞાતારે, ભારજી મોહનીનિ વેલી;
કાકા કુટુંબી સગા સંબંધીને, આટ્યા વમનવત્ મેલીરે. હાં ૨
સંયમ નિર્વાહ સાઈ આ દેહનરે, આહાર ભાડાઝૂપ આપે;
વસ્ત્ર પાત્રમાં મમત ન રાખે, અંતર સ્થાપે જિન જાપેરે. હાં ૩
શિષ્ય શિષ્યા અને ક્ષેત્રાદિમાં, મારા તારા નવ માને;
નવકષ્ટે વિચરે ધરણીમાં, મસ્ત રહે શુભ ધ્યાને રે. હાં ૪
જીવ્યાની આશા ને ભય મરણનોરે, લેશ ઉરે નવ લાવે;
માન અપમાને રહે સમલાવી, વીર વંદન કરે લાવેરે. હાં ૫

સાધુજીના દર્શનથી થતા લાભ વિષેની ગહુંલી ૨૦ મી.

[સહિયર સુણિયેરે જીવાભિગમની વાણી—એ દેશી.]

સહિયર જઈયે રે મુનિના દર્શન કરવા, લાભ લઈયે રે,
આત્મનું હિત વરવા, સહિં એ ટેક.

ભગવતી અંગે ગૌતમ રંગે, પ્રશ્ન કર્યો ઉમંગે,
 લાલ કહો. પ્રભુજી ઉચ્છરંગે, રહેતાં મુનિવર સંગે. સં ૥૧૥
 ભાંખે ભગવંત સુણુ ગૌતમજી, પ્રશ્ન તેં રુડો ભાંખ્યો,
 બોલ દશની પ્રાપ્તિનો ફલ, થાય એમ પ્રભુ દાખ્યો. સં ૥૨૥
 શ્રવણુ જ્ઞાન વિજ્ઞાન વળી ફલ, પચ્ચફખાણુ સંયમ તેમ,
 અનાશ્રવ તપ કર્મ ક્ષયને, અક્રિયે લહે શિવ ક્ષેમ. સં ૥૩૥
 નવ સહસ્ર મુનિ કૃષ્ણે વાંઘા, લાવથી વારંવારી,
 છેલી ચાર નરક કર્મ છેદી, લીધો લાલ અપારી. સં ૥૪૥
 જઘન્ય રસે કર્મ કોટીનો ક્ષય, ઉત્કૃષ્ટે જિન થાવે,
 શુભાળ સંઘ મુનિ વીર પ્રકાસે, જન્મ મરણ ફરીનાવે. સં ૥૫૥

મુનિના દર્શનથી થતા લાલ વિષે ગાહુલી ૨૧ મી.

(વીર જિન આવ્યા રે અંપા વન કે ઉદ્યાન—એ દેશી.)

લવિયણુ ગાવો રે, બાવિશમાં જિન લાણુ,
 બાલ પ્રહારચારી રે, આપે પદ નિર્વાણુ. ભવિં એ ટેક.
 ફરતાં દેશ વિદેશની માંહિ, પાવન કરતાં ભવિજન ત્યાંહિ;
 આવ્યા નગરી દ્વારિકા જ્યાંહી, વરદત્ત આદિરે,
 સાધુ સહસ્ર અઢાર, રાજિમતી આદિરે, સાધવી ચાલિશ હજાર;
 શેશા વનમાંરે આવ્યા લઈ પરિવાર, ભવિં ૥ ૧ ૥
 સમવસરણુ ગઠ ત્રણથી શોહો, ખેસી વિચમાં ભવિ પડિખોહો;
 નિરખી સુર નરનાં મન મોહો,

સિંહાસને બેઠા રે યાદવ કુલપતિ રાય;

ચોસઠ ઇંદ્ર રે લગી લગી લાગે છે પાય,

ઇંદ્રાણી ઉભી રે કર જોડી શિશ નમાય. ભવિં ॥ ૨ ॥

વનપાલે જઈ દીધી વધાર્ધ, પ્રભુ આગમ સુણી તન હરખાઈ,

ઉઠ કોટી રોમ ઉલસાઈ, કૃષ્ણજી આપેરે મુકુટ વર્ણ શણુગાર;

સાડી બાર કોટી રે, રૂપા મહોર ઉદાર,

વનપાલ લેઈ રે પહોંચ્યો નિજ આગાર. ભવિં ॥ ૩ ॥

પુર શણુગારી કરી તઈચારી, બેઠા ગજ હોદ્દે મોરારી,

સાથે નારી બત્રીશ હજારી,

યાદવો આવ્યા રે સૈન્ય તણો સજી સંચ,

પાંચ ચિન્હ મુકી રે અલિગમ સાચવી પંચ,

વિધિથી વાંદે રે મુકી સર્વ પ્રપંચ. ભવિં ॥ ૪ ॥

નેમ પછિ મુનિ નવ હજારી, નમતાં થાક્યો કૃષ્ણ મોરારી,

શ્વેદ વળ્યો વપુ મધ્યે ભારી,

ત્રણસો સંગ્રામે રે કરતાં ન થાક્યો લિંગાર,

આજ તે હું થાક્યો રે કહો પ્રભુ કવણુ વિચાર,

સંદેહ ભાંગો રે ગરીબ નિવાજણુ હાર. ભવિં ॥ ૫ ॥

ભગવંત ભાંખે સુણુ ગિરધારી, નરક થાક ઉતર્યો બહુ ભારી.

થયો હલકો તું કર્મ સંહારી,

નરક ઘટાડી રે, અંતિમ દુઃખ કર ચાર,

કર્મ કાપી રે, કીધો પરિત સંસાર;
 લાલ લલો લીધો રે વાંધા ભાવે જિવાર. ભવિં ॥ ૬ ॥
 કમર કસીને બે કર બેસી, કરે વંદન વળી દોડી દોડી,
 કહે પ્રભુજી સુણુ વાત તું મોરી,
 લાલ અનણ્યા રે, જાણ્યા લાલ ન થાય,
 તે સુણી માંધવ રે બેઠો સ્થિર કરી કાય,
 મન વચ તનથી રે સેવે પ્રભુજીના પાય. ભવિં ॥ ૭ ॥
 સાંભળી મધુરી પ્રભુ મુખવાણી, શત્યભામા રૂપમણી પટરાણી,
 ગાયે ગીત મધુર સ્વર તાંણી,
 સ્તવના કરતી રે વાંદી નિજ ઘર જાય;
 કૃષ્ણ પરે જો વાંદે રે, ભાવે પરમ દિલ્લાય,
 વીર મુનિ ભાંખે રે, ભવો ભવ પાપ પુલાય. ભવિં ॥ ૮ ॥

વ્યાખ્યાને ગાયન ગહુંલી પ્રકરણ ૧૩૧

વ્યાખ્યાનમાં અગર વ્યાખ્યાન બાદ ગાવાની ગહુંલીયો.

ગહુંલી ૧ લી.

(પાવા પુરી જિનરાજ પાવન કરવા રે—એ રાગ.)

કરે પુસ્તક મુખે મુહપતિ, ગુરૂ શોહિ છે,
ખોલે મધુરા વેણ, મુજ મન મોહિ છે;
યતનાથી જોઈ કરી, પગ મેલે છે,
સ્થિર રાખી ને નેણ, પાપને ઠેલે છે. ॥ ૧ ॥

જીવ અજીવના લેહને, ખતલાવે છે,
દેખી જીવ સમૂહ, દયા દર્શાવે છે;
પુણ્ય પાપ સ્વરૂપને, સમજાવે છે,
આશ્રવના પંચ દ્વાર, ફર તબાવે છે. ॥ ૨ ॥

સંવર નિર્જરા ભવ્યને, અઠરાવે છે,
બંધ જે કર્મના ચાર, ફર કરાવે છે;
કર્મહિન કરી મોક્ષના, સુખ આણે છે,
વિકટ વિષય વિકાર, ગુરૂજી ટાળે છે. ॥ ૩ ॥

જામર પરે કરી ગૌચરી, પિંડને પાળે છે,
પરીષદ સહી અધાર, કર્મને ખાળે છે;

કનક ને કામની થકી, મન વાળે છે,
જીતી-પાંચે ચોર, આતમ અજવાળે છે. ॥ ૪ ॥

ધન્ય માતા તે જનમિયા, પુણ્યવંતાજી,
ધન્ય પિતા કુલવંશ, સુત ગુણવંતાજી;
ધન્ય જોણે ગુરૂ આદર્યા, મહાભાગીજી,
મતિયે નિર્મલ હંસ, સંસારના ત્યાગીજી. ॥ ૫ ॥

ઓગણીસે સતાવને, ગુણ ગાયાજી,
જુનાગઢ મોઝાર, હરખ સવાયાજી;
વીર મુનિ ગુરૂ ગાવતા, ઉલ્હાસેજી,
પામે શિવ સુખ સાર, વિશવાવિશેજી. ॥ ૬ ॥

વાણી મહિમા વિષે ગહુંલી ર જી.

(વાડીના ભમરા, દ્રાખ મીઠી રે ચાંપાનેરની—એ રાગ)

જીરે ચાલો સજની ગુરુ બોધમાં,
જીરે બોધ સાંભળ્યાં દુઃખ જાય રે;
ગુણવંતી બેની, વીર વાણીરે સુણીએ શાંતિથી. એ ટેક.
જીરે સુધર્મ ગૃણીની પાટે બેસીને;
જીરે વાંચે સિદ્ધાંતના ન્યાય રે. ગુઠ ॥ ૧ ॥
જીરે આગાર અણગાર ધર્મનો,
જીરે ભેદ બતાવે રૂઢી પેર રે; ગુઠ

જીરે દાન શિયલ તપ ભાવના,
જીરે સ્વરૂપ સમજાવે કરી મહેર રે. ગું ॥ ૨ ॥

જીરે દેવ ગુરુ દયા ધર્મનાં,
જીરે ઓળખાવે શુદ્ધ સ્વરૂપ રે; ગું

જીરે નાણુ દર્શણ ચરણ રત્નની,
જીરે બ્યાખ્યા આપે છે અનૂપ રે. ગું ॥ ૩ ॥

જીરે નાત જાતના લેહો તજ;
જીરે બાળ વૃદ્ધ ને યુવાન રે; ગું

જીરે સર્વ ધર્મની સભા મધ્યે,
જીરે કરે છે સત્યનું ખ્યાન રે. ગું ॥ ૪ ॥

જીરે નિઃસ્વાર્થી નિર્લાલચી,
જીરે મમતા નહિ લવ લેશ રે; ગું

જીરે દિયે પરમાર્થ દેશના,
જીરે રંક તવંગરને બેક્ષ રે. ગું ॥ ૫ ॥

જીરે અમિય સમાણી વાણી સાંભળી,
જીરે પ્રગટયો પ્રમોદ અપાર રે; ગું

જીરે વીર મુનિ વીર વાણીથી,
જીરે લહિરે અચલ સુખ સાર રે. ॥ ૬ ॥

વ્યાખ્યાન સાંભળવા જવા વિષે ગાહુંલી ૩ છ.

(ચાલો સાધુજને વાંદવા રે—એ રામ.)

સૈયરો મોરી આજનો દિન આનંદનો રે,
સુણીયે શાસ્ત્ર સિદ્ધાન્ત રે; સૈયર મોરી,
જગના ધંધા સર્વે તણ રે,

તણ વાસના મિથ્યાત રે, સૈયર મોરી. આજ ૦ ૧
કાળ અનંત નિગોહમાં રે; સદ્યા દુઃખ અપાર રે, સૈં
પૃથ્વી અપ તેહ વાયુમાં રે,

વનસ્પતિ વિવિધ પ્રકાર રે ૦સૈ આજ ૦ ૨
ળી તિ ચહ ને અસંજીમાં રે, તેમ નરક મોઝાર રે, સૈં
વીર શ્રદ્ધા વિણ આથડ્યો રે,

ઘોર અજ્ઞાન અંધકાર રે. સૈં આજ ૦ ૩
પુણ્યે નર ભવ પામિયો રે, આર્ય ક્ષેત્ર ભલું કુળ રે, સૈં
પૂરે સાધને કાયા સાંપડી રે,

વળી લહો ધર્મ અનુકુળ રે. સૈં આજ ૦ ૪
સદ્ગુરુ ભાગ્યોદયે મળ્યારે, અપૂર્વ વેણુ વદનાર રે, સૈં
શ્રવણ પવિત્ર થશે આપણા રે,

નવ નવા સુણી અધિકાર રે. સૈં આજ ૦ ૫
દ્રાખ સાકર ને આંખા થકી રે, મીઠી છે ગુરુજની વાણી રે, સૈં
સુણ્યા તૃપ્તિ ન વળે કદિ રે,

જાણે સુધા તણી ખાણી રે, સૈં આજ ૦ ૬

અંગ ઉપાંગ મૂલ છેદના રે, રહસ્યો સમજાવે અપાર રે. સૌ
 વીર મુનિ મુષ્ટ્યા થકી રે,
 થાય પરિત સંસાર રે. સૌ આજઁ ૭

દેશના વિષે, ગાહુલી ૪ થી.

(વાડીના ભમરા, દ્રાખ મીઠી રે ચાંપાનેરી-એ રાગ.)

મુનિવર અરજ સાંભળો સંઘની ભાવથી,
 મુનિ રાજ, રહોને અહીં સ્થિર વાસ રે,
 ગુણવંતા ગુરૂજી, ભદ્રી રે દીધી રે અમને દેશના. એ ટેક
 મુનિવર, અમૃત વાણી જેવી દેશના,
 મુનિરાજ, સાંભળશું મન ઉદ્ધાસ રે. ગુણ ૧
 મુનિવર, જોગ મદ્યો છે પૂરણ ભાગ્યથી,
 મુનિ રાજ, દાન શીલ તપ ભાવ રે; ગુ ૦
 મુનિ વર, સાર સમજાવી ઘોછો દેશના,
 મુનિરાજ, અમને લેવરાવો ધર્મ લાવ રે, ગુ ૦ ૨
 મુનિવર, સગપણ જોડ્યા છે ભવોભવ ફરી,
 મુનિરાજ, બ્રહ્મો છે સ્વાર્થીયો સંસાર રે; ગુ ૦
 મુનિવર, નથી કોઈ ઠામ ઠરવા તણું,
 મુનિરાજ, નથી કોઈ પેર ભવમાં આધાર રે. ગુ ૦ ૩
 મુનિવર, દેવ ગુરૂની અમને આસતા,
 મુનિરાજ, ખરું સગપણ ધર્મનું સાર રે; ગુ ૦

મુનિવર, એવું સગપણુ જાણી તુમ થકી,
 મુનિરાજ, કંઈ છું વિનંતી વારં વાર રે. ગું ૪
 મુનિવર, ઉમેદવારી પૂરો સંઘ તાણી,
 મુનિરાજ, કરોને ધર્મ ઉપકાર રે; ગું
 મુનિવર, જીલ એક ને ગુણ છે તુમ ઘણા,
 મુનિરાજ કેમ કરી પામું તેહનો પાર રે. ગું ૫

વ્યાખ્યાન પછી હર્ષવેષમાં ખોલવા વિષે ગહુલી પ મી

(સોનતું સ્વરૂપ જોઈ ઉર અકળાય—એ રાગ.)

આજે આનંદ મારે આજ દીવાળી,
 ઋષિરાજ તાણી વાણી, સાંભળી રૂપાળી, આં ૧
 ત્યારની લાગી છે મારા ઘટડામાં તાળી,
 પ્રયોધ આપીને નાખ્યું મનડું પલાળી, આં ૨
 ભુલાવી નાખી છે મારી ટેવ ભમરાળી,
 ઉત્તમ બન્યા છો આપ કુળ અજવાળી, આં ૩
 જીગતી કરી જણાવી જગતની જાળી,
 માયાળુ તમે છો જૈન બાગ તણી માળી, આં ૪
 નમન કંઈ છું ગુરુ આપને નિહાળી,
 સંત શિષ્ય ભાવે સુણનારા ભાગ્યશાળી. આં ૫

મહાવીરની દેશના વિષે ગાહુલી ૬ ઠી.

[અને હારે વાસોજી વાગે છે વાંસળી રે-એ રાગ.]

અરે હારે વીરજી દીયે છે દેશના રે,

ચાલો ચાલો, સહીયરનો સાથ;

સુરવર કોડા કોડી તિહાં મળ્યા રે,

પ્રભુ વરસે છે ત્રિભુવન નાથ વીર૦ ॥ ૧ ॥

અને હારે સમવસરણની શોભા શી કહું રે,

જિહાં મુનિવર ચૌદ હજાર;

મહા સતી અંદનમાલા માવડી રે,

સહુ સાધવી છત્રીશ હજાર વીર૦ ॥ ૨ ॥

અને હારે ગણધર પૂજ્ય અગ્યાર છે રે,

તેહમાં ગૌતમ સ્વામી વણર;

ત્રણસેં ચઉદપૂર્વે દીપતા રે,

શ્રુત કેવલી જમ વડ વીર વીર૦ ॥ ૩ ॥

અને હારે સાતશેં કેવલી જંગત પ્રભા કરે રે,

તેતો પામ્યા છે ભવ તીર;

ધર્મશે વિપુલ મતિ પરિવાર છે રે,

સહુ પરિકર છે પ્રભુ વીર વીર૦ ॥ ૪ ॥

અને હારે આણુંદ આવક સમંકિત ઉચ્ચરે રે;

વળી દ્વાદશ પ્રત જયકાર;

એક લાખ ઓગણશાઠ હજારમાં રે,
 મૂખ્ય શ્રાવક ૬૯ વ્રત ધાર. વીર૦ ॥ ૫ ॥
 અને હારે સખી વચણે ઉન્નમાલી ખાલિકારે,
 આવી વંદે પ્રભુજના પાય;
 મહા મંગલ પ્રભુજના આગલે રે,
 પૂરે ચઉ મંગલ સુખદાય. વીર૦ ॥ ૬ ॥
 અને હારે સાતમું અંગ ઉપાસક સૂત્રમાં રે,
 પ્રભુ દીપવિજય કવિરાજ;
 આણંદ સરિખા દશ શ્રાવક કહ્યા રે,
 લહેશે એક ભવે શિવપુર રાજ. વીર૦ ॥ ૭ ॥

સમવસરણુ વિષે ગાંડુલી ૭ મી.

અરિહા આળ્યા રે ચંપાવનકે મેદાન,
 સુરપતિ ગાયારે શાસનકે સુલતાન. એ ટેક.
 સમવસરણુ સુર મળી વિશ્યાવે,
 કુલ અચિત જલ થલ સમ લાવે,
 જાણીએ વિકસ્યા સમ વરસાવે,
 ઉપર જોસે રે, મુનિ મુખ પ્રખદા ખાર,
 પ્રભુ મુખ જોતા રે આણી હર્ષ અપાર,
 તત્વાવતારી રે પ્રવચન સાર ઉદ્ધાર. અ૦ ૧

પુરી શણગારી કોણિક રાયા,
 જલ છટકાવિ કુલ બિછાયા,
 સજી સામઘ્યું વંદન આયા,
 ઉવવાઈ સૂત્રે રે, દેશના અમૃત ધાર,
 ગૌતમ પૂછે રે, અંબડનો અધિકાર,
 અદત્ત ન લેવે રે, સાત સયા પરિવાર. અં ૨
 પાણી છતે તરસ્યા પ્રત પાલી,
 ગંગા રેત વચ્ચે સંધારી,
 દેવલોકે પંચમ અવતારી,
 અંબડ નામે રે તે સહુનો શિરદાર,
 અવધિ જ્ઞાની રે વૈક્રિય લખિ ઉદાર,
 તાપસ વેશે રે પાળે આણુપ્રત બાર. અં ૩
 તે ગુણ દરિયા કૌતુક ભરિયા,
 કંપિલ પુર માંહિ સંચરિયા,
 નિત્ય નિત્ય સો ઘર વસતી વરિયા,
 સહુકો જાણે રે, અમ ઘર ઓચવ થાય,
 ઘર ઘર હોંશે રે કૌતુક જોવા તે જાય,
 દેવ ભવાંતરે રે, અંબડ મુક્તિ વરાય. અં ૪
 સાંભળી હઠડે હર્ષ ભરાણી,
 બહુત સાહેલીની ઠકુરાણી,
 નામે સુભદ્રા ધારણી રાણી,

ચીર પટોલી રે, પહેરી વંદન જાય,
 ઘુંઘટ ખોલી રે અંજલી શોશ નમાય,
 સાહેલી સાથે રે લળી લળી લાગે છે પાય. અં ૫
 ચતુરા ચઢિદિશે ફરી આવે,
 કરે પ્રદક્ષિણા મન લાવે,
 શ્રી શુભ વીર ચરણ ચિતલાવે,
 મંગલ ગાવે રે, રંભા અપછરા નાર,
 બહુ ચિરંજીવો રે, ત્રિસલા માત મદ્દાર,
 જગતનો દિવો રે વિશ્વંભર જયકાર. અં ૬

ગુરુના વ્યાખ્યાનની મહત્તા વિષે ગાડુંલી ૮ મી.

(આછી પછેડી ખાજક્ષીઆરી ભાત—એ રાગ.)

સુમતિ સખી હરખી શુર મુખ નિરખી,
 તીન રતન જોયા પરખી રે,
 ધન્ય ભાગ્ય હમારા, દર્શન દીઠા તમારા રે. ધન્યં ૧
 જાનુ ઢાલી હોય હાથ જ જોડી,
 શિશ નમાવી માન મોડી રે. ધન્યં ૨
 પહેલું વંદન જ્ઞાન વિચારી,
 જોથી અજ્ઞાન જાય હારી રે. ધન્યં ૩
 બધ્યા જીવાદિક મોક્ષ સિદ્ધાંત

જ્ઞાનના બળીઆ મહાંત રે. ધન્ય૦ ૪
 બીજું વંદન કરું સમકિત ધારી,
 શુદ્ધ શ્રદ્ધા સુવિચારી રે. ધન્ય૦ ૫
 મિથ્યાત પર્જવ ટાળ્યા હુમારા,
 તત્ત્વ જ્ઞાની ગુરુજી મહારા રે. ધન્ય૦ ૬
 ત્રીજું વંદન કરું સંયમ રાગી,
 અવતતના તમે ત્યાગી રે. ધન્ય૦ ૭
 સુમતિ વર્યાપણ છે પ્રણયારી,
 ત્રિકાળ વંદન લેજો મહારી રે. ધન્ય૦ ૮
 જ્ઞાન દર્શન ત્રીજો સંજમ રત્ન,
 કરજો તેહની ઘણી જાતન રે. ધન્ય૦ ૯
 ધન્ય હહાડો ધન્ય પોર ઘડી છે,
 વેળા અમૂલ્ય જડી છે રે. ધન્ય૦ ૧૦
 ઉમેદ રહેતી મનમાં હુમારે,
 મજસે જગત ગુરુજી ક્યારે રે. ધન્ય૦ ૧૧
 બલે ભાવે ગુરુજીના દર્શન મળીયા,
 સંઘના મનોરથ ફળીયા રે. ધન્ય૦ ૧૨

મહાવીર પ્રભુની વાણી વિષે ગહુલી ૯ મી.
 (હારે મારે આસો માસે શરદ પુનમની રાત જો—એ રાગ.)
 હારે મારે ઠામ ધર્મના સાડા પચવીશ દેશ જો,
 દીપે રે ત્યાં દેશ મગધ સહુમાં શિરે રે લોલ;

હારે મારે નગરી તેહમાં રાજગૃહી સુવિશેષ જો,
 રાજે રે તિહાં શ્રેષ્ઠિક ગાજો ગજ પરે રે લોલ. ૧
 હારે મારે ગામ નગર પુર પાવન કરતા નાથ જો,
 વિચરંતા ત્યાં આવી વીર સમોસર્યા રે લોલ;
 હારે મારે ચૌદ સહસ્ર મુનિવરનો સાથે સાથ જો,
 તેણે આત્મ સંયમ તપ શીલે અલંકર્યા રે લોલ. ૨
 હારે મારે કૂટ્યા રસ ભર ઝુટ્યા અંખ કદંબ જો,
 બાણી રે ગુણિયલ વન હસી રોમાંચિયો રે લોલ;
 હારે મારે વાયા વાયા સુવાય ત્યાં અવિલંબ જો,
 વાસે રે પરિમલ ચિહું પાસે સંચર્યો રે લોલ. ૩
 હારે મારે દેવ ચતુર્વિધ આવે કોડાકોડ જો,
 ત્રિગડા રે મણિ હેમ રજતનો તે રચે રે લોલ;
 હારે મારે ચોસઠ સુરપતિ સેવે હોડાહોડ જો,
 આવી રે પગે લાગી ઇંદ્રાણી નચે રે લોલ. ૪
 હારે મારે મણિમય હેમ સિંહાસન બેઠા આપ જો,
 ઢાલે રે સુર ચામર મણિ રત્ને જડયા રે લોલ;
 હારે મારે સુષુતા હુંદુલિ નાદેટળે સવિ તાપ જો,
 વરસે રે સુર કુલ અચિત્ત જાનુ અડયા રે લોલ. ૫
 હારે મારે નાદ અવાજે ગાજે ધન જેમ અંબ જો,
 રાજે રે જિનરાજ સમાજના સ્થાનમાં રે લોલ;
 હારે મારે નિરખી હુરખી આવે જનના વૃન્દ જો,

બ્રમણા મેળી રહે એક તાનમાં રે લોલ. ૬
 હારે મારે આગમન જાણી જિનનું શ્રેણિક રાય જો,
 આબ્યો રે પરવરી હય ગય રથ પાયગે રે લોલ;
 હારે મારે દર્ધ પ્રદક્ષિણા વાંદી બેઠા ઠામ જો,
 સુણવારે જિન વાણી મ્હોટે માયગે રે લોલ. ૭
 હારે મારે ત્રિભુવન નાયક લાયક તવ લગવંત જો,
 આણીરે જન કરૂણા ધર્મ કથા કહે રે લોલ;
 હારે મારે સહજ વિરોધ વિસારી જગના તંત જો,
 સુણવારે જિન વાણી મનમાં ગહ ગહે રે લોલ. ૮

ગુરૂ ઉપદેશ વિષે ગહુંલી ૧૦ મી.

(ત્રિવેકની વાટડી અમે જોતા રે, એ—રાગ.)

જ્ઞાની ગુરૂરાજ બોધ સુણાવે રે,
 ચાલો બેનો સાંભળવા લાવે, જ્ઞાનીં એ ટેક.
 તન ધન ને અનિત્ય બતાવે રે,
 મોહ મિથ્યા મત તજાવે રે,
 જૈન માર્ગમાં ઝટ લાવે. જ્ઞાં ૧
 દેવ ગુરૂ ધર્મ ઓળખાવે રે,
 વિષય કષાયને મુકાવે રે,
 સમકિત રત્ન અદરાવે જ્ઞાં ૨

વીર ચરિત્ર ભાવે મુણાવે રે,
 સ્વર્ગ નરક સ્વરૂપ સમજાવે રે,
 અનાદિ વાસના દૂર કરાવે. શાં ૩
 ધર્મ બીજ ભવિ ઉર વાવે રે,
 સત્ય વારિ સિંચી વિકસાવે રે,
 મોક્ષ ફલ પ્રેમથી ચખાવે. શાં ૪
 ગુરુ દયા સદા દરશાવે રે;
 ભાવે શાંતિનો પાઠ પઢાવે રે,
 ગુરુ ગુણનો પાર ન આવે. શાં ૫
 ગુરુ કૃપાથી સત્ય જ્ઞાન આવે રે,
 ફરી લક્ષ ચોરાસીમાં નાવે રે,
 વીર મુનિ ગુરુ ગુણ ગાવે. શાં ૬

ગુરુ ઉપદેશ વિષે ગહુંલી ૧૧ મી.

(રાગ—ઉપર પ્રમાણે.)

ત્યાગી મુનિરાજ ઉપદેશ આપે રે,
 ભવ અનંતના કર્મો કાપે, ત્યાગીં એ ટેક.
 ગુરુ પાટે બેસી બોધ આળે રે,
 નર નારીનાં સંશય ટાળે રે,
 સમ દૃષ્ટિએ સર્વને ભાળે, ત્યાગીં ૧

ઉચ્ચ નીચના ભેદ ન રાખે રે,
 સત્ય સિદ્ધાંત સર્વને દાખે રે,
 કંકાસ કલેશને કાઢી નાખે. ત્યાગી૦ ૨
 જ્ઞાનાદિક તણા અતિચાર રે,
 સમજાવે વિવિધ પ્રકાર રે,
 અદરાવે શ્રાવક વ્રત ખાર. ત્યાગી૦ ૩
 કનક કામિની મોહ ઉતારાવે રે,
 આરંભ પરિગ્રહથી દૂર હઠાવે રે,
 સંવર નિર્જરા માર્ગે લાવે. ત્યાગી૦ ૪
 કર્મ ખાંધ્યાના પાપ અઢાર રે,
 વિષય પ્રમાદ કષાય ચાર રે,
 તજાવે પાપ વ્યાપાર, ત્યાગી૦ ૫
 નિયમ ત્યાગ કરાવી અપાર રે,
 અટકાવે દુર્ગતિ દ્વાર રે,
 આપે શિક્ષા સદા હિતકાર. ત્યાગી૦ ૬
 વીર વાણીને ગુરુજી મલાવેરે;
 જોડ ધારે તે સુરગતિ પાવેરે,
 વીર મુનિ અંતે શિવ જાવે. ત્યાગી૦ ૭

ઉપદેશ વિષે ગહુલી ૧૨ મી.

(ગોકુલની ગોવાલણી—એ રાગ.)

આજ ભલો ઉપદેશ છે, ખડેની સાંભળો ભાવે;
 વિષય કષાયને વારજો, એવો અવસર નાવે. આજં ૧
 નિદ્રા મેલો પરનિદા તજો, વિકથા નવ કરીએ,
 ચંચલ મનને રોકીને, ધ્યાન ધર્મનું ધરીએ. આજં ૨
 પાંચ ઇન્દ્રિયના વિકારને, તજી નિર્મોહમાં રહેજો,
 આતમ હિત વિચારવા, સુમતિ સંગ લેજો. આજં ૩
 ગુરૂની કૃપા મેળવી. કરો વિનય વિવેક,
 જ્ઞાન ભણી ગણજો તમે, રાખજો રૂડી ટેક. આજં ૪
 વિષય કષાયના ભોગમાં, જે પડે તે સંસારી,
 રજજો તે સંસારમાં, તરે નહિ ભવ પારી. આજં ૫
 છોડી બાણે જુગતે કરી, પાંચ ઇન્દ્રિયના ભોગ,
 ઉમેદવારી પૂરી થશે, જેને આતમ યોગ. આજં ૬

ગુરૂ મહારાજના યોધ વિષે ગહુલી ૧૩ મી.

(ભવી તમે સુણજોરે ભગવતી સૂત્રની વાણી,—એ રાગ)

ભવી તમે સુણજોરે, ગુરૂમુખ મધુરી વાણી;
 દિલમાં ધરજોરે, સમતા રસ ગુણપાણી. ભવીં એ ટેક.
 ઉત્તમ કુળમાં જન્મ લઈને,

બાળપણે વ્રત લીધાં;
 શાસ્ત્ર અનેક લાણીને ગુરૂજી,
 બોધ અનેકને દીધાં. લવી૦ ૧
 નામ સમાન ગુણે શોભતા,
 સમિતિ ગુપ્તિના ધારી,
 આતમ ધ્યાનમાં તે રહે લીના,
 લીના જિન ગુણે ભારી. લવી૦ ૨
 આતમ અનુસારી કિરિયામાં,
 અપ્રમત્ત ગુરૂરાયા;
 તૃષ્ણા તરુણીથી મન તાણી.
 સંજમ તાન લગાયા. લવી૦ ૩
 ગામ નગર પુર દેશ વિદેશે,
 વિચરતા વ્રત ધારી;
 બહુ જનને પ્રતિબોધ દઇને,
 દુર્મતિ દૂર નિવારી. લવી૦ ૪
 સંશય શત્રુ ભયંકર ભારી,
 ભયથી નિર્ભય કીધા;
 જિનમત તત્ત્વ સ્વરૂપ બતાવી,
 જ્ઞાન લોચન અમ દીધા. લવી૦ ૫
 કુમતિ વાદ મિથ્યા મત વારી,
 કીધો મહા સુપસાય;

ઝળહળ દીવડા જિન વાણીના,
 પ્રગટાવ્યા ગુરુરાય. ભવીં ૬
 એહ ઉપકાર તમારો કહો ગુરુ !
 વિસાર્યો કિમ જાય ?
 સમરણ કરી ઉપકારી તણું સહુ,
 ગુણ ગાતાં દુઃખ જાય. ભવીં ૭
 જ્ઞાન વધે જ્ઞાની ગુણ ગાતાં,
 જ્ઞાન ગુણેથી ભરિયા;
 મહા મુનિરાજ ગુરુ ગુણ દરિયા,
 કેમ તરાયે તરિયા. ભવીં ૮

વ્યાખ્યાની મુનિરાજના ગુણગ્રામ વિષે ગાહુંલી ૧૪ મી.

(પ્રૌપદી ! તારા પતિનાં વેણ કે ક્ષિણ ક્ષિણ સાંભળે રે લોલ-એ રાગ.)

ખેડેની ગુણવંતા મુનિરાજ કે પુરમાં પધારિયા રે લોલ,
 ખેડેની પંડિત ને વાચાલ કે ખંડુ જન તારિયા રે લોલ;
 ખેડેની વ્યાકર્ણ કાવ્ય સાહિત કે નિઘંટ છંદ જાણિયા રે લોલ,
 ખેડેની ન્યાય સાંખ્ય વેદાન્ત કે તત્ત્વ ઉર આણિયા રે લોલ. ૧
 ખેડેની ષટ દ્રવ્ય ને નવતત્ત્વ કે નય લેદો ધણા રે લોલ,
 ખેડેની નિશ્લેષ ને પ્રમાણ કે જ્ઞાતા તેહ તણા રે લોલ;
 ખેડેની અગમ નિગમનાં જાણુ કે ભંગ જાણો મુખે રે લોલ,
 ખેડેની સ્વ પરમત સિદ્ધાંત કે પારંગત થયા મુખે રે લોલ. ૨

જહેની મિથ્યામતિનાં માન કે લાંગે મહા મુનિ રે લોલ,
 જહેની પંડિતો સુણી વાણી કે લણે છે જય ધ્વનિ રે લોલ;
 જહેની રાય રાણા નમે શિર કે આવે ધનવંતો ધણા રે લોલ,
 જહેની આપે સર્વેને સમબોધ કે લેદ ન મત તણા રે લોલ. ૩
 જહેની નહિ લાલચ લોલ લગાર કે સહુને સરિખો કહે રે લોલ,
 જહેની ખળ મૂર્ખનાં સુણી વેણુ કે સમતાથી સહે રે લોલ;
 જહેની હોય જે નિર્બુદ્ધિવાન કે શાન્તિએ સમજાવતા રે લોલ,
 જહેની નહિ શિર રીશનો અંશકે ઋણુએ રિગાવતા રે લોલ. ૪
 જહેની નહિ ગચ્છ સંઘાડાના લેદ કે નહિ મમતા મને રે લોલ,
 જહેની નહિ માંડે તાંડે તિલ માત્ર કે આવે કોઈ લે કને રે લોલ;
 જહેની કોઈ નિરાશ ન થાય કે પામે પ્રસાદી ધર્મની રે લોલ,
 જહેની ત્યાગ કરાવે અપાર કે ગાંઠ છોડાવે કર્મની રે લોલ. ૫
 જહેની એવા મુનિની કરતાં સેવ કે બળે કર્મો પૂર્વના રે લોલ,
 જહેની ધર્મના ચાર પ્રકાર કે શિખવે પાઠ અગર્વના રે લોલ;
 જહેની તણ વિકથા ને પ્રમાદ કે ચાલો મુનિ દર્શન લણી રે લોલ,
 જહેની ત્યાં સુણીશું વીરની વાણી કે આત્મશાંતિ લેશું ઘણી રે લોલ. ૬
 જહેની ફરી મળશે નહિ આવો જોગ કે કોઈ કાળે કદા રે લોલ,
 જહેની આ રત્ન ચિંતામણી ધર્મ કે સેવન કરો સદા રે લોલ;
 જહેની આ વીર મુનિની શીખ કે જે જન ધારશે રે લોલ,
 જહેની તે ઉતરશે ભવ પાર કે શિવ મહેલે મહાલશે રે લોલ. ૭

વીર પ્રભુની વાણી વિષે ગહુંલી ૧૫ મી.

(રાગ—સલુણાનો.)

વીર પ્રભુની દેશના, સુણીયે ચાલો આજ; ખેડેનીરે;
 અમૃતથી મીઠી ઘણી, વાણી વરમે જિનરાજ; ખેડેનીરે. વીર૦ ૧
 ભવ દવ તાપ સમાવવા, આપાઠી જળધાર; ખેડેનીરે;
 ત્રગડે બેઠા સાહિબા, એહિજ ત્રિભુવન સાર; ખેડેનીરે. વીર૦ ૨
 કેશરી મૃગ જોડે રહે, વૈર તણું નહિ લેશ; ખેડેનીરે;
 ચઉની કાયના દેવતા, ઉભા જીએ અનિમેષ; ખેડેનીરે. વીર૦ ૩
 મુર વધુ ગાય ગહુંલી તિહાં, જગ ગુરૂ આગળ સાર, ખેડેનીરે;
 ત્રિશક્તા નંદ ગાઈને. પામે હર્ષ અપાર, ખેડેનીરે. વીર૦ ૪
 શિવ પુર મારગ પૂછવા, આવે બહુ નરનાર; ખેડેનીરે;
 પરમાત્મ પદ સેવતા, સદ્ગુણ કરે અવતાર; ખેડેનીરે. વીર૦ ૫
 કર્મ નિકાચિત કાપવા, ધ્યાન ધરે મુનિરાય; ખેડેનીરે;
 નિત નિત એ પ્રભુ દેખવા, હૈડો મુજ હરખાય. ખેડેનીરે. વીર૦ ૬
 શિવ રમણી મન રંજવા, માનું શોભા એહ; ખેડેનીરે;
 ચોવિશમાં અરિહંત શું, બાળ મુનિ અધિકો નેહ, ખેડેની. વીર૦ ૭

ગુરૂની વાણી વિષે ગહુંલી ૧૬ મી.

(ધ્રૌપદી તારા પતિના વેણુ કે, ક્ષિણુ ક્ષિણુ સાંભળે રે બોલ-એ રાગ.)
 ખેડેની અપૂર્વ દહાડો આજ કે હર્ષ વધામણા રે લોલ,
 ખેડેની આનંદનો નહિ પાર કે, ભાગ્ય સોહામણા રે લોલ;

ખેની ગીતાર્થ ગુરરાજ કે, પધાર્યા આપણા રે લોલ,
 ખેની લેશું લાલ અપાર કે, પાવન આંગણા રે લોલ. ૧
 ખેની બહુ ગુણવંત દયાળ કે, દર્શન દોહિલા રે લોલ,
 ખેની પૂર્વ પુણ્ય પસાય કે, તે થયા સોહિલા રે લોલ;
 ખેની મધુરી મુદ્રા સાર કે, દર્શન દેખીએ રે લોલ,
 ખેની ધર્મે નર અવતાર કે, સફલો લેખીએ રે લોલ. ૨
 ખેની નિરખી મુનિ મુખ ચંદ કે, મન આણું દિયે રે લોલ,
 ખેની નમન કરી જિનરાજ કે, ગુરુપદ વાંદિયે રે લોલ;
 ખેની સાંભળી જિન વાણી કે, મધુર મુખ પદમથી રે લોલ,
 ખેની અર્થ લહિ સુખકાર કે, ડરિયે પાપ કદમથી રે લોલ. ૩
 ખેની કહી પરમાર્થ વાત કે, કાઠે કંદ મિથ્યાતના રે લોલ,
 ખેની ધરિયે તેહશું નેહ કે, હાયક શાંતિ તણા રે લોલ;
 ખેની સમકિતના દાતાર કે, જડતા નાશવે રે લોલ,
 ખેની કરતાં તસપદ સેવ કે, લહિયે સુખ સવે રે લોલ. ૪
 ખેની બલિહારી ગુણવંત કે, જ્ઞાની આતમા રે લોલ,
 ખેની નિત્યનિત્ય નવલા અર્થ કે, સુણાવે મહાત્મા રે લોલ;
 ખેની પુણ્ય પામ્યા યોગ કે, ફરી ફરી નહિ મળે રે લોલ,
 ખેની કરતા ધર્મના કામ કે, સવિ સંકટ ટળે રે લોલ. ૫
 ખેની દૃષ્ટિ રાગે જોહ કે, મુંઝાણા બાપડા રે લોલ,
 ખેની ન કરે તે ગુણી સંગ કે, દેખી સાપડા રે લોલ;
 ખેની નિજ પર તારક સંત કે, નિવારક ભવ તણા રે લોલ,
 ખેની પદ પ્રણમે જિનદાસ કે, ગુરુ જ્ઞાની તણા રે લોલ. ૬

શ્રવણ કરવા વિષે ગાહુંલી ૧૭ મી.

(ગોકુળ મથુરા રે બહાલા—એ રાગ.)

ગુરુજીને નમીએ રે ખેંની, હવે તમે વાર લગાવો શેની;
ઉપદેશ સુણાવે રે ખેસો, સુણીને લાલ ઘણો તમે લેશો. ગુરૂં ૧

ગુરુજી ગુણીયલ રે એવા, સાગર સમ ગંભીર તે કહેવા;
ત્યાગી વૈરાગી રે સોભાગી, મુક્તિ સુંદરીના છે રાગી. ગુરૂં ૨

વિકથા નિવારોરે ખેંની, હવે તમે કચપચ કરો છો શેની ?
ભવસાગર તરવારે જેહવો, ઉપદેશ આપે તે ધરી લેવો. ગુરૂં ૩

ગુરુજી તરીઆ રે તારે, ભવીને પણ ભવ પાર ઉતારે;
કરુણા સાગર રે એવા, હીસે છે શીતળ ચંદ્રના જેવા. ગુરૂં ૪

સમિતિ ગુપ્તિ રે ધારે, કુમતિ ડાકિણુ દૂર નિવારે;
સદ્બોધ ગુરુજી રે આપે, કર્મ મળને નિશદિન કાપે. ગુરૂં ૫

ગુરુજીએ તણ્યો રે મોહ, હવે શું કરશે લોભને કોહ ?
કર્મ કટકને રે મારે, ક્ષમા રૂપી ખડગની ધારે. ગુરૂં ૬

એવા ગુરુજી રે સોહે, સંઘ સકળના મનડા મોહે;
સેવા નિશદિન રે ધારે, ખાંતિ કહે ગુરૂં પાર ઉતારે. ગુરૂં ૭

મહાવીર પ્રભુની દેશના વિષે ગાહુંલી ૧૮ મી.

પાવાપુરી જિનરાજ પાવન કરવા રે, આવી સમોસર્યા મહાવીર
ભવિક ઉદ્ધરવા રે, ત્યાં સુરનર અપસરા વૃંદ, મળી ઉછરંગે રે;

પ્રભુ ભવિ પ્રભુમે પાય, અંગ ઉમંગે રે. ૧

સહુ પરિષદ જિન અનિમેષ, નયને નિરખે રે,
 મનમોહન સોવન વાન, જોઇ જોઇ હરખે રે;
 તિહાં દેશના દિએ લગવાન, ભવિ હિતકારી રે,
 કહે નિત્યાનિત્ય સ્વરૂપ, ભાવ વિચારી રે, ૨
 જયું અક્ષય ચૈતન પ્રદ્ય, જગત વિલાસી રે,
 ઉત્પતિ સ્થિતિ લય લીન, દેહી નિવાસી રે,
 કરે ઇન્દ્રિય વિષય પ્રસંગ, રંગે રાતો રે,
 ભવ ભમતો કાલ અનંત, ન ગણે જાતો રે. ૩
 અહો લહિ માનવ અવતાર, એળે મ હારો રે;
 ધરો સમતા સંવેગ, વિષય વિસારો રે;
 સુણી પ્રતિજુજ્યા નરનાર, વ્રત આચરતા રે,
 કેઈ સમકિત સંયમ શીલ, ભાવે ધરતા રે. ૪
 જગ તારણ જિનરાજ, મહાવીર સ્વામી રે,
 થયા અવિનાશી અવિકાર, શિવ ગતિ પામી રે;
 જિન નામે નવ નિધિ હોય, દુર્ગતિ વામે રે,
 એમ ઋષિ લાધો ગુણ ગાય, વીરમ ગામે રે. ૫

સુધર્મા સ્વામીની દેશના વિષે ગાડુંલી ૧૯ મી.
 શુભ જ્ઞાન રસીલી રૂડી દેશના રે લોલ;
 ભાંખે સ્વામી સુધર્મ ગણધાર જો;
 ખોયો કાલ અનંત ભવ રાશિમાં રે લોલ;
 મૂર્ખ જોને તું મન વિચાર જો. શુભ ૧

કોઈ દિન સુરપતિ નરપતિ તું થયો રે લોલ;
 પામ્યો હય ગય રાજ ઉદારને,
 કોઈ દિન રોયો એકિલો રાનમાં રે લોલ,
 એમ ભટક્યો ચૈતન નિરધાર જો. શુભ ૨
 એક સોય અગ્ર અવકાશમેં રે લોલ,
 તિહાં શરીર અસંખ્ય નિગોદ જો;
 જીવ અનંત કહ્યા જિન વીરજી રે લોલ,
 પ્રાણી તિહાં તુઝ આદ વિનોદ જો. શુભ ૩
 વિરચી નિજ ગુણ મોહની છાકમાં રે લોલ,
 મોહ્યો અશુભ તણી પર છાયજો,
 ભસે શ્વાન દેખી નિજ રૂપને રે લોલ,
 પડ્યો કાચ તણા ઘર માયજો. શુભ ૪
 ભમતા ચિહ્ન ગતિ ભવ યોગાનમાં રે લોલ,
 પામ્યો ઉત્તમ એ નર દેહ જો;
 ટાળે પાતિક જો ક્ષિણ આદરે રે લોલ
 ચરણ ધર્મ તણા ગુણ એહ જો. શુભ ૫
 ભરી સુમતિ સરોવર નીરશું રે લોલ,
 કરે ઉજવલ નિજ ગુણ ચંદ જો;
 કહે હીર મુનિ દેવરાજનો રે લોલ,
 ભાંખ્યો એ ઉપદેશ જિણુંદ જો. શુભ ૬

મુનિ પધારતાં ગાવાની ગહુલી પ્રકરણ ૧

ગુરુ સાહમે જવા વિષે ગહુલી ૧ લી.

(રઘુપતિ રામ હૃદયમાં રહેને ર—એ રાગ)

ચાલો બેનો આજ ગુરુ સાહમે જઈએ, કરી દર્શન પાવન થઈએ
ચાલો એ ટેક.

ગુરુ લાંબા વિહારથી આવે રે, સકલ સંઘના મનમાં ભાવે રે;

મુખડું બેતાં જ પાપ પુલાવે. ચાલો

સજી શણગાર સુભાગી નાર રે, આવે સાથે લઈ નિજ બાળ રે

ગાએ ગુણવંતી ગીત રસાળ. ચાલો

ધરી વેશ અપૂર્વ રંગે રે, ચાલે બાળકો શિક્ષક સંગે રે

બોલે જય જય નાદ ઉમંગે. ચાલો

ચાલે બાળાઓ શિક્ષિકા સાથે રે, ખલકે કંકણો જેહના હાથે રે;

ગુણ ગાવે મળી એક સાથે ચાલો

વર વસ્ત્રો પહેરી સાજન રે, સાથોસાથ ચાલે મહાજન રે;

બણે સ્વારી આવી રાજન. ચાલો

છાને વહને તેજ સવાયો રે, ગુરુમુખથી ઉર ઉલસાયો રે;

એમ સામૈયે સંઘ આવ્યો. ચાલો

નમે લગી લગી ગુરુ પાય રે, પુછે સુખ શાંતિ ગુરુરાય રે;

વીર મુનિ ગુરુ ગુણ ગાય. ચાલો

ગુરુ સાહમા જતાં ગાવા વિષે ગહુલ્લી ર. જી.

જ્ઞાની ગુરુને જાઉં વારણે રે લોલ, મોંઘા મૂલેરા મુનિરાય જો;
નમન કર્યા સુખ સંપન્ને રે લોલ,

પાતિક ફર પુલાય જો. જ્ઞા. ૧

સૂર્ય પ્રકાશે મારે આંગણે રે લોલ, ગુરુજ્ઞાન પ્રકાશે લવિ ઉર જો;
ચંદ્ર ચાંદની ભુવિ વિસ્તરી રે લોલ,

ગુરુ શાન્તિ વિસ્તારી ભરપૂર જો. જ્ઞા. ૨

ચંપો કૂલ્યોરે કૂલવાડીમાં રે લોલ, ગુરુ ખીલે દેશનાની માંચજો;
અમોઘ ધારા વાણી વરસતા રે લોલ,

લાગે અમૃત સમ સુખદાય જો. જ્ઞા. ૩

ચંદ્ર પરે ચઢતિ ગુરુની કલા રે લોલ, ઉદ્ધમીની પરે ગંભીર જો;
કમલ પરે ગુરુ નિર્લેપ છે રે લોલ,

શંખ સરિખો ઉજ્જવલ ઉર જો. જ્ઞા. ૪

આજે આનંદ ગુરુ પધરાવે રે લોલ, દર્શને પ્રમોદ અપાર જો;
વાણી સુષ્યાથી હર્ષ જગશે રે લોલ,

ગુરુ નામથી જય જયકાર જો. જ્ઞા. ૫

આજનો દિન રણિયામણો રે લોલ, મળ્યા ચિંતામણી ગુરુરાય જો;
વીર મુનિ ગુરુ ગુણ ગાઇયા રે લોલ,

સુવર્ણ ગામની માંચ જો. જ્ઞા. ૬

ગુરૂ સાહમા જતાં ગાવા વિષે ગહુંલી ૩ જી.

(આખ્યા છે ભવ્ય જીવ તારવા—એ રાગ.)

ચાલોને ગુરૂજીને વાંદવા, સૈયર મોરી ચાલોં એ ટેકો
 દૂર દેશથી વિહાર કરીને, આવે આપણને તારવા. સૌં ૧
 કષ્ટ વેઠી વેલા વેલા ગુરૂજી, છે છે દર્શન કર્મ કાપવા. સૌં ૨
 સહી પરીષદ સમ લાવથી, આવ્યા સંકટ નિકંદવા. સૌં ૩
 લાગ્ય પૂર્વના પ્રગટ થવાથી, પધાર્યા બોધ ગુરૂ આપવા. સૌં ૪
 ધંધા મેલીને ધર્મે ધરી મન, સેવો સુગુરૂ શાંતિ માણવા. સૌં ૫
 વીર મુનિ વીરવાણી સાંભળવા, આવો બેનો શિવ પામવા. સૌં ૬

મુનિ સાહમા જતાં વખતે ગાવા વિષે ગહુંલી ૪ થી.

સોહમ સ્વામી પરંપરા, સુખકારી રે ગુરૂજી,

મુનિ ગુણ રતન ભંડાર રે.

વાલા મારા જ્ઞાની રે ગુરૂજી,

આચાર્ય છત્રીશ ગુણે શોભતા, સુખં

ધરતાં મહાવ્રત સાર રે. બહાલાં ૧

પાંચ ઈન્દ્રિય સંવર પણે, સુખં

નવવિધ પ્રહ્લ્લચર્ય ધાર રે, બહાલાં

પંચાચારજ પાળતા, સુખં

ટાળે ક્રોધાદિક ચાર રે. બહાલાં ૨

સમિતિ ગુપતિ સુધી ઘરે, સુખ૦

પટકાય પતિપાલ રે, બહાલા૦

એહવા ગુરૂપદ સેવિયે, સુખ૦

પામીએ મંગલ માળ રે. બહાલા૦ ૩

.....ગચ્છપતિ દીપતા. સુખ૦

.....પૂજ્ય ગુરૂ રાય રે, બહાલા૦

ગુણી ગુરૂ શિષ્ય શૌભતા, સુખ૦

નામ લેતાં સુખ થાય રે. બહાલા૦ ૪

ગુણીયલ ગુરૂ....., સુખ૦

ઉપદેશ અમૃત ધાર રે, બહાલા૦

ભવ્ય જીવોને પ્રતિબોધતા, સુખ૦

કરતાં ઉગ્ર વિહાર રે. બહાલા૦ ૫

વિહાર કરતા આવીયા, સુખ૦

આપણા ગામ મોજર રે, બહાલા૦

સંઘ સકલ અતિ ભાવસું, સુખ૦

સેવા કરે નર નાર રે. બહાલા૦ ૬

શાંત સ્વભાવી ગુરૂ શૌભતા, સુખ૦

ચતુર શિષ્ય સાથે સોહાય રે, બહાલા૦

ખેતશી કહે ગુરૂ પ્રણમતા, સુખ૦

સંઘને કલ્યાણ સદાય રે. બહાલા૦ ૭

ગુરૂ સહામાં જાતિ વખતે ગાવા વિષે ગાહુંલી પ મી.

(ખેની ચાંદલીયો ઉગ્યો ને હરણા આથમ્યા રે—એ રાગ)

હું તો જોઈ રહીતી વહાલા ગુરૂની વાટ રે,

આનંદી ગુરૂ આવીયા રે; એ ટેક૦

મારા ઘટડામાં આનંદ ઘુંટાય છે રે,

હૈયા માંહે નવ હરખ સમાય રે. આ૦ ૧

મારા પાંડિત ગુરૂવર પધારીયા રે,

જેના દર્શનથી ભુખ દુઃખ જાય રે. આ૦ ૨

હું તો ઉકું રે ખેસું ને થાઉં આકળી રે,

જોઉં વારે વારે ગુરૂજીની વાટ રે. આ૦ ૩

જ્યારે દર્શન થયા ગુરૂદેવના રે,

ઉડી ગયા મારા અંગના ઉચાટ રે. આ૦ ૪

જેના શિષ્ય તે સુંદર વર શોભતા રે,

લજ્જાવીને કર્યા ગુણના ભંડાર રે. આ૦ ૫

પોતે છુટયા વળી ખીજને છોડાવીઆ રે,

ગુરૂ તરણ ખીજને તારનાર રે. આ૦ ૬

હયાવંત દિનમણિ સમ દીપતા રે,

સ્વામી શોતલ છે સોમના સમાન રે. આ૦ ૭

આઠ કર્મ રૂપ અરિને હઠાડવા રે,

ધારી રાખે નિત્ય ધર્મ તણું ધ્યાન રે. આ૦ ૮

પોતે ભણીચણી બીજને ભણાવવાં રે,
 રૂડું મેળવ્યું છે ગુરૂજીએ જ્ઞાન રે. આ૦ ૯
 સાચા સંત મતિવંતના મુખોધથી રે,
 ગુરૂ ગાન માટે કહે મુનિ નાન રે. આ૦ ૧૦

ગુરૂના સાહમા જતી વખતે બોલવાની ગાંઠી ૬ ઠી.

(નંદુપતિ રામ હૃદયમાં રહેજો—એ રાગ.)

ચાલો બેનો આજ દર્શન કરવા રે,
 પાપ તાપ સંતાપને હરવા. આ૦ એ ટેક.
 પાંચ મહાવ્રતને ધરનારા રે,
 શાન્તિ સર્વ સ્થળે કરનારા રે,
 તારી બહુ જીવને તરનારા. ચાલો ૧
 મારા ગુરૂજી છે જ્ઞાનના દરિયા રે,
 ભારે ભારે ગુણોથી ભરિયા રે;
 જગનો ઉદ્ધાર કરવા અવતરીયા. ચાલો ૨
 જેની અમૃત સરખી છે વાણી રે,
 પથર જેવાને કરી દીયે પાણી રે;
 એને અંતરમાં અમે આણી. ચાલો ૩
 શાંત દાંત છે સુખકર સ્વામી રે,
 નાખ્યા વિષય વિકારને વામી રે;
 રક્ષા વૈરાગ ભુવને વિરામી. ચાલો ૪

સંશય સરલ પણે છેદનારા રે,
 લેહ લાવનો લય લેદનારા રે;
 સંકટ સમ લાવથી વેદનારા. ચાલોં ૫
 જેના દર્શનથી દુઃખ જાવે રે,
 આધિ વ્યાધિ ત આગળ આવે રે;
 સુખ સકળ પ્રદેશે થાવે રે. ચાલોં ૬
 સદ્બોધ શ્રવણ આજે કરશું રે,
 મહા પુરૂષોના પગલે અનુસરશું રે;
 સંતશિષ્ય ધર્મ ધ્યાન ધરશું રે. ચાલોં ૭

ગુરૂ પધારતા હોય તે સમયે ગાવાની ગાડુંલી ૭ મી.

(પાવાપુરી જિનરાજ પાવન કરવા રે—ઐ રાગ.)

આજ સદ્ગુણના ભંડાર, ગુરૂ પધાર્યા રે,
 અતિ ધીરજના ધરનાર. ગુરૂ ૧
 સાચા સુખને કરનાર, ગુરૂ તણ શ્રીકર સદા કરનાર. ગુરૂ ૨
 છે શાસનના શણગાર, ગુરૂ જેણે શોધ્યો શાસ્ત્રનો સાર. ગુરૂ ૩
 દુશ્મનથી નહિ ડરનાર, ગુરૂ હેતેથી દુઃખ હરનાર. ગુરૂ ૪
 કરી કરીને ઉઘ વિહાર, ગુરૂ કરવાને જય જયકાર. ગુરૂ ૫
 કરી નિજ પરનો ઉદ્ધાર, ગુરૂ શોધ્યો નર લવનો સાર. ગુરૂ ૬
 અમૃત રસને ઝરનાર, ગુરૂ વર પદવીને વરનાર. ગુરૂ ૭

જય કરીયો લઘને જોગ, ગુરૂં હરનારા ભવનો રોગ. ગુરૂં ૮
 ઉગ્યો સુવર્ણનો સૂર, ગુરૂં ગળકે છે મુખ પર નૂર. ગુ ૦ ૯
 પંડિત શિષ્યો લહી સંગ, ગુરૂં આબ્યાથી વાધ્યો ઉમંગ. ગુ ૦ ૧૦
 પાવન કિયો આ પ્રદેશ, ગુરૂં આવા દિન હોય હમેશ. ગુ ૦ ૧૧
 તારે જે ભવજળ તીર, ગુરૂં કહે સંત શિષ્ય તે ધીર. ગુ ૦ ૧૨

ગુરૂદર્શન માટે જતી વેળાએ ગાવાની ગાહુંલી ૮ મી

(મારે સોના સરિખો સૂરજ ઉગીયો રે—એ રાગ.)

આજે સમકિત રૂપીઓ સૂરજ ઉગીયો રે,

હું તો ગુરૂજના દર્શન કરવા જઈશ. આજે એ ટેક.

ગુરૂજ જ્ઞાન દર્શન તપે દિપતા રે,

પાય વાંદીને પાવન થઈશ. આ ૦ ૧

સદ્બોધને સાંભળશું રનેહથી રે,

કરુણાળુ કહેશે તે કરીશ. આ ૦ ૨

ધર્મ ધ્યાનને ઘટડામાં ધારશું રે,

ધર્મ રસને પેટમાં ભરીશ. આ ૦ ૩

પાપ ટાળશું ગુરૂના પ્રતાપથી રે,

હીંમત હુઃખને હરીશ. આ ૦ ૪

વાણી સાંભળી વિષને ઉતારશું રે,

હવે અસત્ય નહિ ભિચરીશ. આ ૦ ૫

શાષ્ટી સતીઓના જીવન સંભારશું રે,
 દુર્ગુણથી નિત્ય હું ડરિશ. આ૦ ૬
 નિત્ય રમશું આનંદના ઉદ્યાનમાં રે,
 સંત શિષ્યની શીખ ધરીશ. આ૦ ૭

ગુરૂ પધારતી વખતે ગાવાની ગાડુંલી ૯ મી.

(પાપાપુરી જિનરાજ પાવન કરવા રે—ઐ રાગ.)

ગામ નગર મહિમંડલે, ગુરૂ ફરતા જી; ભવિ જીવ તારણ કાજ;
 પગલા ધરતા જી; અષ્ટ કર્મના સમૂહને, ગુરૂ હરતા જી.

નિરખી મુનિ દેહાર, પાખંડી ડરતા જી. ૧ ૧ ॥
 ભાગ્ય ભલે ગુરૂ આવીયા, પુર મારે જી. ઉગ્યો કનકનો ભાણુ,
 આજે સખી મારે જી, ચાલો ચાલો ગુરૂ વાંદિયે; વ્રત ધારી જી.

પાળે પ્રવચન માત, શુદ્ધ આચારી જી. ૧ ૨ ॥
 સ્થિરાસને બેઠા થકા, ગુરૂ રાજે છે; નિરખી ગુરૂ મુખ ચંદ;
 શશિ પણુ લાજે છે; રત્ન ત્રયની ધૂનમાં, બિરાજે છે;
 હેતા ભવિયણુ બોધ, આપાઢી ગાજે છે. ૧ ૩ ॥

જીવાજીવ સ્વરૂપને, સમજાવે છે, પુણ્ય પાપના પંથ,
 ન્યારા બતાવે છે; આશ્રવ ને વળી બંધથી, અટકાવે છે;
 સંવર નિર્જર માર્ગમાં, ગુરૂ લાવે છે. ૧ ૪ ॥

રત્ન ત્રય અદરાવીને, મોક્ષ આપેછે જન્મ જરા ને મરણના,

બંધ કાપે છે; અનંત આત્મિક સુખમાં, ગુરૂ સ્થાપે છે;
 ગુરૂ ગુણ અનંત અગાધ, કહો કોણ માપે છે. ॥ ૫ ॥
 નિર્લોભી નિર્લાલસી, ગુરુ આવ્યા છે; પર ઉપદારી મહંત,
 સહુ મન લાવ્યા છે; જિન વાણીના ભાવ, અમને બતાવે છે,
 વીર મુનિ કર જોડી, શિર નમાવે છે. ॥ ૬ ॥

સાધુજી સાહમે જતી વખતે ગાવાની ગાહુંલી ૧૦ મી.

(શશિધર સાથે સંદેશ, જઈને કેળે મારા વાલાજી રે—એ રાગ.)

મત મતાંતર બહુ લમી, મોરી સજનીજી રે;
 ન લહ્યા ગુરૂજી સમ મેં ક્યાંય; જઈને વાંદિયે, મોરી સજનીજી રે,
 ધનહર ગુરૂ ધર ધર લમે, મોરી૦ તેથી કલ્યાણ શું થાય,
 તેહવા છાંડીયે. મોરી૦ ॥ ૧ ॥

જૂઠ વદે ચોરી કરે, મોરી૦ પરત્રિયા લોગવે વારંવાર; તેહ૦ મો૦
 સાથે બાલ ને બાવિઓ, મોરી૦

લોજન જાતે કરે તૈયાર; તેહ૦ મોરી૦ ॥ ૨ ॥
 ત્રાશું કરે ગાળો દિયે, મોરી૦ પછસા માટે કુટે પેટ. તેહ૦ મો૦

નામ ગુરૂ જગમાં ઘણા, મોરી૦
 મારા ગુરૂજી સહુથી શ્રેષ્ઠ, જઈ૦ મોરી૦ ॥ ૩ ॥

પાંચ આશ્રવ સેવે નહિ,
 મારા ગુરૂજી રે; પાળે સુધા પંચ આચાર; જઈ૦ મોરી૦

અઘટિત વેણુ વદે નહિ, મારાં
 લાવે દોષ રહિત જે અહાર; જઈં મોરીં ॥ ૪ ॥
 ગર્ભવતીને અસુંજતી; મારાં સુત ધવરાવતી માય. જં મોં
 કણુ જળ પુષ્પને અડકતી, મારાં
 તેહના કરથી ન કિયે કાંચ, જઈં મોરીં ॥ ૫ ॥
 ચૂલે ચડ્યો અગ્નિ અડ્યો, માં પડ્યો અંશ લિલોત્રી જે. જં મોં
 સચિત્ત તણે રહ્યો સંઘટે, મારાં
 ન ઝહે ભવ ભીડ મુનિ તેહ, જઈં મોરીં ॥ ૬ ॥
 અંધ અપંગે આણિયો, મારાં મેડી ભૂમિ ધરથી આણી; જં મોં
 લિપ્યા ઉપરથી ચાલીને, મારાં
 ન ઈચ્છે વેરાતુ તે નાણી; જઈં મોરીં ॥ ૭ ॥
 અચિત્ત નીર પીવે સહા; મારાં ન કરે રાત્રિએ લોજન; જં મોં
 તન શૃંગાર સજે નહિ. મારાં
 ન કરે તેલ તણે સિંચન; જઈં મોરીં ॥ ૮ ॥
 અસ્ત્ર શસ્ત્ર રાખે નહિ, મારાં ન ધરે રંગિન કપડા તેમ; જં મોં
 ફલ ફુલને ના અડે, મારાં
 રાખે સવિ જીવો પર રહેમ; જઈં મોરીં ॥ ૯ ॥
 ખોધ કરે નિર્લોભથી, મારાં ન કરે મંત્રાદિ પ્રસંગ; જં મોં
 અધ્યાત્મ જ્ઞાને રમે, મારાં
 લાગ્યો શાંતિમાં જસ રંગ; જઈં મોરીં ॥ ૧૦ ॥

જે ગુણો ગુરમાં મેં લલા, મારાં નહિ તે અન્ય ગુરમાં એક; જાં મો
 અગણિત ગુણ ગુર દેવમાં, મારાં
 ગણતાં પાર ન પાસું છેક; જર્મીં મોડીં ॥ ૧૧ ॥
 ઓગણિશે સતાવને, મારાં રહી જુનાગઢ ચોમાસ; જાં મો
 ગુલાબ સગે ગુણ ગુર તણા, મારાં
 ગાયા વીર મુનિ ઉલ્લાસ; જર્મીં મારાં ॥ ૧૨ ॥

દેશના દીધા બાદ ગાવાની ગહુંલી ૧૧ મી.

(વિવા આબો દુકડો—એ ગા.)

સજની આવી આનદે ગુર વાંદલા,
 સજની સાથે લઈ સખી સાથ દે, વાંદા જેં ગુરજી ભવથી,
 સજની પંચ અંગ નામી વિનયથી,
 સજની સરલ બની જોડી હાથ દે; વાંદાં ॥ ૧ ॥
 સજની પાટે બેઠા ગુર છે દેશત્ત,
 સજની વરસે મૂસળ જલ ધાર દે, વાં
 સજની અમીય સમાણી વાણી મિકડી,
 સજની સાંભળી હર્ષ અપાર દે; વાં ॥ ૨ ॥
 સજની જગમાં ગુર બહુ દેખીયા;
 સજની નાવે મારા ગુરને તોલે દે; વાં
 સજની જીવ દયા પાળે પ્રીતથી,

સજની સત્ય વચન મુખ બોલે રે. વાં ૦ ॥ ૩ ॥

સજની અહત મહુષ્ય કરે નહિ,

સજની ત્રિય માને માત સમાન રે; વાં ૦

સજની પર દ્રવ્ય પ્રથર તુલ્ય ગણે,

સજની જ્ઞાનામૃતનું કરે પાન રે. વાં ૦ ॥ ૪ ॥

સજની વિવાહ વરે વહોરે નહિ,

સજની ન દિયે સદાવ્રતનું અન્નરે; વાં ૦

સજની સચિતને અસુજ્ઞતું કહી;

સજની ન ઇચ્છે ભોજન મન્ન રે, વાં ૦ ॥ ૫ ॥

સજની શીત શિયાલે સહન કરે,

સજની તાપે ન તપાવે તન રે, વાં ૦

સજની ત્રીન પછેડીને વાવરે,

સજની ભલે બેઠા હોય વન રે. વાં ૦ ॥ ૬ ॥

સજની શેજ તલાઈયે સુવે નહિ,

સજની પલંગ તણ સુવે પાટ રે; વાં ૦

સજની શિરખ ગોઠડા ઓઠે નહિ,

સજની હિંચે ન કહિ બેસી ખાટ રે. વાં ૦ ॥ ૭ ॥

સજની તાપ કાલે તડકે તપે,

સજની મોબ ન ઘરે કહિ પાય રે; વાં ૦

સજની છત્ર વસ્ત્ર શિર ઓઠે નહિ,

સજની સ્નાન વાંછે નહિ ક્યાંય રે. વાં૦ ॥ ૮ ॥

સજની ચોમાસે મેહ વરસતે,
સજની વહોરવા જાય ન બહાર રે; વાં૦

સજની એક સ્થાને સ્થિર બેસીને,
સજની પાલે વિમલ આચાર રે. વાં૦ ॥ ૯ ॥

સજની આશા તૃષ્ણા નહિ અંગમે,
સજની સંગ્રહ ન કરે તિલમાત્ર રે; વાં૦
સજની જમે નહિ ગૃહસ્થ ભાજને,
સજની તુંબા કાષ્ટના રાખે પાત્ર રે. વાં૦ ॥ ૧૦ ॥

સજની ગાડી ઘોડા રથ વાહને,
સજની બેસી ન કરે વિહાર રે, વાં૦
સજની ભાર બિપડાવે ન પર કને,
સજની બેસે ન ગૃહસ્થીને દ્વાર રે. વાં૦ ॥ ૧૧ ॥

સજની જોગી બાવા જગ જોયા ઘણા,
સજની દીકા ન ગુરુ સમ કેન ત્યાગી રે; વાં૦
સજની વીર મુનિ ગુરુ વાંદિયે,
સજની પ્રહ ઉગમતા જાગી રે. વાં૦ ॥ ૧૨ ॥

ગુરુ સહામાં જતી વખતે ગાવાની ગહુંલી ૧૨મી.

(દેશમાં ડંકા વગાડીઓ રે-એ રાગ)

ગીતાર્થ ગુરુ આવિયારે, આનંદ આજ અપાર રે, સૈયર મોરી
સામા આવીને વાંદતા રે, હર્ષિત થાય નર નાર રે, સૈં ગીં ૧
પરમ ચારિત્રને પાળતા રે, કરતાં સંસારનો નાશ રે, સૈં
તરણ તરણ ગુરુ જાણીએ રે, દુઃખ દોહડગ નહિ પાસરે; ૦ ગીં ૨
અરિહંત એક આરાધતાં રે, દ્વિવિધ ધર્મ પ્રકાશ રે, સૈં
ત્રણ તત્ત્વ નિત્ય સાધતાં રે, રત્ન ત્રયી પૂરે આસરે, સૈં ગીં ૩
ચાર કપાય નિવારતાં રે; પંચ મહાવ્રત ધાર રે; સૈં
પંચ સમિતિએ શોભતા રે, દેખાડે શુદ્ધ આચાર રે, સૈં ગીં ૪
પંચ પ્રમાદ ને ટાળતા રે, સૈં પાળતા ષટ્ જીવ કાય રે, સૈં
સાતે લયના સ્થાનકોરે, પર હરિયા મુનિરાય રે. સૈં ગીં ૫
મઠ આઠેને જીતતાં રે, રાખતાં નવ પ્રજ્ઞ વાડ રે, સૈં
દશધા ચતિધર્મ પાળતા રે, તોડતા કર્મની જાળ રે. સૈં ગીં ૬
અંગ અગ્યારે અભ્યાસતા રે, લણુતાં બાર ઉપાંગ રે; સૈં
કાઠીયા તેરને વારતા રે, બાળતાં મોહ અનંગ રે. સૈં ગીં ૭
ચઉદ લેહ કહે જીવના રે, પન્નર સિદ્ધ પ્રકાર રે, સૈં
સોળ પ્રકારે શીલની રે, કળા તણા કહેનાર રે. સૈં ગીં ૮
સત્તર લેહે સંયમ ધરે રે, તજે અપ્રજ્ઞ અઢાર રે, સૈં
ઇત્યાદિક ગુણ ગણુ તણા રે, ધારક છે અણુગાર રે, સૈં ગીં ૯
જિન શાસનને શોભાવતા રે, વિચરે દેશ વિદેશ રે, સૈં

સ્વ પર સમય ને બાણુતારે, નહિ માયા લવલેશરે; સૈં ગી૦ ૧૦
એવા ગુરુને વાંદતા રે, લવના પાતિક બધ રે. સૈં
નિરાબાધ સુખ પામિયે રે, પરમ સુગુરુ પસાય રે; સૈં ગી૦ ૧૧

મુનિરાજ સહામા જતિ વખતે ગાવાની ગહુંલી ૧૩મી.

(વાડીના ભમરા દ્રાખ મીડી રે ચાંપનેરની—એ રાગ.)

જરે કામની કહે સુણો કંથજી, જરે ક્ષત્રિયા મનોરથ આજ રે;
નણુદીના વીરા મુનિવર, આવે છે ચાલો વાંદવા. એ રાગ
જરે ભવો દધિ પાર ઉતારવા, જરે તરણુ તારણુ જહાંજ રે, નણુ ૦ ૧
જરે ગુણુશીલ વને સમોસર્યા, જરે વીર તણુ છે પટોધાર રે; ન૦
જરે ઘણા મુનિ પરિવાર છે, જરે તીર્થેના અવતાર રે. ન૦ ૨
જરે કંચન કામિની પરિહર્યા, જરે પ્રગટ્યો છે ગુણુ વીતરાગ રે, ન૦
જરે પરીષદની ફેાજને જીતવા, જરે કર ધર્યું ઉપશમ ખડગરે. ન૦ ૩
જરે પ્રવચન માતાને પાળતા, જરે સમિતિ ગુપ્તિ ધરનાર રે; ન૦
જરે મેરૂગિરિ સમ મોટકા, જરે પંચ મહાવ્રત ભાર રે; ન૦ ૪
જરે સુરપતિ નરપતિ જોડને, જરે દોય કરબોડી રહે હજૂર રે; ન૦
જરે અમૃત સરિખિ દેશના, જરે પાપ પડલ હોય દૂર રે; ન૦ ૫
જરે કામની વચણુ છે મિઠડા, જરે વાંદ્યા છે શ્રીમુનિરાય રે; ન૦
જરે ગુરુ મુખથી સુણી દેશના, જરે આનંદ અંગ ન માયરે; ન૦ ૬
જરે દિપ વિજય કવિ રાયજી, જરે સદ્ગુરુ ભઈ બલિહાર રે; ન૦
જરે ગૌતમ ગણુધરના સમા, જરે વીર શાસન શણુગાર રે. ન૦ ૭

શાખી—સમજી મૂર્ખ સર્વ ને, આપે સત્ય ઉપદેશ;
 વિનિત અવિનિત ઉપરે, નાણે રાગ કે દ્રેષ;
 લુખામીઠા લોજન દેહ નિર્વાહે કરે રે;
 આતપ શીત ભૂખ તૃષા સહે એક ધાર. ચાલો ૪

શાખી—એહવા મુનિ સ્હામે જતાં, ટુટે કર્મની કોડ;
 ઉત્કૃષ્ટ ભાવે જિન હુવે, ટાળી અનાદિ ખોડ;
 વીર મુનિ કહે પૂર્વ પુણ્ય પામિયે રે,
 સદ્ગુરુ સંગ સદા હિત કાર. ચાલો ૫

ગુરુ મહારાજ પધારે ત્યારે ગાવાની ગહુલી રર મી.

(સાંભળજે મુનિ સંઘમ રાગી—એ રાગ.)

ભલું થયું રે મારે સુગુરુ પધાર્યા, જિન આગમના દરિયા રે;
 સંઘ સહુને મનમાં ભાવ્યા, આનંદ હરખ ધરિયા રે. ભલું ૧
 પંચ સમિતિ ત્રણ ગુપ્તે ગુમા, છકાય જીવને પાળે રે;
 પંચ મહાવ્રત સુધા પાળે, પંચ આચાર શું મહાળે રે. ભ૦ ૨
 આગમન ગુરુનું સાંભળી હરખિત, વંદન બહુ જન આવે રે;
 નર નારીના મળી મળી ટોળે, ગુરુ ગુણ ગહુલી ગાવે રે. ભ૦ ૩
 શુભ પરિણતી વર પદ્મ ગિંછાર્ધ, આતમ થાળ લર્ધ હાથે રે;
 શુભ મતિ કુંકુમ જિન ગુણ તંદુલ, સમકિત શ્રીફળ સાથે રે ભ૦ ૪
 જિન વાણી બહુ રંગી ઓઢણી, ઓઢી મનમેં ભાવે રે;
 જ્ઞાનાદિક ગુણ લુંછણા રૂઠાં, ભાવશું શાગી વધાવે રે. ભ૦ ૫

લાવે લાવે ઇમ ગુરને વંદી, સાંભળો વીર પ્રભુ વાણી રે;
તપ જપ વ્રત નિયમ બહુ કીજે, મહુક લાવના આણી રે. ભ૦ ૬

ગુર પધારવા વિષે વિનંતીની ગાંહુલી ૨૩ મી.

(વેષ રે ઉતારો રાગ ભરથરી—એ રાગ.)

ગુરજી પધારો પુર માહરે, દેવાને ઉપદેશ જી;
તત્ત્વ સમજાવો શાસ્ત્રના, કરવા જીવન બેસ જી. ગુ૦ ૧
અબુજને બુજાવવા, ભૂલ્યા માર્ગે ચડાવો જી;
પાપીને પાપ તબાવવા, અમૃત વાણી વરસાવો જી. ગુ૦ ૨
મૂર્ખને પંડિત કરો, અસ્થિરને સ્થિર કરાવો જી;
કુસંપ તબાવી સંઘમાં, સંપ સદા સરજાવો જી. ગુ૦ ૩
સામાયિક પડિકમણા, એકાસણા ઉપવાસ જી;
પોસા સંવર છઠ અઠમો, આપ આવ્યે થાશે ઉદ્ધાસજી. ગુ૦ ૪
દાન શિયલ તપ લાવના, ધર્મ બોધ દેવાશે જી;
થાશે સુધારા સંઘમાં, શાંતિ સંપ પથરાશે જી. ગુ૦ ૫
મેઘ મયૂર પરે શ્રાવકો, જીવે ગુરજીની વાટ જી;
વીર મુનિ ગુર માહેરા, ટાળશે સઘળા ઉચાટ જી. ગુ૦ ૬

ગુર પધારતી વખતે ગાવાની ગાંહુલી ૨૪ મી.

(આવ્યા છે જગ્ય જીવ તારવા—એ રાગ.)

આજે હરખ વધામણા, સજની મોરી આજે
મારા ગુરજીના લહું નિત્ય લામણા. સ૦ આ૦ એ ટેક.

ઘણા દિવસથી વાટ જોતાં અમો, નામ જપતાતાં
નિત્ય નરણા. સં આં ૧

ચકોર ચંદ્ર સમ ચાહ હતી અમ, ચારે તીર્થનાં
ચિત્ત હરણા. સં આં ૨

પૂર્વ સંચિત દૂર કરવાને, સેવો ભવિજન
મુનિ ચરણા સં આં ૩

ભાવથી ભક્તિ સેવા કરે તેના, ટાળો જનમ
ને મરણા, સં આં ૪

વીર મુનિ વીર માર્ગે બતાવવા, આળ્યા
ગુરુ અમી ઝરણા, સં આં ૫

ગુરુ પધારવાની વિનાંતિ વિષે ગાહુંલી રૂપ મી.

(શી કહું કથની મારી હો રાજ, શી કહું—એ રાગ.)

મુનિ અમ ગામ પધારી હો રાજ (૨) દેજો દર્શન
વારંવારી હો રાજ. મુનિં એ ટેક.

ભવસાગરથી જીવોને તરવા, મળી ગુરુ રૂપ નાવા;
શ્રદ્ધાળુ જન આશ્રય લઇને, જાયે શિવપુર જવા.
હો રાજ. મું ૧

જ્ઞાન પ્રકાશ હૃદયમાં કરવા, ગુરુ ? દીપક પ્રકટાવો;
અજ્ઞાન તિમિર ટાળી ઘટમાં, જળ હળ જ્યોતી જગાવો.
હો રાજ. મું ૨

કર્મની વ્યાધિ ફરે કરવા, ગુરૂ ? રસાયણ આપો;
રોમે રોમે શાંતિ પથરાવો, દુઃખ સંકટ ને કાપો.

હો રાજ. મુ ૩

મિથ્યાં રૂપી વાદળ હટાવા, ગુરુ વાયુ સમ જાણો;
જ્ઞાન રવિ અંતર પ્રગટાવી, મારો મોહ મહિ રાણો.

હો રાજ. મુ ૪

પાપ પંક ને ફરે કરવા, સંયમ જળ વહેવરાવો;
કર્મ મળ ધોઈ ચૈતનને, અજરામર પદે લાવો.

હો રાજ. મુ ૫

ગુણ ગણ ગણતા પાર ન પામું, દયા કૃપા તુમ યાચું;
વીર મુનિ સદ્ગુરૂ તજી અન્ય, કુગુરૂમાં નહિ રાચું.

હો રાજ. મુ ૬

ગુરૂ દર્શન થતાં આનંદ વિષેની ગાડુંલી ૨૬ મી.

[ધનાશ્રી—રાગ.]

આનંદનો નહિ પાર, સખી મારે આનંદનો નહિ પાર. એ ટેક.
સાધુ સરિખી મંડલી નિરખી (૨) ધન્ય માનું અવતાર. સખી ૦ ૧
મહા લાલ ક્ષણ થાય સખી મુને (૨) ગુરૂના દીઠે દેહાર. સ ૦ ૨
ઇર્ષ્યા સમિતિ શોધી આલે (૨) ઉર દયા રાખે અપાર. સ ૦ ૩
નિરવધ વાણી વદને ઉચ્ચારી (૨) સમજાવે નર નાર. સ ૦ ૪
વીર મુનિ નિત્ય સદ્ગુરૂ નમતા (૨) થાયે જ્ય જ્યકાર. સ ૦ ૫

ગુરૂને પધારવાના આમંત્રણ વિષે ગાડુંલી ૨૭ મી.

(નોકર મત જના શિરદાર—એ રાગ.)

પધારો ગુણીયત્ત શ્રી ગુરૂરાજ, સુધારો સેવકના સૌ કાજ; એ ટેક.
 દેશ વિદેશ વિચરી ખાંતે, કર્યા બહુ ઉપકાર;
 કઈક જીવોને તારી પ્રીતે, આપ્યા શિવપુર દ્વાર; ૫૦ ૧
 બહુ દિવસે વિનંતી સ્વિકારી, લઈ શિષ્યો પરિવાર;
 પૂર્ણ પુન્યથી પાવન કરવા, આવ્યા અહીં અણગાર. ૫૦ ૨
 કુસંપ કલેશ કંકાશ કાઢીને, આપો સદ્ ઉપદેશ;
 બહેમ વાસના તજવી ઉરથી, સમજાવો ધર્મ વિશેષ. ૫૦ ૩
 નર નારી નિરખી ગુરૂ મુખડા, વંદે વારંવાર;
 વીર મુનિ કહે ભવ સિંધુથી, ઉતારે ગુરૂ પાર. ૫૦ ૪

ગુરૂની પધરામણી થતાં વિષે ગાડુંલી ૨૮ મી.

(નામની નામની નામની રે, મુને લાગી લગન પ્રભુ નામની.—એ રાગ.)

આનંદ છે આનંદ છે આનંદ છે રે, આજે ગુરૂજી આવ્યા
 આનંદ છે; એ ટેક.

સોનાનો સૂરજ ઉગ્યો છે મારે, મોતીનો ચોક પુરાય છે રે. આજે ૦ ૧
 વાણી અમૃતના વરસાવનારા, ચિંતામણિ ગુરૂરાય છે રે. આ ૦ ૨
 ચિત્રા મોહનવેલ ગુરૂ છે, સાચા પારશ મુનિરાય છે રે. આ ૦ ૩

કદપ-તરૂ આજે આંગણે ઉગ્યો, એ સેવ્યાથી લવ દુઃખ જાયછેરે. આંબ
લાગ્યે લેટ્યા શિવ સાર્થવાહ, હવે જન્મ મરણ દૂર થાય છેરે. આંબ
પધરામણી 'વીર' ગુરૂની થવાથી, શાંતિ શાંતિ પથરાય છે રે. આંબ

ચોમાસું કરવાની વિનંતિ વિષે ગાહુલી ૨૯ મી.

(મોહનજી મોકલશે મોસાલુ—એ રાગ.)

અહિં ગુરૂરાજ રહોરે ચોમાસું, ખરૂં કહુંછું ક્ષેત્ર છે ખાસું. એ ટેક.
સર્વ જાતનો જોગ છે સારો, વળી ભક્તિ ભાવ વધારો;
આપ ઉપર પ્રેમ અમારો, ધ્યાનમાં આ વિનંતિ ધારો. અં ૧
તેર લેદ તે ઉત્કૃષ્ટ દાખ્યા, ચાર લેદ જઘન્યમાં રાખ્યા;
સત્ય શાસ્ત્રો પૂરે છે શાખ્યા, ભવિ હિતે ભગવંતે ભાખ્યા. અં ૨
નિર્જીવ પંક સ્થાંડિલ ખાસ, પ્રીતે ગોરસ પ્રસાદી પાસ;
વૈદ્ય ઔષધ શ્રાદ્ધ ઉજાસ, વિત્ત વસ્તી વળી શુભ વાસ. અં ૩
ભલો ભૂપ વિપ્રાદિ વિનીત, ભિક્ષા સ્વાધ્યાય સુલભરીત;
ઉત્કૃષ્ટ જઘન્યનું શોધો હિત, પૂર્ણ રાખો અમપર પ્રીત. અં ૪
સુચંચો સવિ લેદનો સાર, એમ જાણ્યો છે એનો પ્રકાર;
તેવું સાધન અહિં તૈયાર, આશ પૂરો ગુરૂ તે આ વાર. આં ૫
ઔષધ વૈદ્યનો અહિં જોગ, અન્ય વસ્તુનો છતું ઉપયોગ;
અનુકુળ સવિ તે સંયોગ, નિર્મળ યોગે રહેશે નિરોગ. આં ૬

વળી વ્યાખ્યાને લાવ વધારે, સારી સંખ્યા મળશે ત્યારે;
 લેશ અરૂચિ ન આવે લગારે, લાવના લેવિ જીવની ભારે. અ૦ ૭
 અમે પહેલા વિનાંતિ ઉચ્ચારી, આજે પણ અરજ અમારી;
 જાપ જપીએ તે દીલ ધારી, સ્વામી તેહ લેશે સ્વીકારી. અ૦ ૮
 વધુ વખત ન આપ લાંબાવો, કહેવું વધુ ન કહેવરાવો;
 આપ પ્રત્યે અમારો દાવો, કહ્યું કાંઈ દીલમાં લાવો. અ૦ ૯
 અમને આ લવથી ઊદ્ધરવા, દુઃખ દારિદ્રથી કમી કરવા;
 પામર પ્રાણીની ગણી પરવા, ધર્મધ્યાન સુ રીતે આદરવા. અ૦ ૧૦
 લખ્યું લેખે લલિતનો લાવો, એક નિશ્ચય પર આપ આવો;
 જય જિનવરજીની જોલાવો, લેવરાવો શ્રાવકને દહાવો. અ૦ ૧૧

ગુરૂ વિહાર વખતે ગાવાની ગહુંલી

પ્રકરણ ૫ મું.

મુનિરાજ વિહાર કરતી વખતે ગાવાની ગહુંલી ૧ લી.

(આદિતે આપ વિહાર કરીને—એ રાગ.)

ગુરૂજી આપ વિહારથી અમને, હુઃખ થાય છે શું કહીએ તમને,

શાંતિ આપો સવિ જનને, ગુરૂ મારા આતમ ધ્યાની;

સંઘની વિનતિ માની, વળો પાછા ગુરૂ જ્ઞાની. ॥ ૧ ॥

અમે રાગી, અને આપ વિરાગી, તેથી આલ્યા તમે અમને ત્યાગી;

અમે તો છીએ ગુણુ રાગી. ગુરૂ મારાં ॥ ૨ ॥

ખહુ દિનનો સહવાસ તમારો, લાલ લીધો વાણીનો અપારો,

તે યાદ આવે ગુરૂ આવારો. ગુરૂ મારાં ॥ ૩ ॥

પદાર્થ નવનું સ્વરૂપ બતાવી, અનેકાંત માર્ગની આપી આવી;

આપ્યું જ્ઞાન દયા લાવી. ગુરૂ મારાં ॥ ૪ ॥

સત્ય સમજાવી અજ્ઞાનતા ટાળી, મોક્ષ સહામે આપે લીધા છે વાળી;

છોડાવી મહા મોહ જાળી. ગુરૂ મારાં ॥ ૫ ॥

વ્રત નિયમ પચ્ચક્રખાણુ કરાવી, આશ્રવદ્વાર સદા અટકાવી;

સંવર દ્વાર દર્શાવી. ગુરૂ મારાં ॥ ૬ ॥

ગુરુ ઉપકાર ભૂલું નહિ ક્યારે, નિશદિન રહો મુજ અંતર દ્વારે;

પધારજો, વારોવારે. ગુરૂ મારાં ॥ ૭ ॥

સઘે મળી વિનતી કરી ભારી, ગુરૂએ સુણી એક ચિત્તે ધારી;
 બીર મુનિએ ઉચ્ચારી. ગુરૂ મારાં ॥ ૮ ॥

ગુરૂ વિહારથી સંઘ થતાં દિલગીર વિષે ગહુંલી ર જી.

(જીરે મારે.....એ—રાગ.)

જીરે મારે ગુરૂજી કરતા વિહાર, સંઘ સકલ મન ટળવળે જીરેજી;
 જીરે મારે નયણે ઝરતાં નીર, હૃદય કમળ દળ ઉચ્છળે. જીરેજી. ૧
 જીરે મારે પોથી ખંભા પર લીધ, ઝાલી ઝોળી ગુરૂ હાથમેં; જીરેજી;
 જીરે મારે ઉપકરણુ લઈ સંઘાત, ચેલા ચાલ્યા સાથમેં. જીરેજી. ૨
 જીરે ધર્યા સમિતિ ધરે પાથ, જગ સામી દષ્ટિ ના કરે. જીરેજી;
 જીરે મારે નવ કંઢીના વિહાર, કરવા ચાલ્યા હર્ષ ભરે જીરેજી. ૩
 જીરે મારે શ્રાવકો કરે અરદાસ, શેષ કાલે વેલા આવળે, જીરેજી;
 જીરે મારે શ્રાવિકાઓ થઈ દિલગીર,

કેઈ દિન ગુરૂ ચાહ લાવળે; જીરેજી. ૪

જીરે મારે નર નારી સમુદાય, વારંવાર વંદન કરે, જીરેજી;
 જીરે મારે બુવે ન સામું મુનિરાય, યતનાએ આગલ સંચરે. જીરેજી. ૫
 જીરે મારે ચાર માસની પ્રીત, પળમાં ત્રેડી ગુરૂ ચાલીયા, જીરેજી.
 જીરે મારે નહિ ઉર રાગ કે રીશ, પૈરામે મન વાળિયા. જીરેજી. ૬
 જીરે ગુરૂ આંખે થતાં અલોપ, જન સકલ પાછા કર્યા, જીરેજી;
 જીરે મારે ઘડી ઘડી આવે ચાંદ, વીર મુનિ ગુરૂ ગુણુ ભર્યા. જીરેજી ૭

ગુરૂ વિહાર કરી જતાં વખતે ગાવાની ગહુંલી ૩ છ.

(મહારાવ એક વાર કડીએ પધારજો રે—એ રાગ.)

ગુરુજી મહારા અમને પાવન કરવા આવજો રે,
દેજો દર્શન બીજી વાર રે, ગું દયા લાવી સંઘ ઉપરે રે,
કરજો અમારા ઉદ્ધાર રે. ગુરૂં ॥ ૧ ॥

ઉપાશ્રય તુમ વિષુ ના ગમે રે, પાટ સામે ન જોવાય રે; ગું
વેરી જેવી શેરી અલખામણિ રે,

અમને ચેન પડે નહિ કયાંય રે. ગું ૨
અપૂર્વ વાણી સંભારતાં રે, વરસે આંખે આંસુ ધાર રે; ગું
આવા સાચા ગુરુ નહિ મળે રે, ભવોભવ તારણુકાર રે. ગું ૩
જ્ઞાની ગુરુના વિયોગથી રે, શૂન્ય આ સર્વ જણાય રે; ગું
ગુરૂના ગુણો યાદ લાવતાં રે, હૃદય ભરાઈ જાય રે. ગું ૪
સામું જીવો મુનિરાયજી રે, દયા લાવી એક વાર રે; ગું
કઠણુ હૃદયનાં ના ખનો રે, અમ અવગુણ અપાર રે. ગું ૫
ભક્ત વત્સલ થાઓ સંયમી રે, ગુણગ્રાહી ગુરૂરાય રે; ગું
ફરી ફરી તારવા આવજો રે, “વીર” વિનતી ચિત લાયરે. ગું ૬

ગુરૂ ચોમાસું કરી વિહાર કરવાનાં સમે ગાવાની
ગહુંલી ૪ થી.

(શુભ જ્ઞાન રસીલી રૂડી દેશના રે ભોલ—એ રાગ.)

બેની વિહાર ગુરુનો શ્રવણે સુણી રે લોલ,

સખી મન માફે મુંઝાય જો;

માસ ચાર સ્થિરતા કરી આલિયા રે લોલ,
 હવે ઠરે ન વૈરાગી ગુરૂ રાય ને;
 ગુરૂ વિના દિશે શૂનો ગામ આ રે લોલ. એ ટેક. ૧
 બેઠેલી ઉઠી જાતી સ્થાનકે સદા રે લોલ,
 મુકી સંસારી સર્વ કામ ને;
 કરતી સામાયિક હું ઉમંગથી રે લોલ,
 રાખી નિશ્ચલ મન એક ઠામ ને. ગુરૂં ૨
 ગુરૂ વાણી સુણતી હું હોંશથી રે લોલ,
 રાખી દૃષ્ટિ મુનિ સંનમૂખ ને;
 વારંવાર હું ગુરૂજને વાંદતી રે લોલ,
 ભાંગવા અનાદિની ભૂખ ને. ગુરૂં ૩
 પ્રશ્નો પુછી હું સંશયો ટાળતી રે લોલ,
 થતાં મનના બધાં સમાધાન ને;
 ગુરૂ મતો અદરાવ્યા મને ખંતથી રે લોલ,
 કાઢ્યું અંતર તણું અજ્ઞાન ને. ગુરૂં ૪
 આશ્રવ તબવી આત્મ ઉજળું કર્યું રે લોલ,
 આપ્યું સૂત્ર રહસ્ય સુખકાર ને;
 વિધિ માર્ગ ગુરૂએ સમજાવિયું રે લોલ,
 કેમ ભૂલું કરેલ ઉપકાર ને. ગુરૂં ૫
 દુઃખ થાય છે ગુરૂના વિહારથી રે લોલ,
 ગુરૂને રાખે તેને લાગું પાય ને;

વીર મુનિ નિસ્પૃહી ગુરૂ ના રહે રે લોલ,
ભલે કરે અનેક ઉપાય ભો. ગુરૂ ૦ ૬

સાધુવિહાર કરતા હોય તે વખતે ઘોલવાની ગર્હુલી પમી.

(રામ-ધનાશ્રીની ગઝલ)

અરજ સુણો મહારાજ, અમારી અરજ સુણો મહારાજ. એ ટેક.
સદ્બોધથી સરલ બનાવી, સરલ કર્યો આ સમાજ. અમારી ૦ ૧
દુઃખ ઉપજે છે દિલમાં અમોને, આપ વિયોગે આજ. અ ૦ ૨
સાચો માર્ગ આપે સુણાવ્યો, કરવા આત્મનું કાજ. અ ૦ ૩
ગમશે નહિ ગુરૂ આપ વગરનું, નક્કી અમે નારાજ. અ ૦ ૪
સંપ સુલેહ કરાવ્યો સહુમાં, સંઘ તણા શિરતાજ. અ ૦ ૫
સંત શિષ્ય સુખ કરવા માટે, ઉત્તમ આપ ઇલાજ. અ ૦ ૬

વિહાર વખતે ગાવાની સાતવારની ગર્હુલી ૬ ઠી.

(આવોને નંદલાલ રમવા આવોને રે—એ રાગ.)

આદિતે આપ વિહાર કરીને, ગામો ગામમાં પાવ ધરીને;

દરજા પંથ વરીને, મુનિવર શાતામાં રહેજો,

સુખ સંદેશાં કહેજો, ગુરૂ ફરી દર્શન દેજો,

મુનિ મારી આશીષ લેજો. એ ટેક. ॥ ૧ ॥

સોમવારે શિષ્ય સંઘાતે લીધા, લઘુવયે જ્ઞાનરસ ભરી પીધા;

ભવ સાગર અંત લીધા. મુનિ ૦ ॥ ૨ ॥

મંગળે મંગલિક મુનિવર ટોળી, આલે છે ગજગતિ એકજ ઓળી;
 મુક્તિનો મારગ ખોલી. મુનિં ॥ ૩ ॥
 બુદ્ધવારે તમે બુદ્ધિના બળીયા, ઉપશમ રસની ઢાળમાં ઢળીયા;
 ભાગ્યોદયે ગુરૂ મળીયા. મુનિં ॥ ૪ ॥
 ગુરૂવારે ગુરૂજનાં ગુણ ગાતા, જ્ઞાન ગોષ્ઠી કરી ઉપજાવી સાતા;
 ભવિજન મન હરખાતા. મુનિં ॥ ૫ ॥
 શુક્રવારે સુમતિ લઈ સાથે, હુળી મળી રહેજો એકજ વાતે;
 જીવ જતન કરજો ખાંતે. મુનિં ॥ ૬ ॥
 શનિવારે શુભ ભવમાં રહેજો, વહેલા વહેલા ગુરૂ દર્શન દેજો;
 વિનતી સ્વીકારી લેજો. મુનિં ॥ ૭ ॥
 સંયમ યતન કરીને વિચરજો, શાંત સ્વભાવને દિલમાં ધરજો;
 ભવ સાગર વહેલા તરજો. મુનિં ॥ ૮ ॥
 સંઘ સકળ સહુ અરજ કરે છે, ગુરૂ ઉપદેશની ખોટ પડે છે;
 તેથી વિયોગ નડે છે. મુનિં ॥ ૯ ॥
 વાડ વિના કેમ વેલો ચડશે, શૂર વિના જેમ શૂર ન લડશે;
 ગુરૂ વિના જ્ઞાન ન મળશે. મુનિં ॥ ૧૦ ॥
 શેષ કલ્પ કરી કરજો ચોમાસા, તો ઢળશે મુખ માગ્યા પાશા;
 અમને છે તરવાની આશા. મુનિં ॥ ૧૧ ॥
 વિદેશમાં જઈ વેહેલેરા વળજો, તરણ તારણ તમે બોલથી પળજો;
 ઉમેઠ રાખીને મળજો. મુનિં ॥ ૧૨ ॥

વિહાર વખતે ગાવાની ગાઢુંલી ૭ મી.

(સુગ્રીવ નગર સોહામણું હરે—એ રામ.)

કેડ બાંધીને સજ થયા હરે, હંડ ઝોળી લઈ હાથ.
 ગંધ હસ્તિ પેઠે ચાલતાં હરે, શિષ્ય તણો લઈ સાથ,
 મારા ગુરુજી રે વિનતિ સુણો મુજ આજ એ ટેક. ૧
 દૂર દેશે અમે રહ્યા હરે, પૂર્વ કર્મ સંયોગ;
 દુર્લભ તે પણ પામીયાહરે, સદ્ગુરુનો શુભ યોગ. માં ૨
 ક્ષણ ક્ષણ તુમ ગુણ સાંભળે હરે, ગુરૂ વિરહ દુઃખ દાય;
 હીરો તો હાથે ચડયો હરે, પુણ્ય વિણ ન રહે કર માય. માં ૩
 અમ સરખા તમને ઘણા હરે, મળશે સેવક વૃંદ;
 પણ અમ મન ગુરુજી એકછો હરે, ચક્રોર મન જેમ ચંદ. માં ૪
 નિઃસ્નેહી થઈ ચાલ્યા હરે, સમતા લાવ અગાધ,
 પાછું વાળી જીએ નહિ હરે, શો છે અમ અપરાધ. માં ૫
 સંઘ સકળ શોકે ગ્રહો હરે, ક્ષણ ક્ષણ નામ જપંત;
 નર નારીના નેત્રથી હરે, નીરની ધાર ઝરંત. માં ૬
 દિવ્ય ધ્વની ગુરૂ દેશના હરે, મીઠી વાણી અપાર;
 તુમ વિણ કોણ સંભળાવશે હરે, ધર્મ સંસારે સાર. માં ૭
 શાંત સ્વલાવ સદા ધરે હરે, ન કરે ક્રોધ લિંગાર;
 અમૃત ગુરૂ વેણે વરસતું હરે, તુમ ગુણનો નહિ પાર. માં ૮
 ઘેવર લોજન જે જમ્યા હરે, કૂકશા તે નવ ખાય;
 સોના થાળે જે જમ્યા હરે, તે ઠીકરમાં નવ ખાય. માં ૯

અભિલાષી અમૃત તણાં જીરે, વિષ ખાવા નવ જાય;
 કદપ તરૂં સેવ્યા પછી જીરે, ખાવળ નાવે રે દાય. માં ૧૦
 તુમ દર્શન સુખ સંપદા જીરે, તુમ દર્શન નવ નિહિ;
 તુમ દર્શનથી પામિયે જીરે, સકળ પદાર્થ સિદ્ધિ. માં ૧૧
 ભવ સમુદ્રથી તારવા જીરે, જહાંજ સંભા ગુરૂ રાજ;
 તુમ દર્શન વાણી વિના જીરે, કોંણુ સુધારે કાજ. માં ૧૨
 ફરી વહેલા પધારજો જીરે, દેજો દર્શન મહારાજ;
 સદ્ગતિ સડક બતાવીને જીરે, સુધારજો અમ કાજ. માં ૧૩

વિહાર વખતે ગાવાની ગાહુંલી ૮ મી.

(મહારાવ શહેરનો સૂખો ક્યારે આવશે રે—એ રાગ.)

ગુરૂજી મારા, પ્રિતેથી વહેલા પધારજો રે;
 મહેર કરી મહારાજ રે. ગુરૂજીં એ ટેક.

વાલા ગુરૂના વિયોગથી રે,
 દિલમાં સહુને દુઃખ થાય રે; ગુરૂં

ગમશે નહિ આજે ગામમાં રે,
 ધર્મશાળા ખાવા ધાય રે. ગુરૂજીં પ્રિં ૧

ઉંઘ ઉડાડી અજાનની રે;
 આપી આપી ઉપદેશ રે; ગુરૂજીં

દેર વિરોધ તબ્બવિયા રે,
 કાઠી નખાવ્યો છે કલેશ રે. ગુરૂજીં પ્રિં ૨

મિથ્યા દર્શન મુકાવીયું રે,
સમબબ્ધું સત્ય સ્વરૂપ રે; ગુરુજી

ભવરોગ રોષ ભૂલાવવા રે,
ઔષધ આપ્યું અનૂપ રે. ગુરુજી પ્રિં ૩

તારક ગુરુજી તારવા રે,
વારવા વિષય વિકાર રે; ગુરુજી

મોહ માયા મદ મારવા રે, છોડ્યો સકળ સંસાર રે. ગું પ્રિં ૪
વ્યાકરણ કાવ્ય ને કોષમાં રે, પંડિત પ્રવિણ બણાય રે; ગું
શાસ્ત્ર સિદ્ધાંતને શોધિયા રે, જળરા બોધિક જણાય રે. ગું પ્રિં ૫
શાંતિ પસારી સંઘમાં રે, જગતમાં જય કરનાર રે; ગું
વાણી અમૃત રસ વાપરી રે, દુઃખ દોહડગ હરનાર રે. ગું પ્રિં ૬
શ્રાવકપંથ સમબબ્ધીયો રે, વિવિધ કરીને વિસ્તાર રે; ગું
સંતનો શિષ્ય સુબોધથી રે, નિર્મળ કર્યો છે તિયાર રે. ગું પ્રિં ૭

વિહાર વખતે ગાવાની ગાડુંલી ૯ મી.

(જોજનીયાને લોકો દહાડા ચારનો એ—રાગ)

ગુણીયલ ગુરુજી બહાલા પુનઃ પધારજો,
તુમ ચરણે અમ પુર પાવન થાય જો;
આપ્યો આપે બોધ અમારા ઉરમાં,
તે ઉપકાર ન લેથ કદિ વિસરાય જો. ગુણીં ૧

કોમળ કર્ણાકર સુખકર ગુણ આગર,
 ંહાલેશ્વર તુમ ઉરમાં પર ઉપકાર જો;
 ઉન્નત ગિરિ સમ આપ ગણાઓ જ્ઞાનમાં,
 તો પણ દિલમાં દયા તણા કરનાર જો. જો ૦ ૨
 વિચરજો ંહાલા વિદેશે વિનોદથી,
 પાવન કરજો વહેલા અમારા ક્ષેત્ર જો;
 ધન્ય દિવસ ને પહોર ઘડી પણ માહરા,
 તુમ દર્શનથી સફળ થાય આ નેત્ર જો. જો ૦ ૩

વિહાર વખતે ગાવાની ગાડુંલી ૧૦ મી.

(ગિરિઆરે ગુણ તુમ તણા—એ રાગ.)

અરજ સુણો મુનિરાયજી, વિનવે શ્રાવક લોક રે;
 વિહાર કર્યાનું સાંભળી, પ્રગલ્બો અતિ બહુ શોક રે. ૧

વિહાર ન કરો વાહલા ગુરૂ, એ ટેક.

નેહ લગાવી ધર્મનો, આલ્યા તમે ગુરૂરાય રે;
 વિરહ એ ગુરૂજી આપનું, અમથી કેમ ખમાય રે. વિહાર ૦ ૨
 આશા અમ મન બહુ હટી, ગુરૂ રહેશે અમ ગામ રે;
 પણ તમે તો ગુરૂ આલીયા, ન ઘટે કરવું આમ રે. વિહાર ૦ ૩
 કામ એ જ્યાં ત્યાં આપને, કરવો બોધ સુઝાણ રે;
 રહેતાં તો આ સ્થાનકે, શું છે તમને હાંણ રે વિહાર ૦ ૪

તુમ બાતાં અમને પછી, કહો કોણ ઉપદેશ આપે રે;
જડમતિ ને અજ્ઞાનતા, તે મુનિવિષ્ણુ કોણ કાપે રે. વિહાં ૧
ગુરૂ સાગર કરૂણાળુઆ, વિદ્યાવંત ઉપકારી રે;
રહો આ જામે સાહેબા !, અમ અરજી સ્વીકારી રે. વિહાં ૬
શ્રી ગુરૂ અરજી ઉર ધરી, કરૂણા ધ્રુવ મોજાર રે;
આપ રહો અહીં મુનિવરા, એમ કહે નરનાર રે. વિહાં ૭

વિહાર કરતી વખતે ગાવાની ગાડુંલી ૧૧ મી.

(શી કહું કથની મારી નાથ એ—રાગ.)

ફરી ફરી દર્શન દેજો આપ, (૨) અમને હિતકર વ્યનો
કેજો આપ, ફરીં એ ટેક.

વહેલા વહેલા આપ પધારી, કરૂણા અધિકી કરજો;
શ્રવણ મનનથી શુદ્ધ કરેલા, અમઘટ અંતર દૂર કરજો. આપં ફ૦ ૧
આપ વિયોગ થકી અતિ આજે, દિલ દુઃખથી ઉભરાએ;
વિયોગના દુઃખ જાણે વિયોગી, કથવાથી ન કથાએ. આપં ફ૦ ૨
વિશુદ્ધ પ્રેમ વહેતો નિત્યે, આપ નયને નિરખાએ;
એ પ્રવાહ અમ સેવક ઉપર, કરજો બહેતો સહાએ. આપં ફ૦ ૩
અમૃતમય ઘટ અંતર કીધા, અમૃત જળ વરસાવી;
સંત સિષ્ય પર ફરી દયા કરજો, જેવી દયા દરસાવી આપં ફ૦ ૪

વિહાર કરતી વખતે ગાવાની ગહુંલી ૧૨ મી.

(શાલિભદ્ર બોની રે હોય એ—રાગ.)

ઉત્તમ બોધ તુમે આપીયોલ રે, કીધો બહુ ઉપકાર;
અમને મુકી ચાલીયાલ રે, તુમ વિણ કોણુ આધાર.

સુગુરુલ રે કરજો અમ પર મહેર. ૧ એ ટેકો
બાલ જીવ છર્છએ અમે જ રે, આપ તરણુ જમનાથ;

મુક્તિ માર્ગ દેખાડજો જ રે, લબ્ય તણા છે નાથ. સુગુ ૨
શંકા સહુ સમજાવતા જ રે, દેતા શુભ ઉપદેશ;

વધતો હર્ષ ઉરે ઘણો જ રે, ક્યાં ચાલ્યા પરદેશ. સુગુ ૩
ક્યારે દર્શન પામશું જ રે, વળી સુખશું ઉપદેશ;

તુમ ચરણુ ક્યાં દેખશું જ રે, દેખે હર્ષ વિશેષ. સુગુ ૪
પુણ્ય ઉદય ક્યારે થશે જ રે ?, સંયમ લઈ ગુરૂ પાસ;

નિશ્ચિન સેવા સાધશું જ રે, ધન્ય ધન્ય તે દિન માસ. સુગુ ૫
પુનરપિ સદા પધારજો જ રે, કૃપા કરી ગુરૂરાય;

હીરાલાલ કહે રંગથી જ રે, વધાવીશું ગુરૂપાય. સુગુ ૬

વિહાર વખતે ગાવાની ગહુંલી ૧૩ મી.

(રામ—ધોલ.)

સખી હર્ષ ગયો દિલમાંડેથી, કરી અમ પર અતિ ઉપકાર;
કરે છે વિહાર, સુગુરુ પધારજો; એ ટેક. ॥ ૧ ॥

ધન્ય ગુરુ તમારા ચરણને, જ્યાં આપ ચરણ પધરાય,
 સુખદ જય થાય; સુગુ ॥ ૨ ॥
 માત તાત સુંદર શિક્ષા દીયે, તેમ તુમ મુખે બોધ રસાળ,
 સદાય દયાળ. સુગુ ॥ ૩ ॥
 તુમ દર્શનથી સુખ પામતા, તે તો દૂર ગયા સહુ આજ,
 જાતાં ગુરરાજ. સુગુ ॥ ૪ ॥
 કેમ કાળ જશે ગુરરાયણ, આપ વાણી વિના અહિં નાથ,
 કહું જોડી હાથ. સુગુ ॥ ૫ ॥
 ભવ્ય જીવની શંકા ટાળવા, કૃપા કરશે ક્યારે મહારાજ,
 થાશે અમ કાજ, સુગુ ॥ ૬ ॥
 અમે આપની બાટડી જોવતાં, રહીશું પ્રતિ દિવસ સદાય,
 અહો ! ગુરરાય ! સુગુ ॥ ૭ ॥
 તમ સેવક રહેશે ઉદાસમાં, સહુ શ્રાવકનો સમુદાય,
 વિના ગુરરાય. સુગુ ॥ ૮ ॥

વિહાર વખતે ગાવાની ગાડુંલી ૧૪ મી.

(દેશમાં ડંકા વગાડીયો રે—એ રાગ.)

પ્રીતેથી બેઠા પધારજો રે, કરજો અમ ઉપકાર રે;

ગુરુ મારા; પ્રીં એ ટેક.

કરુણાનિધિ તુમે સાહિબા રે, ગિરવા ગુણના ભંડાર રે; ગું પ્રીં ૧

જાની ગુરૂના વિયોગથી રે, પીડાય જગતનાં જીવ રે; ગું
 નરકાદિક ઘોર વેદના રે, ભોગવે જીવ સદીવ રે. ગું પ્રિં ૨
 મિથ્યાતથી વાહ્યાં જીવડા રે, વરતે અજ્ઞાન અભંગ રે; ગું
 મમતા માયામાં માચિયા રે, એ સવિ કુચરૂ કુસંગ રે. ગું પ્રિં ૩
 નિર્ઝંથ ગુરૂ નહિ ઓળખે રે, નહિ ઓળ ગોળનું ભાન રે; ગું
 હઠ કઠાઝહથી ઘેરીયા રે, દુર્ગતિનું એહ નિશાન રે. ગું પ્રિં ૪
 ધર્મ રૂચી જીવ થોડજા રે, બહુલા કુપંથમાં જાય રે; ગું
 વાદ વિવાદ વધારતા રે, દુર્લભ બોધી જણાય રે. ગું પ્રિં ૫
 સર્વે સંસારી પ્રાણીયા રે, રાગ રોષે લપટાય રે; ગું
 કાળ અનાદિ કુવાસના રે, સુચરૂ વિના કેમ જાય રે. ગું પ્રિં ૬
 ભમતા જીવ સંસારમાં રે, નહિ કોઈ સુચરૂ સંજોગ રે; ગું
 પૂર્વ પુણ્યે તે પામીયા રે, ટાળનાર એ ભવ રોગ રે. ગું પ્રિં ૭
 વચનામૃત વરસાવજે રે, થાએ મોહનો નાશ રે; ગું
 અંતર શત્રુને વારજે રે, પૂરજે લવિજન આશ રે. ગું પ્રિં ૮
 સમકિત બીજને વાવજેરે, ખીલશે શ્રાવક બાગ રે; ગું
 ઉપદેશ જળને સીંચજે રે, વધશે ધર્મ અથાગ રે; ગું પ્રિં ૯
 જિન શાસન દીપાવજે રે, કરી દેશ વિદેશ વિહાર રે; ગું
 લવિજનને પ્રતિ બોધજે રે, એ અનુપમ ઉપકાર રે. ગું પ્રિં ૧૦
 વિનંતી એ અવધારજે રે, તુમે છો જગત આધાર રે; ગું
 વહેલા દરિયાણુ આપજે રે, વિનવીએ વારંવાર રે. ગું પ્રિં ૧૧

મુનિ વિહારથી થતો વિયોગ તે વિષે ગાવાની ગાડુંલી ૧૫ મી.

(સોનનું સ્વરૂપ જોઈ ઉર અકળાયે—એ ગાગ.)

મુનિનો વિયોગ જોની મન ગભરાવે રે, મન ગભરાવે,
 ઉર અકળાયે રે; મુનિં એ ટેક. ॥ ૧ ॥
 સુષ્પીને એ વાત ચિત્ત સ્થિર નવ થાવે, વિચારેં વ્યાકુળ બની
 નિંદ જરી નાવે રે. મુનિં ॥ ૨ ॥
 ભાણે પીરસેલા લલા લોજન ન ભાવે, દર્શન વિષ્ણુ હવે
 દિન કેમ જાવે રે. મુનિં ॥ ૩ ॥
 મીઠા ને મધુરાં વેણુ મન લલચાવે, હવે એ મધુરતા રસ
 કયાંથી આવે રે. મુનિં ॥ ૪ ॥
 ગમે ન ગોઠે ન કયાંએ દિલ દુઃખ પાવે, સ્થાનમાં જવું હવે
 તો જરી નહિં કાવે રે. મુનિં ॥ ૫ ॥

મુનિ વિહાર વિષે ગાવાની ગાડુંલી ૧૬ મી.

(મારે સોના સરીખો સૂરજ ઉગીયો—એ રાગ.)

ગુરુરાજમે કરે સંઘ વિનંતી, મુનિરાજ તે કરતા વિહાર;
 વહેલા દર્શન દેજો મુનિરાજજી. એ ટેક.
 કરો પાવન ચરણકમળ ધરી, મહી પીઠમાં વિચરી સદાય; ૧૦

સહો સંકટ કંટકને વિચરતા, સમલાવે અણુવાણે પાય; વ૦ ૧
 લવ વાસના મનથી ફરે કરી, તજ્યા વિષય કપાયના જોગ; વ૦
 લવ બંધન ખેડી તોડીયા, વ્રત વજનો લઈ સંયોગ, વ૦ ૨
 તમે કર્મ ખપાવો જે ચીકણાં, તપ દુષ્કર તપતા વિશેષ; વ૦
 જિન શાસને અજવાળતાં, ફરી દેશ અને પરદેશ; વ૦ ૩
 સુખકારક શિવ પંથ દાખવો, કરી શાસ્ત્રને સત્ય પ્રમાણ; વ૦
 જિનરાજની આજ્ઞા સંભાળતાં, ધરી સમકિત શુદ્ધ સરાણ; વ૦ ૪
 લવોલવની ભાવઠ ભાંગવા, ભાંખો ચતુર્વિધ ધર્મ સ્વરૂપ; વ૦
 નય તત્ત્વની રીત બતાવતાં, ષડ્દ્રવ્યનું તત્ત્વ અનૂપ. વ૦ ૫
 આઠ કર્મની પ્રકૃતિ પ્રરૂપતાં, મૂળ ઉત્તર વિવિધ વિચાર; વ૦
 નય સાતની ઘટના ઘટાવતાં, ધારી દ્રવ્યાનુયોગનો સાર. વ૦ ૬
 સૂક્ષ્મ બાહર સર્વે જીવની, દયા પાળતાં આપ નિરંત વ૦
 જમ દયા પડહ વગડાવતાં, સદા ધ્યાતા શ્રી અરિહંત. વ૦ ૭
 શુદ્ધ આહાર ગવેષીને વહોરતાં, રહેતાં તપજપમાં ઉજમાળ. વ૦
 કરાવો જ્ઞાન અમૃત પાન રંગથી, ટાલો મિથ્યા વિજ્રમ વિકરાળ વ૦ ૮
 ફરી બેઠા સુગુરુ પધારજો, દેખે દર્શન અતિ સુખકાર; વ૦
 અમે ચાતક જળધરની પરે, રહેશું દર્શન આશ મોઝાર. વ૦ ૯
 અમ વિનંતી આપ સ્વીકારજો, તુમે તારણ તરણ જહાંજ; વ૦
 ગુણુવંત ગુરના પ્રતાપથી, કવિ દેવના સીધા કાજ. વ૦ ૧૦

વિહારના વિરહ વિષેના સંવાદની ગાહલી ૧૭ મી.

(ભેખરે ઉનારે રાખ ભરથરી—એ રાગ.)

શુભી ગરવા શુ-રાજી, અરજી સુણો એક આપજી;
વાત સુણીને વિહારની, સહુને વધ્યો છે સંતાપજી;
સ્થિરતા કરોને અહિં આ સાહેબા. ૧

અન્ય ઉદ્યોગ ન આપને, જૈનોન્નતિની જરૂરજી;
તેમાં સહુની તલિલનતા, ભાસે છે ભરપૂરજી;
સ્થિરતા ૦ ૨

ધાર્યું રહું પણ ધાર્મિકો, નહિં એ અમરો આચારજી;
રાગ વધે રે એકજ સ્થળે, રહેતા વધે રે સંસારજી;
કરશું વિહાર આ કારણે. ૩

આમાનુઆમે વિચરતા, ધર્મ વૃદ્ધિ બહુ થાયજી;
ખુએ બહુ જન બોધથી, જિન આજ્ઞા જળવાયજી;
કરશું વિહાર ૦ ૪

જેમ સદા જળમાં રહે, અંખુજ આપ અલેપજી;
તેમજ આપ અલેપ છો, લાગે કદિય ન લેપજી;
સ્થિરતા ૦ ૫

ધર્મ વૃદ્ધિની જે ધારણા, તે અહિં પૂર્ણ કરાયજી;
લાભ છતાં એક સ્થળે રહે, જિન આજ્ઞા સચવાયજી;
સ્થિરતા ૦ ૬

ધર્મ કાર્યોની કરસના, વળી વિબુધનો સંગલ;
 બંધ પડે અહિં સ્થિર થતાં, આગસુ થઇ જાય અંગલ;
 કરશું વિહાર ૭

રમતા રામનું કામ છે, કરતા રહેવું સદાયલ;
 નિર્ભંગ જ્યાં વિષ્ણુ સહી, એક સ્થળે જો સ્થિર થાયલ;
 કરશું વિહાર ૮

ધર્મ સ્નેહ સહુ રાખજો, ધરજો ધર્મનું ધ્યાનલ;
 ક્ષેત્ર સ્પર્શના જો હશે ફરી, તો આવશું અહીં સુખલ.
 કરશું વિહાર ૯

ગુરૂ વિહાર લખતે ગાવાની ગાડુંલી ૧૮ મી.

(રાજ દશરથ દીપતો - એ રાજ.)

સરસ્વતી સ્વામિને વિનવું, સદ્ગુરૂ લાગુ છું પાય રે;
 શીયાલો શ્યાને આવીયો, ગુરૂ ચાલણદારા થાય રે.
 ગુરૂ જો ચોમસું વહી ગયું, વહેતા ન લાગી વાર રે. ગુ ૧
 પડિકમણા પોસા તણી, અમને હોંસ રહી અધુરી રે;
 વળી રે વિશેષે વખાણની, કહો કેમ થાશે પૂરી રે. ગુ ૨
 વહોરવા કોણ પધારશે, કોણ દેશે ધર્મ લાભ રે;
 પચ્ચળાણ કોણ કરાવશે, ગુરૂ વિણ સવિ અલાભ રે. ગુ ૩

બ્ય.ખ્યાન કોણ સુણાવશે, કોણ દેશે ઉપદેશ રે;
 મુજને કોણ સમજાવશે, કોણ હઠાવશે કલેશ રે. ગું ૪
 ટળવળતા અમને મૂકી, ક્યાં આત્યા મહારાજ રે;
 નિર્મલ ગુરૂ દર્શન વિના, કેમ સરશે અમ કાજ રે. ગું ૫
 ગુન્હા ધણા છે અમ તણા, મનમાં ન ધરશે લિંગાર રે;
 પાછા વહેલા પધારીને, દેને ઉપદેશ સાર રે. ગું ૬
 શ્રાવક માગે શિખડી, મારા નયણે વધુટે નીર રે;
 માસ કદપ ગુરૂ અહીં કરો, સંઘ થાય છે દિલગીર રે. ગું ૭
 રાખ્યા કોઈના નવિ રહે, એમ સુગુરૂ કહે અણગાર રે;
 શ્રાવક ને વળી સાધુનો, છે અહીં લગી વ્યવહાર રે. ગુરૂ ૮
 વ્રત લીધા ન વિસારજો, તમે નિત્ય ગણજો નવકાર રે;
 તમને તે ફરીને વંદાવશું, ધરજો ધર્મશું ખ્યાર રે. ગું ૯
 વાંદી શ્રાવક સૌ પાછા વળ્યા, શ્રી ગુરૂ કરે વિહાર રે;
 ભાવ વિજય કવિરાયજી, ગાઈ ગહુંલી સાર રે ગું ૧૦

ગુરૂ વિહાર કરે તે વખતે ગાવાની ગહુંલી ૧૯ મી.

(હો રે ચેતન ચેતજો—એ રમ.)

આજ રહો મન મોહના, તમને કહું છું વારોવાર રે;
 કઠિણ હૃદય તમે કા કરો, જીવન જગત આધાર રે. આજ ૧
 સુગુણ સનેહા સાધુજી, તુમ શું અમ ધર્મ સ્નેહ રે;

રંગ પતંગ તણી પડે, એમ છટકી ન દિજે છેડ રે. આ૦ ૨
 ચાલવું ચાલવું શું કરો, તુમ આગલ એહિ જ કામ રે;
 માનો માનો પાચે પડું, નિત્ય રાખો અમારી મામ રે. આ૦ ૩
 સંઘ આગ્રહ ઘણો કરે, શ્રી ગુરુજી કરે વિહાર રે;
 અતિ તાણું તૂટે સહી, એ લોક કહેવત સાર રે. આ૦ ૪
 વળતું રે મુનિવર એમ ભણે, તુમે સાંભળો શ્રાવક વિચાર રે;
 શ્રી વીરની આણા છે એહવી, સાધુને નવ કલ્પી વિહાર રે. આ૦ ૫
 ધર્મ લાલ કહી પાંગર્યા, કોઈ શું ન આણી પ્રીત રે;
 ફરી પાછું જીવે નહિ, એવી સાધુની રૂડી રીત રે. આ૦ ૬
 આજ આઝ્યા કાલ ચાલશે, વિરાગો સાધુજી જેહ રે;
 હા ? હા ? હું એમ ન જાણતી, એવા સાધુનો શો સ્નેહ રે. આ૦ ૭
 અધિક આજી જે કહ્યું, તે ખમજો ઋષિરાય રે;
 સંવર દયાવંત સાધુજી, તુમને લગી લાગું પાય રે. આ૦ ૮
 પાટણ પાટણ શું કરો ?, પાટણ છે પાતળો દેશ રે;
 એક ચોમાસું ઇલાં કરો, તુમે જગ ગુરુ જીવો વિશેષ રે. આ૦ ૯
 ધન્ય તે નગર પાટણ પૂરિ, શ્રી ગુરુજી કરે વિહાર રે;
 ભવિક જીવ પ્રતિબોધવા, એવા સાધુની બલિહાર રે. આ૦ ૧૦
 ઉડી પ્રલાટે આવતી, ગુરુ ચરણ સેવા કાજ રે;
 હવે ગુરુ વિયોગે એકલી, નહીં ગમશે અમને આજ રે. આ૦ ૧૧
 મીઠી શ્રુત વાણી જે સાંભળી, નહીં ગમશે અમને આજ રે;
 કેમ સૂકે નવ પદ્મવ તરૂં, જે સિંચ્યો અમૃત મેહ રે. આ૦ ૧૨

જેમ તારક જ્યોતી નિહાળતા, સાંભળે રોહીણી ભરથાર રે;
 તેમ તુમ મુખ દેખી સાંભળે, મને સુહમ જંબુ કુમાર રે. આં ૧૩
 મેં કાલ ગયો નવિ જાણીયો, મુખ મગ્ને રહે જેમ દેવ રે;
 હવે ધન્ય નગર તે લોકને, જે કરશે તુમ પદ સેવ રે આં ૧૪
 કહ્યું થોડું ઘણું જાણજો, આ સંઘ તણી અરદાસ રે;
 જ્યજ્યહોજો તુમને સદા, લવ્ય લોકની પૂરજો આશ રે. આં ૧૫
 કોઈ દિન અમને સંભારજો, વરસ વચ્ચે એક વાર રે;
 શુભ વીર વચનની આતુરી, ચતુરા ગાવંતી નાર રે આં ૧૬

ચોમાસું ઉતરતી વખતે ગાવાની ગહુંલી ૨૦ મી.

(શાળાભદ્ર ભોગી રે હોય—એ રાગ.)

શ્રી શંખેશ્વર પાય નમુંજી રે, સરસ્વતી લઈ સુપસાય,
 નવકલ્પી મુનિરાયને જી રે, કરૂં વિનંતી ચિત્ત લાય;
 મારા ગુરુજી રે, ન કરો આપ વિહાર. ૧
 પંચે મહાવ્રત પાળતા જી રે, ધરતા પાંચે આચાર;
 પંચ પ્રમાદ દૂરે કરે જી રે, ત્રણ ગુપ્તિ ચિત્ત ધાર. મારાં ૨
 મુનિધર્મ શુદ્ધ પાળતા જી રે, કરતા દેશ વિદેશ;
 આબ્યા પુરમાં ભાગ્યથી જી રે, રહેવાને ચોમાસ. મારાં ૩
 આષાઠ ભલે આવીયો જી રે, જળ વરસે બહુ ધાર;
 તેમ મુનિ જન વાણી તણો જી રે, કરતા મુખ ઉચ્ચાર. મારાં ૪

શ્રાવણ સરવર વરસવે જી રે, કુલી સગ વનરાય;
 તેમ મુનિ વાણી વરસવે જી રે, સુચતાં આનંદ થાય. મારાં ૫
 ભાદરવે ભલે ગાજીયો જી રે, સફલ હુમ અમ આશ;
 હરખ થાય અમને ઘણો જી રે, રહેતા મુનિવર પાસ. મારાં ૬
 આશીએ આશા હતી જી રે, ગુરુ રહેશે ધણ ઠામ;
 જિનવાણી શ્રવણે સુણ્યા જી રે, સરસે અમારા કામ મારાં ૭
 ક્ષતિકે કિણ મુખં થકી જી રે, મેં સુચી એવિ રે વાત,
 ગુરુ કરે વાત વિહારની જી રે, આજ કે કાલ પ્રભાત. મારાં ૮
 એટલા દિન મુજને હતી જી રે, ગુરુ રહેવાની આશ;
 વાત સુણતાં વિહારની જી રે, જીવ થાએ ઉઠાસ. મારાં ૯
 દિન દિન થાનક આવતી જી રે, કરતી સામાયિક સાર;
 સંદેહ ટાલતી મન તણા જી રે, પૂછી પ્રશ્ન અપાર. મારાં ૧૦
 પુનમ દિન વાણી સુણ્યા જી રે, નેણે આંસુની રે ધાર;
 એકમ દિન પ્રભાતમાં જી રે, કરતા ગુરુજી વિહાર. મારાં ૧૧
 કેડ બાંધી અતિ આકરી જી રે, ઝોલી લીધી રે હાથ;
 ખંભે રાખી પોથીયો જી રે, લઈ ચેત્રાને સાથ. મારાં ૧૨
 મુનિ ભાંખે સુંણો શ્રાવણ જી રે, મુનિ રહે અપ્રતિબંધ;
 દાન દયા ધર્મ કર્યાં જી રે, હોસે સુખ સંબંધ. મારાં ૧૩
 શ્રાવક શ્રાવીકાઓ કહે જી રે, સુંણો વિનંતા ગુરુરાય;
 દાન ધર્મ તપસ્યા સવિ જી રે, તુમ આગ્યાથી થાય. મારાં ૧૪

ખજૂર ખારક જાંબુ થકી જ રે, મીઠી સાકર દ્રાક્ષ;
 તેથી મીઠી તુમ વાણી છે જ રે, અમને એ અભિલાષ. મારાં ૧૫
 સેખાકાળે આવીને જ રે, પુરજો ગુરુ અમ આશ;
 ગુરુ આણી લઈ કલ્પતા જ રે, કરજો ફરી ચોમાસ. મારાં ૧૬
 ધર્મ લાભ હઈ ચાલીયા જ રે, નહિ મન મોહ લગાર;
 પાછું વાળી ગુરુજીવે જ રે, જેમ અમ થાય ઉદાર. મારાં ૧૭
 અવગુણ અમ ગણશે નહિ જ રે, ગુરુજી ક્ષમા ભંડાર;
 દેજો દર્શન કવિયણ કહે જ રે, ગુરુજી તારણહાર. મારાં ૧૮

દીક્ષા પ્રકરણ ૧૧ ૬ ૧૧

દીક્ષા લેવા જતી વખતે ગાવાની સાતવારની

ગાડુંલી ૧ લી.

(હારે મારે આસો માસે ચરદ પુનમની રાત ને—એ રામ.)

હારે સખી રવિએ રવિ સમ ત્યાગી થઈ ઉજમાલ ને,
માત તાત બ્રાત ભગિની રાગને પરિહરી રે લોલ;
હારે સખી રવિવત રાતા જ્ઞાતા જ્ઞાન અપાર ને,
દીક્ષા લિક્ષા લેવા આલ્યા ભાવ ભલા ધરી રે લોલ. ૧

હારે સખી સોમે સૂંમપણું તણ દેતા દાતા દાન ને,
જલધરવત્ વરસે ભેદ ભાવ ફરે કરી રે લોલ,
હારે સખી રાગ રોષ તણ શીતલતા ધરી અંગ ને;
સંયમ સાધન આરાધન શાંતિ દશા વરી રે લોલ. ૨

હારે સખી મંગલ વારે મંગલકનાં કરી ક્રમ ને,
દુઃખહર સુખકર ચરણ ધરણને ઉમંગીયો રે લોલ,
હારે સખી નિશ્ચિન્ન મંગલ જિન સિદ્ધ સાધુ ધર્મ ને,
શરણા ભાવી ભાવથી આતમ રંગીયો રે લોલ. ૩

હારે સખી બુધવારે શુદ્ધ બુદ્ધિના બલવાન ને,
બાહ્યાભ્યંતર બાધક બધી દુબધા તણ રે લોલ;

હારે સખી બોધિ બીજ ગુરૂત્ત વાવી ઉરની માંહિ જો,
 ચારિત્ર તરે ખિલવવા આલ્યા ગુણી સદ્ગુણ સજી રે લોલ. ૪
 હારે સખી ગુરૂએ ગુરૂ ગુણ ઘટ માંહિ ઉતારી જો,
 મહાલવા ગુણ વનમાં દોષો દુઃખ રૂપે ગણી રે લોલ;
 હારે સખી વિલાવ દશા છોડી રમવા આતમ લાવ જો,
 પૈરાગી રાગી સંયમી આલ્યા શિવ વરવા લણી રે લોલ. ૫
 હારે સખી શુકે સુકૃત્ય સંચય કરી અનેક જો,
 સંઘ સ્વધર્મી શાસનની સેવા સાચવી રે લોલ;
 હારે સખી સાજન માજન સૌ સાથે લઈ પરિવાર જો;
 વીર જિજ્ઞંસની પાસે આવી શિવ પુરિ નચવી રે લોલ. ૬
 હારે સખી શનિએ શાંત સ્વભાવી ભાવી ગુણી જો સંત જો,
 તે સમીપે આવી ચરણ કરણ માગવા પ્રીતથી રે લોલ;
 હારે સખી વિધિપૂર્વક ઘે દીક્ષા શિક્ષા ગુરૂચ જો,
 તે આરાધી લેવી અમર પુરિ શુભ રીતથી રે લોલ. ૭
 હારે સખી સંવત ઓગણીશે ત્રાણની શુભ સાલ જો,
 માસ આષાઢ સુદિ તેરસ તિથિ આવી ભલી રે લોલ;
 હારે ગુરૂ ગુલાબચંદ્રજી સાથે રહી ચોમાસ જો,
 વીરમુનિએ ગાર્ધ ગહુલી ગામ ગુંદાલે નિર્મળી રે લોલ. ૮

દીક્ષા પ્રસંગે ગાવાની ગાહુંલી ર છ.

(ચામો સાધુજીને વાંદવા રે—એ રાગ.)

સંયમી શૂરા દીક્ષિત પંથ દીપાવજો રે. એ ટેક. ઉત્તમ કુળ
અજવાળજો રે, બાળને કર્મના બીજ રે; સંયમી
તાપ ત્રિવિધિના ટાળજો રે. આ ભવનું કુળ એજ રે, સં ૧
પવિત્ર ગુણો પ્રગટાવજો રે, ગંભીર થઈ ગુણવાન રે; સં
ભાવ ચડિયાતા ભાવજો રે, કરજો પ્રવચનનું પાન રે. સં ૨
જેના કારણ માટે ભાગીયા રે, તેની કરજો સંભાળ રે; સં
પુરુષાર્થને પ્રગટાવજો રે, હૃદયને કરજો રસાળ રે. સં ૩
વજ્ર તે કરજો વૈરાગ્યનું રે, તપની કરજો તલવાર રે; સં
મહાવીર પંથ મલાવજો રે, ઉતરવા ભવ પાર રે. સં ૪
ખડગ ક્ષમા ધરી ખંતથી રે, તપની માંડી દેજો તોપ રે; સં
ભાળો ભક્તિતાલ્યું રાખજો રે, કોઈનો ચાલે નહિ કોપ રે. સં ૫
સુમતિ શક્તિ સાથે રાખજો રે, કુમતિનો કરજો કાળ રે. સં
વૈરીના બાણ વધુટશે રે, ધૈર્યની ધરજો ઢાલ રે; સં ૬
મોહ દુશ્મનને મારજો રે, કરવા આતમનો ઉદ્ધાર રે. સં
જ્ઞાન ગોળા ચિંધી ફેંકજો રે, શત્રુનો કરજો સંહાર રે; સં ૭
વીરની આજ્ઞા આરાધજો રે, અંતર તજી અભિમાન રે; સં
સંતશિષ્ય સુખ પામવા રે, સંયમ સુંદર ધામ રે. સં ૮

દીક્ષા પ્રસંગે સમવસરણુમાં ગાવાની ગાહુંલી ઓળ.

(રામ લક્ષ્મણ વનમાં સીધાવતા—એ રાગ.)

દશા સુણુજે દીક્ષા લેનારની, અભ્યંતરના કહું છું આચાર;
સુણુ નરનાર, સંયમ પંથ સાંલજો. ॥ ૧ ॥

છતિ રૂદ્ધિ છોડે છે સંસારની, સમજી અંતર માંહે અસાર;
કરવાને ઉદ્ધાર, સંયમ ॥ ૨ ॥

જેણે પીધી રસાયણ પ્રેમની, તેની દૃષ્ટિના ટળી જાય દોષ;
રહે કયાંથી રોષ. સંયમી ॥ ૩ ॥

ગોળી ખાધી જેણે સદ્ગુરુ તણી, રહે નહિ તેના હૃદયના રોગ;
તજ્યા કામ ભોગ. સંયમ ॥ ૪ ॥

વિષયોથી રહે ચિત વેગળું, અવનિથી બન્યા છે ઉદાસ;
એક તથી આશ. સંયમ ॥ ૫ ॥

ખાવા પીવામાં જીવ ખુચે નહિ, વ્યવહારની ન ગમે વાત;
દિવસ કે રાત. સંયમ ॥ ૬ ॥

જેને વાતો ગમે છે વૈરાગની, રહ્યા દુષ્ટ દોષોથી દૂર;
સાચા મહા શૂર. સંયમ ॥ ૭ ॥

ક્રોધ માન માયા મદ લોભને, પાડી પાતળા બન્યા પવિત્ર;
રાખી રૂડી રીત. સંયમ ॥ ૮ ॥

શાંતિ શાંતિ ભરી જેના શ્વાસમાં, સંતશિષ્ય સંયમીઓની
રીત; પૂરણુ તેમાં પ્રીત. સંયમ ॥ ૯ ॥

ગાહુંલી ૪ થી.

(વાડીના ભમરા દ્રાખ મીડી રે ચાંપાનેરની—એ રાગ.)

જીરે દીક્ષા લેવાને વૈરાગીયા, જીરે સજીયા શુભ શણુગાર રે;
સંયમના રાગી, સંયમ લેવાને સન્નમન સંચર્યા; એ ટેક.

જી રે વરઘોડો ઉચ્છરંગથી, જીરે નિજ ઘરેથી
ચડયો સાર રે; સં૦ ॥ ૧ ॥

જી રે હય ગય પાખરીયા ભલા, જીરે શણુગાર્યા તે
ભલી ભાત રે. સં૦

જી રે રંગબેરંગી બન્યા ઘણા, જી રે સુંદર શોભે
અવહાત રે. સંય૦ ॥ ૨ ॥

જી રે અહું પૂર્વિકાની ચડસથી, જી રે નાપે એક
ખીન્નને દાદ રે. સં૦

જી રે ઢોલ નગારાં વાગે ઘણા, જી રે શરણાધર્યો
કરે નાદ રે. સં૦ ॥ ૩ ॥

જી રે વાળાં વાગે ને ગાજે આભલું, જી રે ફરકે છે
નેજ નિશાન રે. સં૦

જી રે ભેરી ભુંગળ મંગળ ભળે, જી રે ગાય
સંનમના શુણુગાન રે. સં૦ ॥ ૪ ॥

જી રે હય ગય ખાંધે ખિરાજીયાં, જી રે સાંભેલા
સજી શણુગાર રે. સં૦

જી રે વય શુણુ રૂપથી સારીખા, જી રે સ્વર્ગના
જાણે દેવકુમાર રે. સં૦ ॥ ૫ ॥

છ રે સાજન માજન મલપતા, છ રે ચાલે છે
 ચતુર સુખણુ રે. સં૦
 છ રે પાછળ શિખિકા સોહામણી, છ રે માંહિ જોડા
 શુભના નિધાન રે. સં૦ ॥ ૬ ॥
 છ રે છત્ર ને ચામર ઢાળતા, છ રે ભગિની
 ઉતારે લૂણુ રે સં૦
 છ રે જન બહુ જય શબ્દ ઉચ્ચરે, છ રે સધવા
 વધાવે પુણુ પુણુ રે. સં૦ ॥ ૭ ॥
 છ રે નગર વિચાલે બહુ ઠાઠથી, છ રે ચાલે વરઘોરો
 સુખકાર રે, સંયમ૦
 છ રે ચડતી યઈ જિન ધર્મ તણી, છ રે રહ્યો ન
 શોભાનો પાર રે. સં૦ ॥ ૮ ॥
 છ રે સકળ સંઘ વંદન કરે, છ રે અનુવંદન
 તણ પ્રમાદ રે. સં૦
 છ રે દાન યાચકને આપે ઘણા, છ રે યાચક દે
 સામે આશિર્વાદ રે. સં૦ ॥ ૯ ॥
 છ રે મંગળ માળા બાળા ભણે, છ રે ગોરી ગાય
 સુંદર ગીત રે. સં૦
 છ રે એમ ઉદ્યાનમાં ઉતર્યા, છ રે દીપ કહે છન
 શાસન રીત રે. સં૦ ॥ ૧૦ ॥

ગાહુંલી પ મી.

(મેદી રંગ લાગ્યો—એ રાગ)

સંયમ લેવા સંયર્થા દે, સાથે જાહુ પરિવાર; સંયમ રંગ લાગ્યો
 રંગ લાગ્યો ચિત્ત લાગ્યો ચોળ, સંયમ૦ એ ટેક.
 આઠે કન્યા સામગ્રી દે, માતા પિતા પરિવાર; સંયમ૦
 સૂરિયાલ સુરની પરે દે, નાટક વિવિધ પ્રકાર. સં૦ ૧
 મુખ કમળ તિલક લાલશું દે, છાયા રથ ચક્રોળ. સં૦
 ચૂલા ચંદનના છાંટણા દે, કેશરીયા રંગરોળ. સં૦ ૨
 ખુપ ભર્યો જંજૂ શિરે દે, મોતી ઝાકઝમાળ; સં૦
 સયણ વડે ત્યાં પાલખી દે, ધર્મ તણા ઉજમાળ. સં૦ ૩
 રાજગૃહ શણગારીયું દે, સ્વર્ગપુરી અનુહાર, સં૦
 સુર નર જોવા આવીયા દે, દીક્ષાનો અધિકાર. સં૦ ૪
 સાંખેલા જાહુ સજ કરી દે, આવ્યા કોણિક રાય, સં૦
 પડક વજડાવ્યો નગરમાં દે, ભવિ મન હરખ ન માય સં૦ ૫
 માંચસો કુમાર શણગારીયા દે, પ્રભાચનો પરિવાર, સં૦
 જંજૂ કુંવરના બોધથી દે, ચોર થયા શાહુકાર. સં૦ ૬
 ગોરી ગાવે ગીતને દે, જોલે નવ નવ છંદ, સં૦
 જયજય શબ્દ મુખ ઉચ્ચરે દે, ચારણ ભાટ આનંદ. સં૦ ૭
 અઢંગક દાને વરસતા દે, જેમ પુષ્કળ જળધાર, સં૦
 ચામર છત્ર ઢાળાવતાં દે, ચાલ્યા જંજૂકુમાર. સં૦ ૮
 લુણ ઉતારે બેનડી દે, આવ્યા રાજદુવાર, સં૦

વધાવે મુક્તાફળે રે, રાણી સુવર્ણથાળ. સં૦ ૯
 નારી અપ્સરા કિન્નરી રે, ગાયે મધુરાં ગીત, સં૦
 જિનશાસન શોભાવીયો રે, ધન્ય ધન્ય એ સુવિનીત. સં૦ ૧૦
 કર્મ ટાળી કેવળ લહો રે, હે કૃપ્યર આશીષ, સં૦
 વડ વખતા વ્યવહારીયા રે, આવી નામે શીશ. સં૦ ૧૧
 જંજૂને જોવા લણી રે, સૌભાગી સસનેહ. સં૦
 નવખારી નગરી હતી રે, થઈ ગઈ સાંકડી તેહ. સં૦ ૧૨
 થાવરયા સુતની પેઠે રે, જોણી પરે મેંધકુમાર, સં૦
 તેણી પરે મહોચ્છવ જાણુજો રે, સાતા સૂત્ર મોઝાર. સં૦ ૧૩
 એમ મહોચ્છવ કરતાં થકાં રે, પરવરિયા પરિવાર, સં૦
 ગુણશીલ ચૈત્યે આવીયા રે, જ્યાં સોહમ ગણુધાર. સં૦ ૧૪
 રથ તુરંગમ ગજઘટા રે, સવિ ઉભા શિરદાર, સં૦
 નિજ વાહનથી ઉત્તરી રે, વાંદે ગુરુ સુખકાર. સં૦ ૧૫
 કહે સ્વામી મુજ તારીયે રે, તવ સોહમ ગણુધાર, સં૦
 જંજૂ આદિ સર્વને રે, દીધો સંજમ ભાર. સં૦ ૧૬
 સામાચારી શીખવી રે, લણ્યા અંગ અગ્યાર; સં૦
 કર્મ ટાળી કેવળ લહી રે, પહોંચ્યા મુક્તિ મોઝાર. સં૦ ૧૭
 બાકી સુરગતિ પામીયા રે, પાંચ સો સત્યાવીશ; સં૦
 એવા મુનિને ધ્યાવતા રે, પામે પરમ જગદીશ. સં૦ ૧૮

ગહુલી ૬ ઠી.

(મહારાવ રાવ શહેરનો સુખો કપારે આવશે રે—એ રાગ.)

સુખંકર સંયમ પાળજે રે, દીપાવળે મુનિવેશ રે; સંયમીલાલ.
 આતમ કાર્ય સાધજે રે, જેમ નાવે દુઃખ લેશ રે સં૦ આ૦ ૧
 અનિત્યપણું જગ જાણીયું રે, સ્વાસ્થીયો પરિવાર રે; સં૦
 જેવું પાકું તરૂં પાંદડું રે, તેવોજ મનુજ અવતાર રે સં૦ આ૦ ૨
 જ્ઞાન સુધાના પાનથી રે, ચિંતવ્યું હૃદય મોઝાર રે; સં૦
 કિંપાક કૃળ સમ જાણીને રે, તજિયો અસ્થિર સંસાર રે. સં૦ આ૦ ૩
 પૂર્વનાં પૂરા પુણ્યથી રે, સરિખો મળ્યો સંજોગ રે; સં૦
 ચારિત્ર કલ્લોલે ઝીલજે રે, રાખી સદા ઉપયોગ રે. સં૦ આ૦ ૪
 સંધ્યા રંગના જેહવો રે, જાણ્યો જગત જંજળ રે. સં૦
 વૈરાગ્ય રંગે રંગાઈને રે, સાધજે કાર્ય તત્કાળ રે. સં૦ આ૦ ૫
 કુટલ તળીઆના કુંભનો રે, જેમ નીર થાય ખલાસ રે; સં૦
 તેમ આદ્યું જશે આઉખું રે, જેમ જળ રહેલ ઘાસ રે. સં૦ આ૦ ૬
 વાદળા જેમ નજરે દેખતાં રે, આદ્યા જતા આકાશ રે; સં૦
 તેવું જોગન રંગ જાણીને રે, અંચલ જણાય વળી આશ રે. સં૦ આ૦ ૭
 પર્વતમાં મેરૂં મોટકો રે, નદીઓમાં જેમ ગંગ રે; સં૦
 ગજમાં દીસે ઔરાવણો રે, જેમ દેકમાં શિર ઉત્તમંગ રે. સં૦ આ૦ ૮
 દ્વાતારમાં જેમ જળધરૂં રે, મંત્રમાં જેમ નવકાર રે; સં૦
 જેમ તારામાં ચંદ્ર વડો રે, તેમ સાધુધર્મમાં સાર રે. સં૦ આ૦ ૯
 વારંવાર મળવું કઠિણ છે રે, મરૂં દેશમાં જેમ સહકાર રે; સં૦

પુણ્ય ભેગે તે કર ચડયોરે, અહોનિશ આરાધો સારરે. સં૦ આ૦ ૧૦
 કડવા ઔષધના પાનથી રે, બઝો શરીરનાં રોગ રે; સં૦
 તેમ ભવ રોગ મટાડવા રે, મગ્યો સંયમનો ભેગ રે. સં૦ આ૦ ૧૧
 ધર્મમાં પ્રેમ વધારજો રે, રહેજો ગુરૂની પાસ રે; સં૦
 ગુરૂ આજ્ઞા નિત્ય પાળજો રે, કરજો જ્ઞાન અભ્યાસ રે. સં૦ આ૦ ૧૨
 ચારિત્ર પંથ છે આકરો રે, મહાવ્રત ખાંડાની ધાર રે; સં૦
 ચેતી ચેતીને ચાલજો રે, પાળજો પંચાચાર રે. સં૦ આ૦ ૧૩
 રમજો જ્ઞાન ને ધ્યાનમાં રે, ટાળજો પંચ પ્રમાદ રે; સં૦
 ચડસા ચડસી નિવારજો રે, તણ દેજો વાદવિવાદ રે; સં૦ આ૦ ૧૪
 સુખદુઃખ દિલમાં ન ધારયો રે, રાખયો ન ખેદ લવલેશ રે; સં૦
 જેહવા ઉમંગથી આચર્યું રે, તેહવું પાળજો હ મેથ રે. સં૦ આ૦ ૧૫
 જ્ઞાન દર્શન ચરણ બાગમાં રે, ધર્મધ્યાન હવા સાર રે; સં૦
 જન્માદિક રોગથી છુટયો રે, પામયો સુખ શ્રીકાર રે. સં૦ આ૦ ૧૬
 પ્રવચન માતાને પાળજો રે, કરજો આગમનું પાન રે; સં૦
 મહ આઠનું ભેર લાંગજો રે, વગાડજો જિન નિશાન રે. સં૦ આ૦ ૧૭
 કર્મ કાષ્ટને કાપજો રે, લઈને તપ કુઠાર રે; સં૦
 ધ્યાન અનળ જમાવજો રે, બાળીને કરજો છાર રે. સં૦ આ૦ ૧૮
 જિનવર માર્ગ ચાલજો રે, કરજો કોડી કલ્યાણ રે; સં૦
 ચાર કષાયના છૂતથી રે, પામયો મહોદય ઠાણ રે. સં૦ આ૦ ૧૯
 દીક્ષિતે અસ્થિર જમ બાણીને રે, લીધી દીક્ષા ગુરૂ પાસ રે; સં૦
 ગુરૂએ શિક્ષા આપી ખંતથી રે, એમ કહે કવિ જિનદાસ રે. સં૦ આ૦ ૨૦

પર્યુષણ પ્રકરણ ॥ ૭ ॥

પર્યુષણ પર્વ વિષે ગાહુંલી ૧ લી.

(કર પડિકમણું રે ભાવશું—એ રાગ.)

પર્વ પર્યુષણ શોભિતું, સર્વ પર શિરદાર, લાલ રે.
આરાધો ખરી ખંતથી, રાખી ધર્મથી પ્યાર લાલ રે. ૫૦ ૧
કપાય મોહ મમતા તણ, તણ રાગ ને રોષ લાલ રે,
વેર ઝેર અલગા કરી, વધારો સહગુણ કોષ લાલ રે. ૫૦ ૧
પાપ અદારે પરિહરો, વિકથા કરો સર્વ દ્રવ્ય લાલ રે;
દાન શીલ તપ ભાવમાં, રાખો ભાવ ભરપૂર લાલ રે. ૫૦ ૩
સ્વધર્મીની સેવા કરો, દિયો ગુણીજનને દાન લાલ રે,
રક્ષણ કરો ખટ કાચની, જે સર્વ ધર્મ પ્રધાન લાલ રે. ૫૦ ૪
વિત્ત વાવરો વિગતે કરી, તપો તપ બહુ પ્રકાર લાલ રે;
કરો પ્રભાવના જ્ઞાનની, જેમ થાય ધર્મ ઉદ્ધાર લાલ રે. ૫૦ ૫
પૌષધ સંવર વ્રત આદરો, ધારો નિયમ અનેક લાલ રે;
દો દાન દીન અનામને, રાખી હૃદય વિવેક લાલ રે. ૫૦ ૬
તળે વ્યસન સાતે તમે, તળે ખોલવું જૂઠું લાલ રે;
નિંદા ઇર્ષ્યા આડી સદા, દેખો દોષો ને પૂઠું લાલ રે. ૫૦ ૭
વર્ષની અંદર કલહ કર્યા, કહ્યા વચન વિરુદ્ધ લાલ રે;
ખમાવી સર્વ જીવને, કરો પડિકમણા શુદ્ધ લાલ રે. ૫૦ ૮

એમ પર્યુષણ આરાધતા, થાય કર્મ નિસ્તાર લાલ રે;
વીર ગુરુ કરૂણા થકી, મળે શિવપુર દ્વાર લાલ રે. ૫૦ ૬

પર્યુષણ પર્વમાં કરણી કરવા વિષે ગહુલી ર ૭.

(જીણી આલ ઝણકે વિજલી રે—એ રાગ.)

આ પર્વ પર્યુષણ શાશ્વતું રે, મહતા તેથી તેની મનાય;
શ્રાવકજી ભાવે પર્વ મહાવળે રે; એ ટેક.
અનંત જિનોએ ઉપદેશીયો રે, તે પર્વ ઇંદ્રાદિ ચ્હાય. શ્રાં ૧
રમવા જમવાના પર્વો છે ઘણા રે,
એવા કેઈ આવ્યા કેઈ જાય; શ્રાં
આ તો કર્મ છોડ્યાનું પર્વ છે રે,
એ પર્વ આરાધો સુખદાય. શ્રાં ૨
ખાંડણ પીસણ આદિ ત્યાગીને રે,
તને ખાવી લીલોત્રી અખીલ; શ્રાં
છડો વ્યાપાર જૂઠ પ્રપંચના રે,
પાળો ત્રિવિધ ભાવે શીલ. શ્રાં ૩
છઠ અઠમ આદરો શાંતિથી રે,
કરો પ્રતિક્રમણ હંમેશ; શ્રાં
પ્રતિલાભો ભાવે મુનિરાયને રે,
ભાવો ભાવના સુવિશેષ. શ્રાં ૪
ક્રિયા વિધિપૂર્વક કરી ખંતથી રે,

થાઓ આત્મ ધર્મ સન્મુખ; શ્રા૦
 વીર મુનિ ગુરૂ લક્ષિત થકી રે,
 જાયે જન્મો જન્મના! દુઃખ શ્રા૦ ૫.

યુધિષ્ઠ્ય પર્વમાં કરવાના કર્તવ્યો વિષે ગાહુલી ૩ છ.

(રાગ—દંડી.)

કરી કલ્પ શ્રવણ ભવ બ્રમણ ટાળો,
 ધરી ધર્મ ધ્યાન આત્મ અજવાળો;
 કરેલ પાપ સર્વ સંભાળી બાળો,
 ભવિકો ભાવથી ધર્મ માંહિ રહાલો. ૧
 મુનિ નમન કરો ભાવે વારો વાર,
 દિયો દાન ત્યાગિઓને ધરી પ્યાર;
 સાહુમી વાતસંદ્યથી તરો ભવપાર,
 અભય દાનથી અભયતા થનાર. ૨
 દીન દુઃખીની લેજો તમે સંભાળ,
 અચાચકોના થાજો પ્રતિપાળ;
 રીબાતા પશુઓની લેજો નિત ભાળ,
 સર્વ પ્રાણીના પ્રત્યે ધરો વહાલ. ૩
 કરી પ્રભાવનાથી ધર્મને દીપાવો,
 વિત્ત વાવરી માર્ગને મદ્દાવો;
 “વીર” શીખ આ અંતરે જગાવો,
 ફરી મળશે ન જોગ રૂડો આવો. ૪

પર્યુષણ પર્વની આરાધના વિષે ગાહુંલી ૪ થી.

(અમારામાં અવગુણ રે મારા ગુણમાં ગુણ ધણા રે જી—એ રાગ.)

પર્વ પર્યુષણ રે આરાધા ઉમંગથી રેજી,
 ફરી ફરી મળશે ન નર તન નાવ;
 સદ્ગુરુ સંગે રે શાસ્ત્ર ગ્રવણ કરી રેજી,
 સાર્થક કરો પુણ્યે મળેલ આ દાવ. પર્વં ૧

મેલ કાઢી મનનો રે આતમ નિર્મલ કરો રેજી,
 કંકાર કષાયને કરી દૂર,
 ઝેર વેર ત્યાગી રે ખટપટ કરી પરી રેજી,
 સમતાથી ભરો આતમ ભરપૂર. પર્વં ૨

સર્વ જીવોને રે ખમાવો ખરા ભાવથી રેજી,
 મંત્રી ભાવ ધરો સર્વ જીવ સાથ;
 ખમાવ્યાની રીતી રે ઉઠાઈ નૃપ પરે કરો રેજી,
 તો જ રહેશે સમકિત રત્ન હાથ. પર્વં ૩

શલ્ય કાઢી મનના રે ચડિકમણી કરો રેજી,
 દાનાદિક ભાવે કરો શુદ્ધ કામ;
 વીર વર વાણી રે હૃદયમાં ધારતા રેજી,
 “વીર” મુનિ વરશે તે શિવ ધામ. પર્વં ૪

પર્યુષણ માહાત્મ્ય વિષે ગાહુંલી પ મી.

(હારે મારે કામ ધર્મના સાડા પચવીસ દેશ જો—એ રાગ.)

હારે મારે પર્વ પર્યુષણ સર્વ પર્વ શિરદાર જો,
તીર્થંકર ગણધર મુનિવર એમ જણે રે લોલ;
હારે જાવ જીવે યાચો ધર્મ કરણ ઉજમાત્ર જો;
ત્રિવિધ યોગે આરાધો પર્વ નિર્મલપણે રે લોલ. ૧

હારે કરો છઠ અઠમ ચાર ને પાંચના થોક જો,
વિવિધ તપથી આતમની વિશુદ્ધિ કરો રે લોલ;
હારે તજો ક્રોધ કષાયો ચારે મહા ચંડાલ જો;
સર્વથા નહિ તો આઠ દિવસ તમે પરિહરો રે લોલ. ૨
હારે કરો ભાવે વંદન ગુરુને એક સો આઠ જો,
સાધર્મી સેવાનો લાભ કહ્યો ઘણો રે લોલ;
હારે કરો પ્રભાવના ભલી જ્ઞાન ચરણ ઉપકરણ જો,
વીર ચરિત્ર નિમુણો નિત્ય શાસનપતિ તણો રે લોલ. ૩

હારે તજી લોભ લાલચ ને લઘુતા ધારી મન જો,
વિત્ત વાવરો વિગતેથી મન મોકલે રે લોલ;
હારે લો દાન અભય પટ કાયતણા હિતકાર જો;
અજર અમર મુખ જેથી વેગે મળે રે લોલ. ૪
હારે કરો પૌષધ સંવર સામાયિક મન શુદ્ધ જો,
સર્વે જીવ સાથે કરો ખમત ખામણા રે લોલ;

હારે નવ રાખો વૈર વિરોધ કોઈની સાથ જો,
 દુશ્મનને પણ ગણજો હેતુ આપણા રે લોલ. ૫
 હારે ગુરુ દેવ ધર્મને આરાધો ત્રિકાળ જો,
 વારંવાર ન મળશે નર ભવ ફરી ફરી રે લોલ;
 વઢે છે વીર મુનિ એમ આરાધી મહા પર્વ જો,
 સાર્થક કરજો નર જન્મ ઉર સમતા વરી રે લોલ. ૬

પર્યુષણ વિષે ગાહુંલી ૬ ઠી.

(મારે સોના સમો રે સૂરજ ઉગીયો—એ રાગ.)

રૂઠો પર્વ પર્યુષણ આવીયો, કરો ધર્મ સહુ નરનાર;
 સર્વ પર્વમાં ઉત્તમ જાણીયે, એનો મહિમા શાસ્ત્રે અપાર. ૩૦ ૧
 આઠ દિવસ શાંતિમાં રહી, કરીયે પ્રતિક્રમણ દોય વાર;
 પુણ્ય કાર્ય કીજે પ્રેમશું, એથી ઉતરીયે ભવપાર. ૩૦ ૨
 છઠ અઠમ તપસ્યા કીજીયે, પીજીયે આગમ રસ ખાસ;
 કદિ કોની ઉપર નહિ ખીજીયે, દીજીયે દાન થઈ ઉદ્ધાસ. ૩૦ ૩
 કલ્પસૂત્ર પવિત્ર જ સાંભળી, કરીએ આ જન્મ પવિત્ર;
 વીરવાણી ઉતારો અંતરે, તરીયે ભવસિંધુ ખચિત. ૩૦ ૪
 દયા દાનને તપ જપ વ્રત ઘણા, ખુશી થઈને કરો સહુ ખાસ;
 એથી શાસન શોભા પ્રગટશે, થશે જગતમાં સારો પ્રકાશ. ૩૦ ૫

સંવત્સરી પડિકમાણુ કરી, મળી સંઘ સકળની સાથ;
 ખામો ખમાવો મનવચ કાયથી, સહુ સાથ જોડી બે હાથ. ૩૦૬
 એમ પર્યુષણુ પર્વ આવતાં, કરો ધર્મ ક્રિયા સુખકાર;
 વીર મુનિ જન્મો જન્મના, થાયે કર્મ સર્વ સંહાર. ૩૦૭

પર્યુષણુ વિષે ગાહુંલી ૭ મી.

(એક દિન પુંડરિક ગણધર—એ રાગ.)

પર્વ પર્યુષણુ આવીયો રે લાલ, કીજે ધર્મ પવિત્ર; સખી મોરીઃ
 સર્વ પર્વમાં શ્રેષ્ઠ છે રે લાલ, આરાધો રાખી ચિત્ત,
 સખી૦ પર્વ૦ ॥ ૧ ॥

દેવ ગુરુને સેવો સદા રે લાલ, આણી લાવ સુખણુ; સખી
 શાસ્ત્ર વિધિથી કીજીયે રે લાલ, વ્રત અને પર્યખાણ
 સખી૦ પર્વ૦ ॥ ૨ ॥

શુભ ક્ષેત્રે દ્રવ્ય વાવરો લાલ, થાશે પુણ્ય અમાપ; સખી
 દાન સુપાત્રે દિજીયે રે લાલ, નષ્ટ થશે બહુ પાપ
 સખી૦ પર્વ૦ ॥ ૩ ॥

શીલ સુભૂષણુ ધારીયે રે લાલ, કરીયે દૂર કષાય; સખી
 વીર વાણી રસ પીજીયે રે લાલ, લવોલવના દુઃખ જાય
 સખી૦ પર્વ૦ ॥ ૪ ॥

છઠ્ઠું અઠ્ઠમ તપ આદરો રે લાલ, નાગકેતુ સમ લાવ; સખી

કેવળ કમળા સંપન્ને રે લાલ, પર્વ છે સુંદર નાવ;
સખી૦ પર્વ૦ ॥ ૫ ॥

કદમ સૂત્રને સાંભળો રે લાલ, પૂર્ણ વિધિથી સર્વ; સખી૦
પૌષધ પડિકમણી કરો રે લાલ, તજીને અંતર ગર્વ;
સખી૦ પર્વ૦ ॥ ૬ ॥

વાર્ષિક પડિકમણી કરી રે લાલ, ખમાવિયે વારંવાર; સખી૦
જીવ સકળ સંસારના રે લાલ, ધરો મૈત્રી ભાવ અપાર.
સખી૦ પર્વ૦ ॥ ૭ ॥

દયા ધર્મને સાચવો રે લાલ, સહીયર જે સુખકાર; સખી૦
નિજ પરને નહિ દૂષવો રે લાલ, એ છે આગમ સાર;
સખી૦ પર્વ૦ ॥ ૮ ॥

ઇત્યાદિક શુભ પર્વમાં રે લાલ, કરીયે કૃત્ય ઉદાર; સખી૦
હીરાલાલ કહે રંગથી રે લાલ, કરીયે જય જયકાર.
સખી૦ પર્વ૦ ॥ ૯ ॥

શીલ વ્રત પ્રકરણ ॥ ૮ ॥

શીલ વ્રત લેતી વખતે ગાવાની ગાહુંલી ૧ લી.

(જનકમુતા હું નામ ધરાવું—એ રાગ.)

એ વ્રત જગમાં દીવો મેરે ખ્યારે, એ વ્રતં એ ટેક.
પરમાતમને વિધિયે વંદી, ગુરૂ આગળ વ્રત લીજે;
અતિચાર સહુ દૂર કરીને, પરદારા દૂર કીજે. મેં એં ૧
નિજ નારી સંતોષી શ્રાવક, આશ્રુવ્રત ચોથું પાળે;
દેવ તિર્યંચ નરનારી નજરે, રૂપરંગ નવ લાળે. મેં એં ૨
વ્રતની પીડા કામતી કીડા, દુર્ગંધા જે બાળી;
નાસા વિષુ નારી પણ રાગે, પંચાસકમાં ટાળી. મેં એં ૩
વિધવા નારી બાળ કુંવારી, વેશ્યા પણ વરજાતી;
રંગે રાતી દુર્બલ છાતી, નર મારણુ એ કાતી. મેં એં ૪
પરનારી હેતે શ્રાવકને, નવ વાડો નિર્ધારી;
નારાયણુ ચેડા મહારાજે, કન્યા દાન નિવારી. મેં એં ૫
ભરત રાયને રાજ લખાવી, રામ વસ્યા વનવાસે;
ખર ખેચર નારી સવિકારી, દેખી ન પડ્યા પાસે. મેં એં ૬
દશ શિર રાવણુ રણમાં રોળ્યા, સીતા સતીમાં મોટી;
સર્વ થકી જે પ્રહ્લવ્રત પાળે, નાવે દાન હેમ કોટી. મેં એં ૭
વૈતરણીની વેદના માંહિ, વ્રત ભાંગે તે પેસે;
વિરતિને પરિણામ કરીને, ઇંદ્રસભામાં બેસે. મેં એં ૮

મહિરા માંસથી વેદ પુરાણે, પાપ ઘણું પરહારા;
 વિષ કન્યા રંડા પણ અંધા, વ્રત લાંજક અવતારા. મેં એં ૯
 વ્રત સંભાળે, પાપ પખાળે, સુર તરૂં વંચિત સાધે;
 કદપ તરૂં ફળદાયક એ વ્રત, જગ જસ કીર્તિ વાધે. મેં એં ૧૦
 દશમે અંગે બત્રીસ ઉપમાં, શોભ વ્રત જે પાળે;
 નાથ નિહાળી શરણે આબે, નેહ નજર તુમ ભાળે. મેં એં ૧૧
 હાથી મુખસે દાણો નિકશે, કીડી કુટુંબ સખ ખાવે;
 શ્રી શુભવીર જિનેશ્વર સાહેબ, શોભા અમર પદ પાવે. મેં એં ૧૨

ચોથું વ્રત લેતી વખતે ગાવાની ગહુંલી ૨ છ.

(રાગ પીલું.)

આનંદ મંગળ આજનું ટાણું, ચોથું વ્રત પ્રીતેથી
 લેવાણું. આં એ ટેક. ॥ ૧ ॥

એ વ્રત સમ કેઈ વ્રત ન તોલે, આગમમાં જ્ઞાનો એમ
 ખોલે. આં ॥ ૨ ॥

એ વ્રત પાળતા કર્મ નરનારી, સફળિ પામ્યા આતમ
 તારી. આં ॥ ૩ ॥

ભવ ભવ કરવા પાપને હરવા, શીળ પાળો ભવજળને
 તરવા. આં ॥ ૪ ॥

ધન્ય ધન્ય જંબૂસ્વામી સૌભાગી, તરૂણીયો તરૂણ વયે જેણે
 ત્યાગી. આં ॥ ૫ ॥

વિજય કુમર ને વિજયા કુમારી, રાખ્યો શીલ ભવિત લગી
 સમરી. આ૦ ॥ ૬ ॥
 સ્યૂતિલદ્ર વેશ્યાને વાસે, ઉત્કૃષ્ટો શીલ પાખ્યો
 ઉદ્ધારે. આ૦ ॥ ૭ ॥
 અર્ધમુત્તો મુનિ ગજ સુકુમાળ, વંદુ અંજલી બેડી
 ભાળ. આ૦ ॥ ૮ ॥
 ધન્યકૃતપુણ્ય એવા જન જગમાં, અહોનિશ સમરો
 નામ એમનમાં. આ૦ ॥ ૯ ॥
 શીલ વિના ફાગટ ગુણુ આપે, અંક વિના જેમ મીંડું
 નકામું. આ૦ ॥ ૧૦ ॥
 કીકિ વિના જેમ નેત્ર નકામાં, શીલ વિના તેમ નર ને
 વામા. આ૦ ॥ ૧૧ ॥
 લુણુ વિનાનું જેવું અન્ન, શીલ વિના તેમ ભવ આ
 અધન્ન. આ૦ ॥ ૧૨ ॥
 નરનારી આ સુણી ઉપદેશ, શીલ ઉપર રાખો પ્રીતિ
 વિશેષ. આ૦ ॥ ૧૩ ॥
 લુંણી આમે ત્રિહુંતેર સાલે, ચોમાસું રહી કહી ઉજમાળે
 આ૦ ॥ ૧૪ ॥
 નાગ મુનિ કહે સુણે ભવિ પ્રાણી, આ ઉત્તમ આગમની
 વાણી. આ૦ ॥ ૧૫ ॥

શીયલ વિષે ગાવાની ગાડુંલી ૩ જી.

(રૂપીઆની શોભા હું શી કહું—એ રાગ.)

બાલ બ્રહ્મચારી પ્રભુ નેમજી, બાવીસમો જિન લાણુ;
પ્રભુમી પદ યુગ તેહના, વરણુવું શિયળ વખાણુ;
શિયલની શોભા હું શી કહું, વ્રતની શોભા હું શી કહું. એ ટેક. ૧
ગણધર ગણી મુનિ સાધવી, સંખ્યા પચાશ હજાર;
સમવસરણુમાં રે વીરજી, ભાખે શિયલ વિસ્તાર;

ચઉવિહ સંઘ હિતકાર. શિ૦ ૨

સિંહ પરે જે વ્રત આદરે, પાલે સિંહ પરે તે ધન્ય;
શિયલ રથ બેઠા રે જે ફરે, ધન્ય યશ ધન્ય કૃત પુન્ય. શિ૦ ૩
ઉત્તરાધ્યયનમાં ઉપદેશે, જિનપતિ ત્રિભોવન રાય;
એ વ્રત સમુદ્ર ગંભીર છે, એમાં ચારે સમાય;
એમાં બારે સમાય. શિ૦ ૪

એહને સમુદ્રની ઉપમાં, ચારે નદીઓ સમાન;
બારે નદીઓ સમાન;

વાળી દસ ઉપમા રે એહને, ઉત્તરાધ્યયને વખાણુ. શિ૦ ૫
એક છતે છત પાંચની, એક નહિં નહિં પાંચ;
નહિં આણુવ્રત નહિં મહાવ્રત, ફેગટ નામ પ્રપંચ. શિ૦ ૬
વ્રતધર તેહના નામને, ધન્ય કુલ ધન્ય તસ્સ વંશ;
ધન્ય તસ્સ માય તાતને, તે તસ્સ કુલ અવતંશ. શિ૦ ૭
લીધા વ્રતજેણે ખંડીયા, તે તસ્સ કુલમાં અંગાર;
પ્રવચન આણુનો પાપીયો, ચઉગતિ ભમસે સંસાર. શિ૦ ૮

દીધા વ્રત નવિ ખંડિયા, ધન્ય ધન્ય તોહના અવતાર;
 સાચા ઝવેરી રે શિયલના, શ્રાવકને અણુગાર. શિ૦ ૯
 દીધા વ્રત નવિ ખંડિયા, મહાસતી સાધવી કહાય;
 સાધવી ને વળી શ્રાવિકા, પ્રવચન માંડિ ગવાય;
 ભગવતી માંડિ ગવાય. શિ૦ ૧

દીધા વ્રત નવિ ખંડિયા, સાખી આતમ રાય;
 ખીજા સાખી રે કેવળી, ભાંખે સુજશ સવાય. શિ૦ ૧
 દીધા વ્રત નવ ખંડિયા, આપદ સંકટ માંય;
 પડહ તોહના નામનો, વાજે ત્રિભોવન માંય. શિ૦ ૧
 શિયલે સર્પ ન આલડે, હોવે કુસુમની માળ;
 જળમાં થલ થઈ પરણમે, વિધન હોએ વિસરાલ. શિ૦ ૧
 શૂળી સિંહાસન નિપજે, દુર્જન સજ્જન થાય;
 સિદ્ધિ રસાયણ નિપજે, સેવે સુર નર પાય. શિ૦ ૧
 ધન્ય ધન્ય અભય કુમારને, હુંઢણ મેઘ કુમાર;
 ધન્ય ધન્ય શિયલ સનાહને, ધન વળી વહેલ કુમાર. શિ૦ ૧
 શેઠ સુદર્શનને કર્યું, શૂળી સિંહાસન દેવ;
 હુઃખિયા જનને સુખીયા કરે, જો ધરે શિયલની ટેવ. શિ૦ ૧
 ચંદનખાળા મૃગાવતી, દીધા નિર્મલ જ્ઞાન;
 ચેડા નૃપની સાતે સતી, પુત્રી શિયલ નિધાન. શિ. ૧
 સીતા કુંતા ને દ્રૌપદી, સુલસા દમયંતી નાર;
 સતીય સુભદ્રાજી મહાસતી, કીધા અદ્ય સંસાર. શિ. ૧

એણી પરે વીર મહાવીરજી, શિખામણ કહી એહ;
 મતધર અઉવિહ સંધને, વરસ્યા અમૃત મેહ. શિં ૧૬
 ગુર્જર દેશે વડોદરા, મતધર સંધને કાજ;
 શિયલની શેભા મેં વર્ણવી, એ મત ગુણનીધી પાજ. શિં ૨૦
 સંવત અદાર એકાણ્ણે, કીધા શિયલ વખાણ;
 દીપવિજય કવિરાયને, સંધને કોડી રે કલ્યાણ. શિં ૨૧

શિયલ વિષે ગાવાની ગાહુલી ૪ થી.

(પુનમની ચાંદનીનો—રાગ.)

શીલ રતન જતને ઝેની રાખીયે રે,
 ફરી ફરી નહિં મળે આ અવતાર,
 શીલ સુધારસ લાવે કરી ચાખીયે રે,
 જેથી લહિએ ઝેની ભવ જલ પાર; શીં એ ટેક.
 (સાખી) બાલપણથી પાળિયે, શીલ ધર્મ સુખકાર;
 અવર ભૂષણ છે કારમાં, સાચો શીલ શણગાર;
 શીલ ચુંદડી પહેર્યાથી રૂડા શેભીયે રે,
 સાસર પિયરમાં શેભાવન હાર. શીં ૧
 (સાખી) બ્રાહ્મી સુંદરી મહાસતી, રાજિભતિ વરનાર;
 સીતા કુંતા દ્રૌપદી, સુભદ્રા સુલસા સાર;
 અંદનબાળા ચૂલા દમયંતિ મૃગાવતી રે;
 શીવા પદમાવતી આદે થઈ અપાર. શીં ૨

(સાખી) કષ્ટ સહી ખલ જન તણા, પાળ્યો શીલ નિશંક;

કીર્તિ લહી જગ ઉજલી, ટાળી નિજ કલંક;

પ્રહુ ઉચે ગાય ધર્મી નરો પ્રેમથી રે,

જેના નામે થાય સદા જયકાર. શી૦ ૩

(સાખી) ઝેર અમૃત થઈ પરણમે, નાગ હોવે કુલમાળ;

અગ્નિ પાણી સમ હુવે, વાઘ હુવે મૃગ ભાળ;

શીલે સંકટ ટળે ને મળે સંપદા રે,

સુર અસુર નૃપાદિ ધરે ખ્યાર. શી૦ ૪

(સાખી) ધર્મ સ્થાન ને ધર તણ, નવ જઈએ અન્ય દ્વાર;

સંગત રૂડા નર તણી, કરતાં વાઘે સુવિચાર;

સામાયિક પોષા પડિકમણા જેની કરો રે;

તણ પ્રમાદ વિકથા વળી ચાર. શી૦ ૫

(સાખી) નાણુ દર્શણ ચારિત્રથી, ધરીએ પ્રીતિ અપાર,

તપ તપી નવ ત્રાડથી, પાળો શીલ આચાર,

વીર મુનિ કહે શિયલ પ્રભાવથી રે,

નર નારી ઘણા પામ્યા શિવ દ્વાર. શી૦ ૬

શિયલ વિષે ગાવાની ગહુંલી ૫ મી.

(સારં સારં રે સુરત શહેર—એ રાગ.)

સૈયર સુખકર આ રે સંસાર, શિયલ ભૂષણ સજીયે;

એ વિણુ નિગુણા નર નાર, તન મનથી તણ્યે. શિ૦ ૧

અવર અખંડિત અંગ અનૂપમ, નહિં મળે એક નાક રે;

શિયલ વિના એવા સદ્ગુણ સૌ, જેમ સોમલ સંપાક. શિ૦ ૨

વ્યભિચારી ને સહુ સંસારી, દે અધિક ધિઃકાર રે;
 પર પોળે પકડાતા પડિઆ, મોટા જનને માર. શિ૦ ૩
 જાર કર્મથી જેહુ જગતમાં, કરે કલંકિત કુળ રે;
 એના ભણતરમાં અંગારા ઉઠ્યા, ધર્મ કર્મમાં ધૂળ. શિ૦ ૪
 વૈર વિરોધ વધે વ્યભિચારે, નિશ્ચય ધનનો નાશ રે;
 શિવ સુત કેશવ શિયલવંતના, દેવ સરિખા દાસ. શિ૦ ૫

જૈનશાળા પ્રકરણ ૥ ૯ ૥

જૈનશાળામાં જતાં બાલાઓને ગાવાની ગહુંલી ૧ લી

(ઈંદ્રાસણથી ગરબો આવ્યો, ઈંદ્રાણીએ મોકલાવ્યો ૭ રે—એ રાગ.)

ચાલો સઘંચરો હર્ષ ધરીને, જૈનશાળામાં જઈએ ૭ રે;
 જિન ગુણ ગાઈએ પરમ હર્ષ પાઈએ, સંપ સંપીને રહીએ ૭ રે.

ચાલો ૦ ૥ ૧ ૥

અવગુણ ખામી પંચ અંગ નામી, ગુણવંત ગુરૂને નમીએ ૭ રે;
 શીક્ષક પાસે મન ઉલ્લાસે, જ્ઞાન અભ્યાસે રમીએ ૭ રે.

ચાલો ૦ ૥ ૨ ૥

અવગુણ કોઈના મરમ ન ખોલો, પરભવ દુઃખથી ડરીએ ૭ રે;
 ધર ને ધર્મના સ્થાનક મેલી, ઘર ઘરમાં નહિ ફરીએ ૭ રે.

ચાલો ૦ ૥ ૩ ૥

ગુરૂ ગોરાશ્ણી ને માતપિતાની, આશુ લોપ ન કરીએ છ રે;
બોધ ધર્મનો મર્મજ લઇને, નિતનિત સદ્ગુણ વરીએ છ રે.

આલો ૦ ॥ ૪ ॥

ઉમેદચંદ્ર છ પ્રભુ અંતરમાં, રમણ રમે દિલ રીજે છ રે;
અમરાપરમાં ગરવા નવ વર, કેલ કરે રંગ લીજે છ રે.

આલો ૦ ॥ ૫ ॥

જૈનશાળામાં આવવાના આમંત્રણ વિષેની ગહુલી ૨ છ

(બોલ માં બોલ માં બોલ માં રે—એ રાગ)

આવજો આવજો આવજો રે, જૈનશાળામાં લણવાને આવજો. એ ટેક.
શાળામાં આવીને શિક્ષક આગળ, નમ્ર થઇ શિરને નમાવજો રે,

જૈન ૦ ॥ ૧ ॥

આપેલ પાઠને પાઠ કરીને, બુદ્ધિ તમારી ખતાવજો રે,

જૈન ૦ ॥ ૨ ॥

સદ્વિદ્યાના સ્વાદિષ્ટ લોજન, ખાંતે બુદ્ધિને ખવરાવજો રે,

જૈન ૦ ॥ ૩ ॥

પોતે પોતાના ધર્મને પાળવા, અકલને ખુબ અજમાવજો રે,

જૈન ૦ ॥ ૪ ॥

વિદ્યા લણ્યાના લાલોને વર્ણવી, ખીછ ખડેનોને બોલાવજો રે,

જૈન ૦ ॥ ૫ ॥

સફળતા શણગાર સંજીવે, ડાહ્યા થઈ કુળને દિપાવળે રે
જૈન૦ ॥ ૬ ॥

સંતના શિષ્યની સર્વે શિખામણ, સમજી બીજને સમજાવળે રે
જૈન૦ ॥ ૭ ॥

પરીક્ષા લીધા પછી બાલાએને ગાવાની ગાડુંલી ૩ જ

(ધોળ—પધારે પીર ભણી—એ રાગ.)

આનંદ ઉભરાય છે, એ ટેક. આજે પરીક્ષા લેવાને પધારીયા,
લઈ તસ્દીને કીધો તપાસ, આવી અમ પાસ; આ૦ ૧
યોગ્ય સુચંચું અમને સુધારવા, લલામણ કીધી લલી લાત;
વિવેકની વાત. આનંદ૦ ૧ ૨ ।

આપી સફળોધ સરસ સુણાવીયું, વિદ્યા પ્રત્યે વધાર્યો ઉમંગ;
આવી આ પ્રસંગ. આનંદ૦ ૧ ૩ ।

કરી કહર અમારા અભ્યાસની, ઉત્તેજન માટે આપ્યા ઇનામ;
તપાસી તમામ. આનંદ૦ ૧ ૪ ।

બહુ ભણવાના લાભ બતાવીયા, આપે આવી કર્યો ઉપકાર;
બતાવીને પ્યાર. આનંદ૦ ૧ ૫ ।

આપ વિદ્યા વિલાસી વિદ્વાન છો, વળી અંતરના છો ઉદાર;
સફળ અવતાર. આનંદ૦ ૧ ૬ ।

પૃથ્વી માહે પરમારથી પાકળે, સંત શિષ્યની એ અરદાસ;
પ્રભુ તણી પાસ. આનંદ૦ ૧ ૭ ।

સહગૃહસ્થોના સત્કાર આપવા વિષેની ગહુલી ૪ થી.

(આવો આવો આમ, બાલકો તમામ—એ રાગ.)

સન્નન ગૃહસ્થ ! સૌ, પધારીયા તમો, ખરી ખુશીથી આજ;
માન આપીએ અમો. એ ટેક.

માન પાનમાં પ્રથમ આપીએ, પ્રેમ વચન કુલહાર;
જે કુલો કરમાય કદિ નહિ, પરિમલ પરમ અપાર. સં ૧
અંતર ભાવ તણો લલકો તે, અતર કરતા બેશ;
વસ્તુ સુગંધી એના સરખી, અન્ય ન હોએ લેશ. સં ૨
મધુર વચન આદર રૂપી, આપીને ઈન્સાફ;
રજા લઈએ છીએ છેલી તસ્દી, માટે કરજો માફ. સં ૩
આ વળતે જેમ અહિં પધારી, શોભાવ્યું આ સ્થાન;
અન્ય વખત પણ એ જ પ્રમાણે, દેજો દર્શન દાન. સં ૪

દિવાલી પ્રકરણ ૥ ૧૦ ૥

દિવાલી પર્વમાં ગાવાની ગહુલી ૧ લી.

વાર ભાવનાત્મક ભાવદિવાલી

(પુનમ ચાંદનીનો રાગ.)

ભવિ ભાવના ભાવીને ભવ ભય હરો રે, ઉત્તમ દિવાલી
પર્વ આવ્યો આજ, ભવિં એ ટેક.

૧ અનિત્ય ભાવના.

(સાખી) સુખસંપતિ ને સાહેબો, ધન ધાન્ય અરૂ ધામ;
છે ક્ષણભંગુર કારમાં, વન વાડી આરામ.
એમ સુચવે અનિત્યતા સર્વે તણી રે; દીપ શિખા વાયુ
કંપી વારોવાર. ભવિં ૧

૨ અશરણુ ભાવના.

(સાખી) ફટાકિયો કુટી જતાં, નહિ લાગે જેમ વાર;
તેમ એક પળમાં છુટશે, સકળ સંબંધ વ્યવહાર.
શરણુ મરણુ વેળાએ કોઈ નહિ થશે રે, એક રાખો નૈન
ધર્મનો આધાર; ભવિં ૨

૩ સંસાર ભાવના.

(સાખી) વ્યાપારી વહિવટ કરી, સરવૈયું કરે આજ;
ભવનો મેળ તપાસીને, આપ કર્મનું વ્યાજ.
કાળ અનંતો કર્મના વશે થઈ રે, ભમ્યો ભવજળ
પામ્યો નહિ પાર. ભવિં ૩

૪ એકત્વ ભાવના.

(સાખી) જેમ બંદુકથી છુટતાં, ગોળો એકલો જાય;
તેમ આંતે આ જીવને, જીવું ખરે બિન સહાય.
ભવોભવમાં તેં અનંત સંબંધ કર્યા રે, પણ થયો નહિ
તારો કે સંઘાત. ભવિં ૪

૫ અન્યત્વ ભાવના.

(સાખી) ભાઈ ભગિની ને ભાભની, માત તાત પરિવાર,
નહિ તારા તું એહનો, મતલબના સૌ ચાર;
એમ જુદા થાતાં ભાગીદારો સૂચવે રે, ખરું અન્યત્વ
ભાવનાતું સ્વરૂપ. ભવિં ૫

૬ અશુચી ભાવના.

(સાખી) ક્ષણમાં જેના સંગથી, ઉત્તમ વિણસી જાય,
સ્નાન વસ્ત્ર ધરેણું કરી, તેની શુદ્ધિ નવ થાય;
મમતા અશુચી ભાજનમાં મત ધરો રે, અંતર દુર્ગુણ
ટાક્યે આત્મશુદ્ધિ થાય. ભવિં ૬

૭ આશ્રવ ભાવના.

(સાખી) ભોજન નવનવા કરી, જમે સુખીયા શેઠ,
રોગે પીડયો ભિક્ષુજન, કરે પેટની વેઠ;
એવા આશ્રવના અધમ ફલ જાણી કરી રે, તપે રોકો
આશ્રવ બેંતાલીસ ભેદ. ભવિં ૭

૮ સંવર ભાવના.

(સાખી) વીર પ્રભુ શાસન ધણી, પામ્યા પદ નિર્વાણ,
અતિ મંગલ દિન આજનો, કરે! નિયમ પચ્યાખાણ;
સંવર સતાવન ભેદે ભવિ જાણ્યો રે, જાણી પાળો શાણા
સંવર શુદ્ધ સ્વરૂપ. ભવિં ૮

૬ નિર્જરા ભાવના.

(સાખી) બળતા દીવે તેલ જેમ, ક્ષણ ક્ષણ ઘટતું જાય,
તેમ તપસ્યા યોગથી, આત્મ હળવો થાય;
શુભ લેશ્યા શુભ પરિણામે, ચડિયો થકો દે, સર્વ કર્મ
મુક્ત થયે મોક્ષ જાય. ભવિં ૬
૧૦ લોક ભાવના.

(સાખી) સરાવલાના યોગથી, લોક સ્વરૂપ નિર્ધાર,
જોજન અસંખ્યાતનો, પામે નહિ કોઈ પાર;
એમાં સરશય માત્ર શૂન્ય સ્થાન રહ્યું નહિ દે, જેમાં વેડયો
નહિ જન્મ મરણ જંજાળ. ભવિં ૧૦
૧૧ બોધ ભાવના.

(સાખી) ભૂપતિ દેશ અઢારના, સુણ્યો બોધ પ્રભુ પાસ,
તે દિન ઉજવલ આવિયો, કરો અજ્ઞાન વિનાશ;
સદ્ગુરુ બોધ સુધારસ સ્વાદ કદિ મળ્યો નહિ દે, સ્વાદ
ચાખે ચમને જીતી અમર હોય. ભવિં ૧૧
૧૨ ધર્મ ભાવના.

(સાખી) સોળ પહોરની દેશના, ભાંખ્યો ધર્મ સ્વરૂપ,
છોડી આળ પંપાળને, આરાધો અનુરૂપ;
દુર્ગતિ જતાં ઝાલી રોકી તમને રાખશે દે, તે તો ધર્મ
વિના તું ખીજો નહિ કો જાણ. ભવિં ૧૨

(સાખી) બાર ભાવના ભાવવા, મળી સામગ્રી આજ,
ભાવો ભાવ દિવાળીનો, કરવા આતમ કાજ;

જ્ઞાન દીવે કરી આત્મને અજવાળને દે, દયા ક્ષમારૂપી
 હાંડી ઝુમર સાથ. લવિં ૧૩
 (સાખી) ઝોગણીસે ખટ શશિ શાલમાં, આસો માસ ઉદાર,
 પર્વ દિવાલી શોભતું, વરતે મંગલ કાર;
 ગાવે ખેડોઈમાં વીર મુનિ સંગે રહી દે,
 રતનચંદ્રજી ભાંખી પર ઉપકાર. લવિં ૧૪

ભાવ દીવાલી ગહુંલી ૨ જી.

(રાગ—પીલુ)

ભાવ ધરીને ધર્મ કરો નિત્ય,
 દીવાલી પર્વ આવ્યો છે ઉચ્છાહી. ભાં ૦ એ ટેક.
 રાય સિદ્ધાર્થ નંદન આવ્યા,
 ઉદ્ધાર કરવા પાવાપુર માંહિ. ભાં ૦ ૧
 હસ્તિપાલ રાજા અરજ ઉચારે.
 વિનતી સ્વિકારો ચોમાસાની આંહિ ભાં ૦ ૨
 માની વિનતિ પ્રભુ રહ્યા ચોમાસું,
 સદ્બોધ કરવા પ્રાણીને ત્યાંહિ. ભાં ૦ ૩
 દેશ અકારેના રાય સુણીને,
 પ્રભુ દર્શને આવ્યા છે ઉમાહિ. ભાં ૦ ૪
 લશ્કર દેખી ગોધણ નાહું,
 ધણતોરસ તિથી તેથી કહાઈ. ભાં ૦ ૫

- નર સુર વૃદ્ધે નલ છવાયો,
કાળી ચઉદસ તે દિનથી ગવાઇ. ભા૦ ૬
- કામ કામ દેવી દેવ પ્રભુતાઇ,
વિસ્તર્યાથી દીવાલી શાસ્ત્રે લખાઇ. ભા૦ ૭
- સોળ પહેર લગી દેશના આપી,
અંતે નિશ્ચલ ધ્યાન લગાઇ. ભા૦ ૮
- આશો અમાવાસ્યા પાછલી રાતે,
મોક્ષ સિધાવ્યા શ્રીવીર જિનરાઇ. ભા૦ ૯
- નિર્વાણ મહોત્સવ સુર નર કરીને,
ગયા સૌ નિજ કામે મોં વિલખાઇ. ભા૦ ૧૦
- માટે તે દિવસે ભાવ દીવાલી,
કરતાં હોવે નિત્ય મંગલ ભાઇ. ભા૦ ૧૧
- મન સ્વચ્છ રૂપિ વસ્ત્ર પહેરી,
શીલ શણગારથી તન સોભાઇ. ભા૦ ૧૨
- જિન માર્ગ રૂપ દેશમાં વિચરો,
જ્ઞાન અમૃત રૂપ ભોજન ખાઇ. ભા૦ ૧૩
- સમકિત દીવો કરમાં ધરીને,
અજ્ઞાન તિમીર મુકો દૂર ઉડાઇ. ભા૦ ૧૪
- લેશ માત્ર એ ભાવ દીવાલી,
ગાઇ સંઘ હેતે દ્રઢ મન કાઇ. ભા૦ ૧૫
- કચ્છ અંબરે વીર ગુલાબે,
દીવાલી બેડી પીલુ રાગ માંહિ. ભા૦ ૧૬

પરચુરણ પ્રકરણ ॥ ૧૧ ॥

મહાવીરના જન્મ વંચાયા બાદ પાલણુ ગાવાની
ગહુંલી ૧ લી.

[પોથીઓ સવા લાખ સોનાની, હીરાની ઘુઘરી રે—એ રાખ.]

પાલણુ સાવ રે સોનાનું સુંદર શોભતું રે,
પાલણુ પોઢ્યા ત્રણ જગ કેરા રાય રે;
પાલણુ ઝુલે વીરજી રે, એ ટેક.

પાલણુ હીરાની ઘુઘરીયું મણિના ઝુમખા રે,
રૂડી મખમલની ગોઢડી બિછાય રે, પા૦ ૧

હીરે જડેલ કડામાં સાંકડું બાંધિયું રે,
સાંકલે સોનાની કડિયું ઝગમગ થાય રે, પા૦

કડિયું ચાલે ને નવનવા રાગ નિકલે રે,
જાણે પરિયો બેડી ગીત ગાય રે, પા૦ ૨

પાલણુ માણેક મોતી ને રતને ઓપતું રે,
ફરતી વેલો લીલમની મનુહાર રે, પા૦

કુલની માળાઓ લટકે પાંચે રંગની રે,
કુલ કમલનો પરિમલ અપાર રે, પા૦ ૩

બૂનલ સ્ફાટિક રતને જડિયું શોભતું રે,
કર્યા ધૂપ ને અત્તર છંટકાવ રે, પા૦

રંગ રંગીલા ગાલિયા જાજમ ઉપરે રે,
 તે પર પાલણું ગોઠવ્યું ચિત્ત આવ રે, પા૦ ૪
 પાલણું દેવદુધ વસ્ત્રે આછાદિયું રે,
 રેશમ ઢોરી બાંધિ ગુથેલી સાર રે, પા૦
 પારણે અપ્સરા પરિઓની પુતળીયું રે,
 જાણે સ્હામું જોતી દેતી આવકાર રે, પા૦ ૫
 માથે ચાંદની ચંદ્રવો રૂઠો બાંધિયો રે,
 તેમાં પ્રાણીના ચિત્રોનો નહિં પાર રે, પા૦
 બાજુ ચિતર્યા ફળ ફુલ વેલ ગાડવાં રે,
 નિરખી નિરખી હરખે નર નાર રે. પા૦ ૬
 પાલણે પોઠયો વીર રવિ પૂનમ ચંદ્રલો રે,
 ભાળથી પ્રગટે છે તેજનો અંબાર રે. પા૦
 જોવા આવે નર સુરાસુર દેવતા રે,
 થાય આનંદિત જોઈ પ્રભુ દેહાર રે. પા૦ ૭
 પાલણું કોણ રે લાવ્યું ને કોણે બાંધીયું રે,
 કોણ સુહાગણુ ગુલાવણ હાર રે. પા૦
 પાલણું ઇંદ્ર લાવ્યા ને ઇંદ્રાણી બાંધીયું રે,
 માતા ત્રિશલાળ ગુલાવનહાર રે. પા૦ ૮
 પાલણુ પાસે ઇંદ્ર ઉભા કર જોડીને રે,
 હરખે ઇંદ્રાણિઓ હાલરડાં ગાય રે, પા૦
 પાલણુની ચોકી કરે કોટિ સુર ખંતથી રે,
 પાલણું બાંધ્યું સિદ્ધાર્થ મહેલમાંય રે, પા૦ ૯

વીર પ્રભુનું પાલણું ગાય ને સાંભળે રે,
 તેનાં પાપો તરત ટળી જાય રે, પાઠ
 વીર મુનિએ વર્ણવ્યું વીરનું પાલણું રે,
 સહી મુશ્કેલ સંધાતે મુખદાય રે. પાઠ ૧૦

સંધને સામા જતાં ગાવાની ગહુલી ર ૭.

[મારે સોના સરીખો સૂરજ ઉગીયો—એ રાગ.]

૭ રે જિનવર શાસને શોભતો, ૭ રે સંધ સકળ મુખ ખાણ;
 સંધ આવ્યો છે ચાલો જઈએ સામેયે, એ ટેક.

૭ રે જેનો મહિમા જગોજગ ગાજતો, ૭ રે પાળે જિનજીની
 આણ. સં ૦ ॥ ૧ ॥

૭ રે શણગાર્યા ફડા સાંખેલા, ૭ રે ફરકતા નેજા નિશાન; સં ૦
 ૭ રે ઢોલ ને નોખતુ ગડગડે, ૭ રે વાળે શરણાર્થ મુંઢર
 તાન. સં ૦ ॥ ૨ ॥

૭ રે મૂઢંગ ઝલ્લરીના નાહથી, ૭ રે શ્રી સંધને સામા જાય. સં ૦
 ૭ રે આજે પુરવાસી ઉલસંતા, ૭ રે મનમાં હરખ ન માય,
 સં ૦ ॥ ૩ ॥

૭ રે સાજન માજન મગી ઘણા, ૭ રે સંચર્યા શેઠ શાહુકાર. સં ૦
 ૭ રે આનંદ ઉમંગથી ચાલતાં, ૭ રે કરે આડંબર અપાર;
 સં ૦ ॥ ૪ ॥

૭ રે સોહાગણ સજી શણગારને, ૭ રે લઈ કળશ શ્રીફળ
 સાથ. સં ૦

જી રે કેશર તણા કરી છાંટણા, જી રે રૂપાની કંકાવટી હાથ.

સં ૦ ॥ ૫ ॥

જી રે સખીઓ ગાઓ રૂડા ગીતડાં, જી રે પહેરી નવા સુંદર

ઘાટ; સં ૦

જી રે ગજગતિ પરે ચાલે હિંડતા, જી રે લીધી છે ધર્મની વાટ.

સં ૦ ॥ ૬ ॥

જી રે ભાગ્ય ભદ્રા અમ જાગીઆ, જી રે દૂધડે વરસ્યા મેહ, સં ૦

જી રે આજે આનંદવ વધામણા, જી રે વિકસી પૂર્વ પુણ્યની

રેહ. સં ૦ ॥ ૭ ॥

જી રે કલ્પવૃક્ષ રૂળીઓ આંગણે, જી રે હાથ ચડયો સુરમણિ

આજ; સં ૦

જી રે કામગવી સમ શ્રીસંઘ છે, જી રે ભેટતા સિદ્ધા સવિ

કાજ. સં ૦ ॥ ૮ ॥

જી રે જિનવર વીરે પ્રકાશિયો, જી રે સંઘ તેહ તીરથ સાર; સં ૦

જી રે ધર્મનો થંભ તે સંઘ છે, જી રે જિન શાસન શાશુગાર.

સં ૦ ॥ ૯ ॥

જી રે આજમ વયણુને સિર ધરે, જી રે જીવ દયા પ્રતિપાળ; સં ૦

જી રે આદરથી દેવ ગુરૂ ઉપરે, જી રે ધરે દિલમાં ભક્તિ

રસાળ. સં ૦ ॥ ૧૦ ॥

જી રે દાન શીલ ગુણે ઉજાળા, જી રે કરે દુઃખીનો ઉદ્ધાર, સં ૦

જી રે અશરણુને શરણુ દિયે, જી રે અભય ઉદ્ધોષણા સાર.

સં ૦ ॥ ૧૧ ॥

જી રે ડંકો વગાડ્યો ધર્મ તણો, જી રે જગમાં થયો જય
જયકાર; સં૦

જી રે સંઘે સંઘ વધાવિઓ, જી રે આપી બહુ આદર ઉદાર.
સં૦ ॥ ૧૨ ॥

જી રે ભેટીયા પરસ્પર ભાવથી, જી રે સવિ થયા ચઢતે વાન; સં૦

જી રે ચડતી થજો સદા ધર્મની, જી રે કિધા સંઘના વખાણ.
સં૦ ॥ ૧૩ ॥

ચાર તીર્થ વિષે ગાડુંલી ૩ જી.

(સારું સારું રે સરત શહેર મુંબઈ અલખેલી—એ રાગ.)

વારૂ વારૂ રે તીર્થ ચાર, જંગમ હિતકારી, ધન્ય ધન્ય એ
બત્રા સાર, કરજો નરનારી, વારૂં એ ટેક.
પહેલું તીર્થ પુંડરીક ગણધર, ગૌતમાદિક અણગાર જો;
ભાવ ધરિને નિત્યે ગુરૂ વંદો, એ તીર્થમાં શિરદાર. જં૦ ૧
બીજું તીર્થ બ્રાહ્મી સુંદરી, આદિ ચંદનબાળ જો;
ગુણવંતા ગુરૂણી ગુણ ગાઓ, તીર્થ મંગલ માળ. જં૦ ૨
ત્રીજું તીર્થ શ્રાવક જાણો, ગુણ એકવીશ પ્રમાણ જો;
શંખ પોખલી આણુંદ આદિ, તત્ત્વ તણા ગુણ જાણ. જં૦ ૩
ચોથું તીર્થ જગમાં ઉત્તમ, જિનવરે કર્યા વખાણ જો;
શ્રાવિકા સુલસા ને જયંતી, સતીયો ચતુર સુખાણ. જં૦ ૪
ચારે તીર્થ ભાવ ધરીને, કરીએ આતમ કાજ જો;
ચાર ગતિના દુઃખથી તારે, ઉમેદ કરી મહારાજ. જં૦ ૫

ચાર તીર્થ વિષેની ગહુલી ૪ થી.

(આગમની આશાતના નવ કરીએ—એ રાગ.)

જંગમ તીર્થ સુસેવીએ સુખદાતા, હારે અષ્ટ પ્રવચન
જેહની માતા;

હારે ગુણ સુરનર તેહના ગાતા, હારે વદો વાર હનર;
જંગમ ॥ ૧ ॥

ખાવન ગુણે ગણધરા સૂરિ છતીસ, હારે ઉપાધ્યાય ગુણે પચવીસ;
હારે મુનિગુણ કહ્યા સત્યાવીસ, હારે ભાવે નભાવું શીશ.
જંગમ ॥ ૨ ॥

તીર્થ બીજું સુસાધત્રી મહારાજ, હારે સતી શીલગુણે શિરતાજ;
હારે જેણે પુણ્યની બાંધી છે પાજ, હારે નમીએ નેહથી આજ.
જંગમ ॥ ૩ ॥

તીર્થ ત્રીજું સુશ્રાવકો વ્રતધારી, હારે ગુણ એકવીસ જાઉં
જલિહારી;

હારે ત્રણ મનોરથ ચિંતવે જારી, હારે દેવગતિમાં વાસ.
જંગમ ॥ ૪ ॥

તીર્થ ચોથું સુશ્રાવિકા શીલવંતા, હારે ત્રીજા તીર્થના ગુણને ધરંતા;
હારે ચાર તીર્થની સેવા કરંતા, હારે નમીએ વિનય ભંડાર.
જંગમ ॥ ૫ ॥

ચાર મંગળના મંડળે જેનો વાસ, હારે પંચ પદમાં પણ છે નિવાસ;
હારે તેનો જાપ જપો શ્વાસોશ્વાસ, હારે ગુણનો નહિ પાર.
જંગમ ॥ ૬ ॥

પવ ઉત્કૃષ્ટા ચારેના ચિત્ત ધારો, હારે પંદર ભવે પામેભવપારો;
હારે વૈમાનિકમાં એનો ઉતારો, હારે અમરપદ વરનાર.

જંગમ ॥ ૭ ॥

માતા અંગે ભાંખીયા વીશ નામ, હારે તીર્થંકર પહું પામે આમ;
હારે જેહ કરે તીર્થ ગુણ આમ, હારે બાંધે તીર્થંકર ગોત્ર.

જંગમ ॥ ૮ ॥

મગવતી શતક વિશમે વીરે ભાંખ્યા, હારે ચાડ ચારેને તીર્થ દાખ્યા;
હારે ચારે શ્રમણ સંઘ નામ રાખ્યા, હારે કરીયે તેનું સ્તોત્ર.

જંગમ ॥ ૯ ॥

પ્રતક સોળમે સાંભળો તીર્થ કેવા, હારે ચારે રત્નોની માળા જેવા;
હારે એતો માથે ચઢાવી લેવા, હારે અંતર બાણો પવિત્ર.

જંગમ ॥ ૧૦ ॥

મંદી સૂત્રમાં ઉપમા આઠ આપી, હારે નગર ચક્ર રથ
પદ થાપો; હારે શશિ સૂર્ય સમુદ્રને માપી, હારે મેરૂ

સમ સંઘ સાર. જંગમ ॥ ૧૧ ॥

તીર્થ નામ પવિત્ર છે મંગળકારી, હારે ચારે આત્મિક ગુણ ભંડારી;
હારે તેના ચરણ સેવો નરનારી, હારે થાય કર્મનો નાશ.

જંગમ ॥ ૧૨ ॥

પ્રસારસાગરે તારતી ધર્મ નાવા, હારે ચારે બેઠા મુક્તિપુરે બવા;
હારે શુદ્ધ ભાવે તેના ગુણ ગાવા, હારે મુનિ મંગલ ગાય,

જંગમ ॥ ૧૩ ॥

ઝોગણીશે એકતાલીશ માસ અમરુ, હારે વઢવાણુ કેમ્પ
 રહી ચોમાસું; હારે સ્તવન તીર્થ તણું રચું ખામું,
 હારે સ્વ પર કલ્યાણ કાજ. જંગમ ॥ ૧૪ ॥

ચાર તીર્થ વિષે ગહુંલી ૫ મી.

(વીવા રે આગ્યો દુકડો—એ રાગ.)

ઝેની ચાર તીર્થ ઢહ્યા વીરજી, ઝેની ભગવતી સૂત્રની માંચ રે.

નમું ભાવથી.

ઝેની તીર્થ જંગમ જગમાં વડો, ઝેની સેવ્યા સદા સુખદાય રે. તીં
 ઝેની આદિ તીર્થ સુધા સાધુજી, ઝેની ગુણ સત્યાવીશ ધાર રે. તીં
 ઝેની આપ તરે અન્ય તારતા, ઝેની કરતાં નવ કલ્પી વિહાર રે. તીં
 ઝેની બીજું તીર્થ સાધ્વી તણું, ઝેની પાળે નવ વાડે શીલ રે. તીં
 ઝેની પાંચ સમિતિ ત્રણ ગુમિ ને, ઝેની સેવે લેવા શિવ લીલ રે. તીં
 ઝેની ત્રિજું તીર્થ શ્રાવક લલા, ઝેની વિશિષ્ટ ગુણે એકવિશ રે. તીં
 ઝેની ઉદાર દિલે વિત્ત વાપરે, ઝેની ધર્મ પાળે નિશદિશ રે. તીં
 ઝેની ચોથું તીર્થ કહું શ્રાવિકા, ઝેની નિર્વિકારી ગુણ ધારી રે. તીં
 ઝેની સારણા વારણા કરે તીર્થની, ઝેની સદ્ગુણી ને સદ્ધારી રે. તીં
 ઝેની સાધુમાં ગૌતમ સ્વામી છે, ઝેની સાધ્વીમાં ચંદનખાળ રે. તીં
 ઝેની શ્રાવકમાં મ્હોટા શંખજી, ઝેની શ્રાવિકામાં સુલસા નિહાળરે. તીં

પ્રવચનની પ્રભાવનાની ગહુંલી ૬ છી.

(તીર્થની આશાતના નવ કરીએ—એ રાગ.)

પ્રવચનની પ્રભાવના નિત્ય કરીયે, હારે નિત્ય કરીયે રે
નિત્ય કરીયે, હારે મન નિશ્ચિત્ત એહવું ધરીયે, હારે જેથી
શુભ ગુણઠાણું વરીયે, હા રે એ છે તારણનાવ; પ્ર૦ ॥ ૧ ॥
પ્રવચનની પ્રભાવના સુખકારી, હારે પાર પામ્યા કેઇ નરનારી;
હારે સૂત્રે ગાયા આછા અવતારી, હારે તેના જન્મ પ્રમાણ.

પ્રવ૦ ॥ ૨ ॥

પુત્ર થાવર્યા પરિવર્યા ઋદ્ધિ ભારી, હારે હુવા સંયમ લેવા તૈયારી;
હારે આવ્યા કૃષ્ણ કરી અસવારી, હારે લીયો ગોદ બોલાય.

પ્રવ૦ ॥ ૩ ॥

મસ્તક ચુંખી પૂછીયું મન જોયું, હારે જેનું નેમ ચરણ ચિત્ત મોહ્યું;
હારે જેણે જન્મ મરણ દુઃખ ખોયું, હારે એની પૂરી છે સાજ.

પ્રવ૦ ॥ ૪ ॥

પડહ વગડાવી સહસ્રને સોંઢાગી, હારે નિજ સૈન્ય સકલ શણગારી;
હારે મોટો મહોચ્છવ કિયો મોરારી, હારે સોંખ્યા પ્રભુજીને હાથ.

પ્રવ૦ ॥ ૫ ॥

એમ જિનમત દીપાવતા ગુણ વાંધ્યો, હારે ધન્ય માનવનો
લવ લાધ્યો;

હારે તેથી તીર્થંકર પદ ખાંધ્યો, હારે હોસે ખારમા દેવ.

પ્રવ૦ ॥ ૬ ॥

શ્રીવીરની વારે જાણીયે મગધેશ, હારે જેનો પુણ્ય પ્રભાવ વિશેષ;
હારે કળિયો ગુણસુંદર ઉપદેશ, હારે પ્રભુ ભક્ત નરેશ.

પ્રવ૦ ॥ ૭ ॥

ગોત્ર તીર્થંકર ખાંધીયો સુખકારી, હારે હોશે પદ્મનાભ અવતારી;
હારે શ્રી શ્રીજિનધર્મ અજવાળા, હારે લેશે શિવપુર વાસ.

પ્રવ૦ ॥ ૮ ॥

શ્રી ગુરુ દેવ પ્રભાવથી ગુણ ગાયા, હારે જેના ચરણ કમળ સુખદાયા;
હારે સેવ્યાં ઉલટ અંગ સવાયા, હારે પ્રણમે જિનદાસ.

પ્રવ૦ ॥ ૯ ॥

ભાવ ધર્મ વિષે ગાવાની ગહુલી ૭ મી.

(રાગ ઉપર પ્રમાણે.)

ભાવ વડો છે સંસારમાં સૈયર મોરી,
હારે એમ બોલે સુમતિ વરનારી,
હારે ભલા ભાવ તણી બલિહારી,
હારે વારંવાર હજાર. ભાવ૦ ૧

ભાવ વિના દાન શિયલ ને તપ જાણું,
હારે જેવું હુણુ વિના રસ ખાણું;
હારે જેવું કંઠ વિનાનું ગાણું,
હારે શોભે નહિ ચ લગાર. ભાવ૦ ૨

ભાવથી દાન શિયલ તપ કરો બેની,

હારે ટેક રાખવા શીખજો એની;
 હારે બીજી આશા ન રાખજો કેની,
 હારે કાઢો આતમ તાર. લાવ૦ ૩
 ભાવથી ભરતેશ્વર મુનિ શિવ ગામી,
 હારે કાચ ભુવનમાં કેવળ પામી;
 હારે થયા જગતમાં અવિચળ નામી,
 હારે કર્યો આપ ઉદ્ધાર. લાવ૦ ૪
 બેઠીતી ગજ અંબાડીએ વંદન જતાં,
 હારે ભાવે ચઢતો માફેવા માતા;
 હારે થયા કેવળી પામ્યા છે શાતા,
 હારે તોડ્યા મોહના તાર. લાવ૦ ૫
 ગુણવંતી ગુણ જાણી તેના ગુણ લેજો,
 હારે મારો બોધ સુણી ચિત્ત દેજો;
 હારે સત્યવાણી અમૃત રસ પીજો,
 હારે નવિ ખીજો લિંગાર. લાવ૦ ૬
 સગું નથી મારી બેની આ સંસારે,
 હારે જાણ્યું રાખુંલે સુમતિની હારે;
 હારે નેમ પ્રભુનું સગપણ મારે,
 હારે એથી તરવો સંસાર. લાવ૦ ૭
 સખી શીખ સુણી રાજિમતી હરખી,
 હારે જોણે સૈયરના મન લોધા પરખી;

હારે ઉપદેશથી કરી આપ સરખી,
 હારે સાથે લઈ પહોંચી પાર. ભાવ૦ ૮
 સગપણ સૈયરનું ખડું રાબુલ માણે,
 હારે તેની રીત તેના જેવી બાણે;
 હારે બીજી ભોળીઓ રહી કોરે ભાણે,
 હારે તેનો કરને વિચાર. ભાવ૦ ૯

શીલવતી સતીને શિખામણુ વિષેની ગહુંલી ૮ મી.

(જનકસુતા હું નામ ધરાવું—એ રાગ.)

નિસુણો સકળ સોહાગણુ નારી, શિક્ષા અતિ સુખકારી;
 મનડું વારી વિષય વિસારી, સને શિયલ શણુગારી;
 સુણુને સતીયા દૂર કરી કુમતિયા, સુણુને સતીયા;
 જ્યું હોવે શુભ ગતિયા, સુણુને સતીયા. ૧
 પંચ શાખે પરણ્યો તે પ્રીતમ, આ તનનો અધિકારી;
 એહ ટાળી અવર નર ગણીએ, લાલ ફકીર ભિખારી. સુ૦ ૨
 પ્રગટ પુરંદર રૂપે સુંદર, નળ કુખેર અનુકારી;
 તૃણ તણે તોણે તેને ગણીએ, હોય ને સુર અવતારી. સુ૦ ૩
 નટ વિટ નર લપટ લુચ્યાથી, પગલા પાછા ભરીએ;
 બગલા સરિખા દુષ્ટને દેખી, દૂરથી વેગળા તરીએ. સુ૦ ૪
 તાળી પાડી દાંત દેખાડી, ખડ ખડ લોક હસાડી;
 કામ કુતુહલ ક્રીડા કરી, વાત ન કરીએ ઊઘાડી. સુ૦ ૫

શીળવંતીને નિત્ય નહિ નકાવું, ખટ રસ સ્વાદે ન ખાવું;
 નિત્ય શૃંગાર શરીરે ન સજવાં, પર ઘર ઘણું નહિ જાવું. સુ૦ ૬
 તાત બ્રાત સરિખા નર શું, વાટે વાત ન કરીયે;
 દુષ્ટ જ દુર્જન જનથી ટળીએ, અપજશથી અતિ ડરીયે. સુ૦ ૭
 આવળ કુલ સરીખા ફોગટ, શીલ રહિત નરનારી;
 નકટી ને આભૂષણ અંગે, શોભા ન દિશે સારી. સુ૦ ૮
 ચીર પીતાંબર અંબર ઓઢ્યા, સજ્યાં સોળ શણગાર;
 શીલ વિના જાણો ને સઘળાં, આગ તણા અંગાર. સુ૦ ૯
 કુલટા નારી બ્રષ્ટાચારી, ખ્યારી શીખ ન લાગે;
 ખાળપણે રંડાપા પામે, વ્રત લઈને જે લાંગે. સુ૦ ૧૦
 ઘર ઘર ભટકે વાટે અટકે, વાત કરે કર લટકે;
 ચંચલ ગતિએ ચાલે ચટકે, સજ્જનને ઘણું ખટકે. સુ૦ ૧૧
 કેઇક કુળ ખાંપણ કામિનીઓ, શ્વસુર ખાપનું બોળે;
 બેઉ લોકનું કાજ બિગાડે, વ્રતને રણમાં રોળે. સુ૦ ૧૨
 કુસતીઓ જ કલંક લગાડે, ગુણ આરામ ઉઝાડે;
 સજ્જન ને સંતાપ પમાડે, સુતા શતરૂ જગાડે. સુ૦ ૧૩
 નિર્લજ નિર્ગુણ નાક વિહુણી, વાટે ઘાટે વગોવાશે;
 શીલ થકી સંપૂર્ણ થાશે, સુર નર તસ ગુણ ગાશે. સુ૦ ૧૪
 કાચ તે સાચ કદિ નવિ હોવે, રત્નજ્યોતિ નહિ ઝાંખી;
 સત્યવંતીના અવગુણ દાખી, જીવતી ગળે કોણ માખી. સુ૦ ૧૫
 સોને શ્યામ ન લાગે સજ્જની, પરમેશ્વર છે સાખી;
 મુક્તિ તણા અભિલાષી થઇને, શિયત્ત રસ લ્યો ચાખી. સુ૦ ૧૬

જ્ઞાતા અધ્યયને પોડશ વાસે, ક્ષેત્રપુર ઉદ્ધાસે;
પૂજ્ય પુંજીજી સ્વામિ પસાયે, જોડી ઋષિ જોડીદાસે. સુ૦ ૧૭

શ્રાવક ધર્મ વિષે પંદર તિથિની ગણુલી ૯ મી.

(સ્થપતિ રામ રૂદેમાં રેળે રે—એ રાગ.)

સખી પડવે પરમ ગુરુદેવ રે, શુદ્ધ માર્ગદર્શક સેવ રે;
તજી કાલ અનંતની ટેવ, નમો નિત્ય વીરજી સુખકારી રે ૧
સખી ખીજે બોધિ ખીજ વરીયેરે, મિથ્યા દર્શનને પરિહરિયેરે;

સમકિત રતન ઉર ધરિયે, નમો ૦ ૨

સખી ત્રીજે તીર્થંકર વાણીરે, ભણો ભાવ ધરી ભવિ પ્રાણીરે;

છે ગુણ અનંતની ખાણી. નમો ૦ ૩

સખી ચોથે ચરાચર પ્રાણીરે, નિજ આતમની પરે જાણીરે;

હિંસા મ કરો દયા દિલ આણી. નમો ૦ ૪

સખી પાંચમે પંચમે બેઠારે, નવિ બોલિયે વેણુજ જૂઠારે;

સત્ય વ્રત પાળો થઈ શેઠા. નમો ૦ ૫

સખી છઠે છત અછતમાંરે, કુડા માપ ન રાખીયે ધરમાંરે;

ચોરેલ વસ્તુ ન ધરીયે કરમાં. નમો ૦ ૬

સખી સાતમે શિયલ પાળોરે, પર નારીને હરથી ટાળોરે;

નવ વાડે આતમ અજવાળો. નમો ૦ ૭

સખી આઠમે આઠને એકરે, કરો માન ધરી વિવેકરે;

આલો રાખી ધર્મની ટેક. નમો ૦ ૮

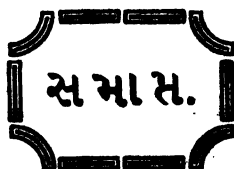
સખી નોમે નર ભવ ધારીરે, ધરો ધારણા દિશા ચારીરે;
 નવ જાશે કદી હદ ખારી. નમો ૮
 સખી દશમે કર્માદાનરે, દુઃખકારી એ પાપના સ્થાનરે;
 છવીસ બોલનું કરીયે માન. નમો ૧૦
 સખી અગ્યારસે અનર્થકારીરે, શસ્ત્ર વસ્ત્રની રાવઠ ઉતારીરે;
 વેણુ વદો નિર્વઘ વિચારી. નમો ૧૧
 સખી બારસે અવ્રત ખારરે, કરો ષટ કોટીયે પરિહારરે;
 ધરો સામાયિક સુખકાર. નમો ૧૨
 સખી તેરસે દેશાવગાશીરે, કરો શ્રાવક પર્વ વિમાસીરે;
 તજી નદ્રો વિકથા ને હાંસી. નમો ૧૩
 સખી ચઉદસે ચઉદશ પાખીરે, કરો પોસા સુધારસ ચાખીરે;
 શિવ વરસો અમર નામ રાખી. નમો ૧૪
 સખી પુન્યમે પૂરણુ ભાવેરે, વહોરાવો ગુરૂ ધર આવેરે;
 તો અશુભ કર્મ દૂર થાવે. નમો ૧૫
 સખી પંદર તિથી એ સારરે, ભાંખ્યો શ્રાવક કેરો આચારરે;
 વીર મુનિ શીક્ષા હિતકાર. નમો ૧૬

વીર પ્રભુના સાત વારની ગહુલી ૧૦ મી.

(રાગ ઉપર પ્રમાણે.)

સખી આદિતે આદિત્ય કારી રે, નમું વીર પ્રભુ ગુણધારી રે;
 જેણે તાર્યા ઘણા નરનારી, સિદ્ધાર્થ નંદ ઉરમાં રહેજો રે. ૧

સખી સોમે તે શીતલતાઈ રે, જેના મુખ પર ચંદ સવાઈ રે;
 ખટ કાયના છે મુખદાઈ. સિં ૨
 સખી મંગલે મંગલ કરતા રે, મહિ મંડલમાં પગ ધરતા રે,
 કષ્ટ કર્મ લર્મને હરતા. સિં ૩
 સખી બુદ્ધે તે બુદ્ધિના દાતારે, નંદ ત્રિશલાના જગત વિખ્યાતા રે
 આપી સદ્બુદ્ધિ કરતા સાતા. સિં ૪
 સખી ગુરૂએ તે ગુરૂ ગુણ ગાવો રે, નરભવનો દ્યો શુભ લાવો રે;
 ફરી મળશે ન અવસર આવો. સિં ૫
 સખી શુકે સુકૃત કરી કામ રે, નિત ઉઠી જપો જિન નામ રે,
 જેથી પામશે શિવપુર ધામ. સિં ૬
 સખી શનિયે સમતા વાળી રે, ક્રોધ માન માયા લોભ ટાળી રે;
 રાખો આતમ ગુણ અજવાળી. સિં ૭
 સાતે વાર જે લાવથી ગાશે રે, તેનાં પાપો સર્વ ટળી જશે રે;
 વીર મુનિ કહે છે ઉદ્ધાસે. સિં ૮

‘અમૃત વિજય’ પ્રિન્ટીંગ પ્રેસમાં

વાડીલાલ કાકુભાઈ સંઘવીએ છાપ્યું.

૪. માણેકચોક, પોષ્ટ ઑફીસ પાસે-અમદાવાદ.
